

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii
Apostolici, Olim S. Congregationis Indicis Consvltoris, &
insignis Ecclesiæ Vimaraneſis Theſaurij maioris, Demvm
Episcopi Vgentini, Et A Consiliis ...**

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1655

Index Rervm Memorabilivm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98569](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98569)

INDEX

RERVM MEMORABILIVM.

Prior numerus paginam notat, posterior est marginalis.

A

Abbas, & Abbacia.

Abbas, & Commendatarius Abbaciae habentis iura Episcopalia si habeat ius congregandi Synodum, & eligendi examinatores Synodales, potest facere concursum. 21.37

Abbacia, vide *Monasterium*.

Absentia.

Absentiae iusta causa in Parochis an iudicialiter probari debeat? remissive. 81.61

Absolutio.

Absoluendus an sit ille, qui vel ob negligentiam, vel ob verecundiam *Pater noster*, *Aue Maria* Credo, & decem Praecepta addiscere non curat. 117.5.

Absolutio sacramentalis praestita à Sacerdote, qui communiter existimatur proprius ipsius Pœnitentis Sacerdos, est valida, concurrente titulo à legitimo Superiore collato, quamvis inualido. 133.34

Absolutio sacramentalis est irrita, quam praestat non Sacerdos, quamvis communiter existimatur Sacerdos, & verus Parochus. ibid. 36.

Absolutio virtute Bullae Craciarum licet non suffragetur in foro externo, attamen ad effectum validitatis impetrationis beneficii ecclesiastici illa suffragatur. 153.34

Parochus caueat ne à casibus per Episcopum reseruat is quemquam absoluat, quia nulliter absolueret, nisi in articulo mortis. 154.42

Regulares non possunt absolvere praetextu quocumque privilegiorum de casibus Sedi Apost. aut Episcopo reseruat is. 159.64

Accipiter.

Vide *Canis*.

Acta.

Actorum integra transportatio necessaria est in causa beneficii. 292.25

Acta legitime extracta dicuntur cum extrahuntur ab actuatio, vel successore in officio cum compulso, & partis citatione. ibid. 27

Actio.

Actio, quae exercetur circa eum, qui baptizatur, exprimenda est, siue per verbum *baptizo*, siue per verbum *abluo*, siue per verbum *mergo*, & simile. 143.52

Actor.

Actor, & reus non diiudicantur ad imparia. 292.23

Actus.

Actus ecclesiastici ad iurisdictionem voluntariam pertinentes possunt in Ecclesiis celebrari, non sic ad iurisdictionem contentiosam spectantes, 109.16.

Actus in Ecclesia facti, an sint validi. ibid. 17

Ægrotans.

Ægrotantium multorum medicus est Parochus. 46.4

Agaso.

Agasonibus, atque aliis iumentorum vectoribus licet diebus festis sarcinas, & onera nundinarum causa exonerare, & deponere, inceptumque iter, Missa tamen prius audita, transeundo prosequi. 123.13

Alienatio.

Alienationes factae de bonis immobilibus Ecclesiae cum clausula, *reservato Sedis Apostolica beneplacito*, irritae, & inualidae censendae sunt, si ante impetratam confirmationem possessio rei ecclesiasticae alteri tradita fuerit. 113.41.

Alienatione rerum tenuiorum, licet immobilium Ecclesiae, non requiritur Apostol. auctoritas, dummodo causa cognita, & evidente Ecclesiae utilitate comperta, eam Ordinarius auctoritate sua probauerit. ibid. 42

S. Anna.

Vide *S. Ioseph*.

Anima.

Animarum cura in beneficiis duplex. 8. 47

Animarum cura quid? ibid.

Animarum cura in beneficiis unitis est penes principalem Praelatum beneficii uniti, eius vero exercitium penes Vicarium amovibilem in dicto beneficio unito deputatum. 9. 53

Vicarius perpetuus potius dicitur habere curam animarum, quam Rector animarum. ibid. 56

Animarum cura indistincte dicitur apud Vicarium perpetuum quoad omnem effectum. ibid. 57

Rector principalis si spreto Vicario perpetuo veller se ingerere in cura animarum, nullo modo posset. ibid. 58

Bb 4 Descen

Index Rerum.

Descendentes ab Hebræis sunt capaces benefici-
ciorum curam animarum habentium. 11.73.
Animarum cura, quæ in Ecclesia Collegiata ex-
ercetur per Canonicos, vel hebdomadarios con-
cursu non confertur.

Dignitas habens curam animarum in Ecclesiis
Collegiatis concursu non confertur. 20.27.

Animarum curam gerere nihil aliud est quàm illa-
rum esse necessariò quidem laborantem, & so-
licitum 45.1.

Animæ vnius dignitas magna est. 47. 0.

Animæ Deo gratissimæ sunt, & earum lucrum gra-
tissimum ibid. 11.

Ratio accurata, & exacta exigenda erit ab iis,
quibus animarum cura commissa est. ibid. 13.

Curatores salutis animarum ardentis, & sedu-
li maxima gloria, & honore in iudicio orna-
buntur. ibid. 14.

Negligentes animarum curatores grauissimas
Deo daturi sunt poenas. 48. 15.

Annulus.

Annulos deferre in digitis non possunt Pato-
chi. 60.5

Annuli vsus in Missa prohibetur omnibus etiam
Doctoribus, & Canonicis Cathedralium, ac
Protonotariis non participantibus. 100.35.

Annus.

Annus celebrandi Synodum non incipit currere
à die captæ possessionis Episcopatus, sed à die
Synodi ultimo loco celebratæ. 2.61

Annus intra quem prouisus de Parochiali tenetur
ad Sacerdotium se facere promoueri, incipit à
tempore suscepti regiminis, & pacificæ pos-
sessionis. 53.5

Annum, intra quem Parochialem adeptus tenetur
ad Sacerdotium se promoueri facere, an possit
Episcopus prorogare, ostenditur. 57.24

Anniversaria.

Vide Oblationes.

Apostolus.

Apostoli laborabant manibus suis ne quemquam
grauarent. 65.50

Appellatio.

Appellatio quoad effectum deuolutiuum tantum
datur non solum à relatione examinatorum
Synodaliū super scientia, sed etiam super ido-
neitate, & habilitate. 34.138

Appellare non potest quis ab irrationabili iudicio
Ordinarij dum fuit approbatus ab examinato-
ribus Synodalibus sicut & electus. ibid. 139

Appellatio non datur simpliciter ab electione
Episcopi in concursu, nisi ubi constaret de dolo,
& irrationabili eius iudicio. ibid. 140

Appellatio à mala electione, siue irrationabili iu-
dicio Episcopi admittitur solum ad effectum
deuolutiuum, non autem suspensiuum, nisi ap-
pellaretur à sententia Metropolitanæ. 35.145
Seu alterius iudicis appellationis reuocatoria
electionis prius factæ, seu factæ c. concursu
appellaretur inter præsentatos, vel patronos
laicos, ubi suprâ. 134

Appellatio datur ad effectum deuolutiuum, & su-
pensiū, quando appellatur à sententia Me-
tropolitanæ, seu alterius iudicis reuocatoria
electionis prius factæ ab Ordinario in concur-
su ad parochiales. 35.146

Concursu factæ quando appellatur inter præ-
sentatos, vel patronos laicos super perti-

nentia iurispatronatus, possessio per appel-
lationem suspenditur. ibid. 47

Appellatio ad effectum suspensiuum tantum tolli-
tur per decretum Concil. Trident. sess. 21 de re-
for. cap. 6. 205.10

Approbatus.

Approbatus dumtaxat ad audiendas Confessiones
confertur Parochus in ea ciuitate, vel oppido,
ubi sita est Parochia, non autem passim per to-
tam Dioccesim. 147.3

Aqua.

Aquæ minima gutta non sufficit ad baptizandum,
sed opus est tanta quantitate, ut eius infusio cor-
pus hominis, vel principalis eius pars morta-
liter ablui dicatur. 142.45.

Archiepiscopus.

Archiepiscopi Ecclesia, Metropolis dicitur, id est,
Ciuitatum eiusdem Prouinciæ mater. 3.6

Arma.

Arma deferre non possunt Clerici. 66.31

Aspergio.

Aspergiones domorum in Paschate Resurrectio-
nis ad Parochos priuatiuè quoad alios Ecclē-
siæ liberos spectant. 105.11

B

Baptismalia.

Baptizatos describere debet Parochus cum no-
minibus parentum, si de legitimo matrimo-
nio nati sint, & parrinorum, qui eos de Baptismo
susceperunt, de die, mense & anno. 67.2

Baptizatos describendi formula. ibid. 3

Baptismi liber per Parochum descriptus probat
quem baptizatum, & illius ætatem. 68.4

Baptismi solemniter, & ex Pastoralis officio cele-
brandi est proprius minister Sacerdos. 37.1

Baptizans solemniter cum non sit Sacerdos illicitè
baptizat, & si clericus sit, irregularitatem incur-
rit. ibid. 2

Baptismus non potest ministrari solemniter in casu
necessitatis, vel extra, ab interdicto personaliter.
ibid. 6.

Baptizandus quisque est in sua, cui subest, Ecclē-
sia, nisi peregrinus sit, vel certum non habeat
domicilium. ibid. 7

Parochus si infirmum baptizare noluerit, & ille
sine Baptismo moriatur, deponitur. ibid. 8

Baptizare potest solemniter alienus Parochus de
expressa licentia proprii Sacerdotis. 15.8.9

Diaconus ex Sacerdotis proprii commissione
ob rationabilem causam facta solemniter ba-
ptizat. ibid. 10

Sacerdos alienus si infantem alterius Parochiæ
solemniter baptizauerit sine licentia proprii
Parochi, peccat mort. sed non incurrit
excommunicationem, aut irregularitatem.
ibid. 11

Sacerdos alienus baptizans in solemnitate
quando Parochus abest, nec facile haberi po-
test, non peccat. ibid. 12

Baptismalis fons decenter pro facultate loci debet
esse ornatus. ibid. 13

Parentes ex consuetudine, & præcepto Ecclesiæ
possunt ad baptizandos infantes suos ante
adultam ætatem obligari. ibid. 14

Paruuli

Index Rerum.

Paruuli aliorum fide, & professione sunt baptizandi. *ibid.* 15
 Baptizandi sunt adulti, egrotantes, poenitentes, mori, & surdi. *ibid.* 16
 Baptizandi nomina Sanctorum tenere debent, non autem infidelium, aut gentilium. *ibid.* 17
 Baptifimalis fons ex qua materia, & qualiter fabricandus, ostenditur. 141. 38
 Baptifmus feclufa neceffitate non eft conferendus in aulis, vel cameris, aut alijs priuatis domibus, fed dumtaxat in Ecclefijs, nifi Regum, vel Principum filij extiterint, qui funt baptizandi. *ibid.* 39
 Baptifmus adminiftrari potest in Ecclefia interdicta. *ibid.* 41
 Interdicti tempore adminiftrari potest Baptifmus non folum paruulis, fed etiam adultis cum folemnitate Vnctionis, Catechifmi, & Exorcifmi. *ibid.* 42
 Baptifmi materia remota eft aqua simplex, feu elementaris. 142. 43
 Baptifmi materia propinqua eft ablutio per aquam, quæ fcilicet fucceffiuo contactu contingit corpus. *ibid.* 44
 Baptifmus non eft validus fi aqua contingat tantummodo veftes, aut pileum, aut aliquid aliud extra carnes. *ibid.* 46
 Baptifmus fieri potest tribus modis, videlicet immersione, vel infufione, vel afperfione. *ibid.* 47
 Baptifmi ad valorem nihil intereft vtrum fiat per aquæ effufionem, an verò corporis immersionem vnâ, vel trinâ, dummodò licite fiat *ibid.* 48
 Baptifmi forma in Occidentalibus Ecclefijs quæ. 141. 49
 Persona quæ baptizatur exprimenda eft in Baptifmo. *ibid.* 50
 Persona baptizans non eft neceffarium vt in forma directè fignificetur, feu exprimat, ficut neceffarium eft exprimi persona quæ baptizatur, fed fufficit indirectè. *ibid.* 51
 Baptizat inualidè qui vtitur hac forma: Ego te baptizo in nomine Chrifti. *ibid.* 52
 Baptifmo exprimendæ funt tres perfonæ Sanctiffimæ Trinitatis. *ibid.* 53
 Baptifmus valet fub hac forma celebratus: Ego te baptizo in nomine Patris, in nomine Filij, & in nomine Spiritus fancti. 144. 56
 Baptifmus valet quamuis in eius forma relinquatur particula, *in*. *ibid.* 57
 Item licet relinquatur particula, & vt *ibid.* 58
 Parochus in forma Baptifmi relinquens particulas *in*, & fine fcandalo, & contemptu, & fine falſitate fignificationis, peccat tantum venialiter. *ibid.* 59
Benedictio.
 Benedictio fontis Baptifimalis ad folum proprium Parochum ſpectat. 105. 2
 Benedictiones nuptiales à proprio Parocho fieri debent, neque à quoquam niſi ab ipſo Parocho, vel ab Ordinario licentia ad hoc alij Sacerdoti concedi potest, quacunque conſuetudine etiam immemorabili non obſtante. 194. 98
 Parochus debet recipere elemofynam occaſione benedictionis nuptialis, & non alius. *ibid.* 99
 Parochus vtriuſque contrahentis ſufficit ad nuptiales benedictiones præſtandas. 195. 100.
 Benedictiones nuptiales omittere peccatum ve-

niale eft. *ibid.* 101.
 Benedictiones nuptiales non debet Parochus facere ſecundò nubentibus, etiam ſi fortè primum Matrimonium fuerit inualidum, ſeruata ſemper legitima Diœceſis conſuetudine. *ibid.* 102.
 Benedictio nuptialis ex conſuetudine generaliter recepta ſolemniter fieri potest ſi fœmina ſolùm nondum fuiſſet benediſta. *ibid.* 103.
Beneficium.
 Beneficium Parochiale habere dicuntur illi, quibus ſingulariter Parochiales Eccleſiæ curandæ & regendæ conferuntur. 8. 45
 Beneficij Parochialis appellatione non venit omne beneficium habens curam animarum. *ibid.* 46
 Beneficij de eſſentia eft vt ſit perpetuum. 9. 61
 Beneficium principale ſi ſit ſimplex non creſcit, nec ſit Curatum per Eccleſiam parochialem ei acceſſoriè annexam. 10. 63
 Beneficium Curatum obtinere deſiderans, debet eſſe conſtitutus in ætate 25. annorum incœptorum. 16. 6
 Beneficiorum appellatione Parochiales Eccleſiæ, cæteraque beneficia curam animarum habentia non comprehenduntur. 17. 13
 Beneficia per prouiſionem liberam conferentes non tenentur eligere digniores, niſi in promptu ſint. 18. 99
 Generalis tenetur ad Prælaturas Regulares digniores eligere. *ibid.* 100
 Beneficium ſuum renuntians in fauorem alterius, non tenetur ſub peccato mortali digniorem, ſeu meliorem eligere. *ibid.* 101
 Beneficium nullum habens præfertur habenti. 30. 116.
 Ad concurſum tamen admittitur habens aliam Parochialem. *ibid.*
 Beneficium Curatum iuriſpatronatus Eccleſiæ ſi in menſibus Sedi Apoſtolice reſeruatis vacauerit, Epiſcopus ipſe Ordinarius nulla habita ratione patronorum debet ediſta concurſus propore, idoneum eligere, ac Romam mittere. 32. 128
 Beneficium Curatum obtinens non tenetur eſſe Diaconus, aut Subdiaconus. 53. 2
 Beneficium vacans per non promotionem ad Sacerdotium intra annum, licet poſſit per alium impetrari, poſſeſſio tamen in conſcientia non vacat quouſque ſpolietur. 54. 12
 Beneficio priuato eò quòd intra annum ad Sacerdotium non ſe promoueri facit, non poterit ea vice id beneficium iteratò conferri. *ibid.* 13
 Beneficium Curatum recipiens animo aſſumendi Sacerdotium intra annum, non tenetur fructus perceptos eo tempore, quo ſanam habuit mentem, reſtituere, quamuis poſtea mutata voluntate minime promoueat intra annum ad Sacerdotium. 55. 15
 Beneficiorum appellatione in generali diſpoſitione qualificata beneficia ſæpè non includuntur. 57. 28
 Beneficio vt quis legitimè priuetur ob non reſidentiam, debet prius perſonaliter citari, & quid ſi perſonaliter citari non poſſet? 83. 75
 Beneficiorum fructus non ad creſcendos, aut augendos, ſeu fouendos mundanos titulos, ſed pauperes alendos, & diuinum cultum inſtituendum ſunt conceſſi 108. 5
 Beneficium Curatum habens quamuis regulariter per ſeipſum curam exercere teneatur, ex conſuetudine

Index Rerum.

tudine tamen immemorabili, vel priuilegio induci, & concedi potest, vt eidem per Capellani-
um etiam temporalem inferuiat. 134.39
Beneficium vacat per mortem Beneficiati. 288.1

Bona.

Bona immobilia Ecclesiæ vltra triennium locati, aut alia ratione alienari prohibentur sub ex-
communicationis, aliisque grauissimis pœnis.

113.40

Vide *Res.*

Bulla.

Bullam in Coena Domini penes se habere tenetur Parochus, & debet cauere ne quemquam abso-
luat à casibus in ea reseruatis. 159.61

C

Cadaver.

Cadavera irrequisito proprio Parocho leuari non possunt. 133.66

Clerus secularis in Ecclesiis Regularium super ca-
daveribus Officium defunctorum Pfalmos, Re-
sponsoria, aliasvè Preces recitare non potest. 235.81

Officium in tumultandis cadaueribus in Ec-
clesiis Regularibus non per Parochum, sed
per eosdem Regulares fieri debet, non
obstante quauis contraria consuetudine. ibid.82

Parochi non debent plus recipere pro tumultan-
dis cadaueribus exterorum, quàm ciuium. ibid.83.

Pauperum cadavera gratis sepeliri debent. ibid.84

Candela.

Candelarum benedictio in die Purificationis B.
Virginis, & earum dispensatio ad proprios Pa-
rochos spectat. 105.4

Candelas benedictas in die Purificationis non
transmittat Parochus ad aedes secularium, sed in
Ecclesia distribuat. ibid.5

Candela benedicta in Ecclesia Cathedrali de-
bet Episcopo ministrari à prima Dignitate ibid.6

Candelam ab Episcopo accipere debet ante om-
nes, etiam ante Vicarium ille, qui candelam
Episcopo ministravit. ibid.7

Candelæ annuatim dantur laicis in die Purificatio-
nis in aliquibus Ecclesiis. ibid.
Parochus non debet candelas benedictas tran-
smittere ad aedes secularium, sed in Ecclesia
populus eas recipere tenetur. 207.7

Canendi verb.

Theatralico more non est in Ecclesia canen-
dum. 110.23

Cantores ecclesiastici honestè, religiosè, & non
lasciuè in Ecclesia cantare debent. ibid.24

Cantus religiosus quis dicatur, ostenditur. ibid.25

Canis.

Canes, accipitres, vel huiusmodi ad venandum ha-
bere non licet Parochis nec venationes facere
periculosas, seu clamorosas. 63.31

Canonicatus.

Canonicatus, vel alia beneficia sacrum Ordinem
requirunt prater Parochales obtinente, non
incurrunt pœnam priuationis, de qua in cap. li-

cet canon: de elect. in 6. si intra annum non susce-
perunt Ordinem requisitum annexum suis be-
neficiis. 58.33

Canonicus.

Canonicis Collegiarum Ecclesiarum supra Pa-
rochum semper, & vbique competere, etiam in af-
sociandis funeribus defunctorum propriæ ipsius
Parochiæ; ius tamen faciendi officium circa
corpus defuncti ad Parochum in sua Parochiali
Ecclesia spectat. 86.9

Capellanus.

Capellanus dicitur qui in Ecclesia Monachorum
curam exercet. 4.13

Capitulum.

Capitula Cathedralium, & Collegiarum Ecclesia-
rum semper, & vbique præcedere debent Eccle-
siis inferioribus, etiam quod sint vltimo loco
erectæ ipsæ Cathedrales, & Collegiæ, & infe-
riores essent in quasi possessione præcedendi
aut erectionem. 86.10

Respondetur ad decisiones quæ Parochis respo-
ctu Canonicorum Collegiarum Ecclesia-
rum præcedentiam dare videantur. ibid.11

Cathedralis.

Cathedralis Sipontinæ Dignitates & Canonici
qui habent cum præbendis annexam curam ani-
marum, concursu non conferuntur, sed ætas est
necessaria. 200.30

Vide *Quarta funeralis.*

Cauponas.

Cauponas, vel tabernas ingredi non licet Pa-
rochis, nisi longioris itineris causa. 61.10

Causa.

Causa vnionis non dicitur causa beneficalis.
11.72

Celebrans.

Celebrantes, qui distibunt candelas, cineres, &
palmas, detecto capite distribuere debent.
105.10

Ceremonia.

Vide *Ritus.*

Choreæ.

Choreis, & saltationibus interesse non licet Pa-
rochis, ne propter motus obscænos oculi eo-
rum contaminentur. 61.12

Cimis.

Cinereum benedictio primo die Quadragesimæ à
proprio Parocho est facienda. 105.8

Citatio.

Citatio in Ecclesia fieri non debet. 109.15

Cithara.

Citharam pulsare, & saltare non semper licet Cle-
ricis, nisi sciret, & in suis ædibus. 62.19

Clamor.

Clamores, & strepitus in Ecclesia fieri non debent.
110.27

Clausis.

Clausis custodiæ sanctissimi Sacramenti cui traden-
da in feria quinta Cœnæ Domini. 174.52

Clausula.

Claus. Saluo iure, & sine præiudicio Ecclesiæ Pa-
rochialis, intelligitur de præiudicio circa ea,
quæ spectant ad Sacramentorum administratio-
nem, & alia, quæ sunt ipsi Patochiæ de iure de-
bita, in aliis verò non. 95.2

Claus. Salua iustitia Ecclesiarum Parochialium,
apposita

Index Rerum.

apposita in privilegio specialiter derogante
Clem. dudum, de sepulch. non efficit, quin per talia
 privilegia non concedatur exemptio à solutione
 quartæ funeralis. 214. 10

Clausula, *Dummodo remaneant centum pro re-*
ctore, poni solet in resignationibus Parochia-
 lium. 290. 15

Clausula, *Dummodo remaneant centum pro rectore*,
 quo modo iustificetur, & cui incumbat onus
 probandi quod remaneant centum pro Rectore,
 ostenditur. ibid. 16

Clausula, *cuius litis statum, &c.* non capit litem, in
 qua fuerit vna sententia. 292. 22

Clausula, *Appellatione remota*, non operatur, si
 constet de notorio gravamine, vel quando sen-
 tentia est nulla, aut euidenter iniqua, seu noto-
 riè iniusta. 293. 28

Clausula, *ac si præinserta nunquam emanasset, &c.*
 facit ut omnia medio tempore gesta corruant,
 ibid. 19

Clericus.

Clericus per Monachorum consilium instituendus
 in Ecclesiis quæ sub sunt Monachis. 35. 112.

Potio congrua Vicariis qualiter assignanda?
 36. 153. 154

Clerici sanitatis, vel recreationis causa venatio-
 nibus vti non prohibentur, dummodo id faci-
 ant cum silentio, & modestia. 63. 32

Clerici emere non possunt, vel contractu oneroso
 acquirere, ut ex illius venditione lucrum refe-
 rant, secus si emant rem eo animo, ut domi con-
 sumant, aut ut vendant, quæ de rebus suis recol-
 lecta fuerint. 65. 40

Clerici si semel, vel iterum negotiauerint, non pec-
 cant mortaliter. ibid. 42

Clerici negotiari possunt per alios iusta causa in-
 terueniente, & sine avaritia, vel ambitionis vi-
 tio. ibid. 43

Clerici pretio currenti, vel etiam cariori, quam
 emerint possunt vendere, quæ supersunt ex em-
 ptis, ad se suamque familiam sustentandam.
 ibid. 44

Clerici agros proprios colere possunt, & greges in
 suis prædiis alere, ut fructus vendant. 65. 46

Clerici possunt à locis piis terrena in affectum ac-
 cipere. ibid. 47

Clericorum arma sunt orationes, & lachrymæ.
 66. 52

Arma portare possunt Clerici si subit iusta cau-
 sa, & quæ illa sit? ostenditur. 66. 53.

Clerici quæ pro honestate, ac bonis moribus vita-
 re teneantur? ostenditur. ibid. 54. 55

Coadiutor, & Coadiutus.

Coadiutor temporalis & reuocabilis dari solet
 Ecclesiæ Rectori ob ægritudinem, vel infir-
 mitatem animi, seu corporis facto inuiti.
 204. 1

Episcopus potest dare ex causa coadiutorem Ec-
 clesiæ Rectori. ibid. 2

Coadiutor datur Parocho. 204. 5

Paralytico. ibid. 6

Dementi, vel furioso. ibid. 7

Illiteratis, & imperitis Parochialium Ecclesia-
 rum Rectoribus, seu Parochis si aliàs honestæ
 vitæ sint, deputat Episcopus coadiutores pro
 tempore. ibid. 8

Coadiutoris datio non censetur comprehensa in
 generali Vicariatus commissione. 205. 11

Parocho, seu Rectori de coadiutore providen-
 dum est propter auctam populi numerosita-
 tem. ibid. 12

Parocho quando non est suspectus de dilapi-
 datione bonorum Ecclesiæ datur coadiutor,
 ibid. 13

Coadiutores ad personam residentiam, sicut
 Rectores ipsi, tenentur. ibid. 14

Coadiuti etiam residere tenentur. ibid. 15

Cognatio.

Cognatio spiritualis contrahitur à mittente, non
 verò à procuratore. 139. 25

Cognatio spiritualis contrahitur inter baptizan-
 tem, & baptizatum, eiusque patrem, & matrem,
 & Matrimonium inter ipsos omnino prohibe-
 tur. 140. 33

Cognatio spiritualis non contrahitur inter ipsos
 met Patrinos, neque à viro contracta transfun-
 ditur in uxorem, vel è contra. ibid. 34

Cognitionem contrahunt etiam omnes in neces-
 sitate baptizantes, quamvis sit pater, in tantum
 ut priuatur iure petendi debitum à sua coniuge,
 nisi quando alius non reperitur, qui possit in-
 fantem baptizare. ibid. 35

Collatio.

Collatio Parochialis facta sine examine per con-
 cursum est nulla, & irrita: & præfata Parochia-
 lis eo modo collata vacat, eiusque collatio ad
 Sedem Apostolicam spectat. 34. 135

Vide *Provisio*.

Collegium.

Collegij ius remanet etiam in vno donec fuerit
 auctoritate superioris destructum. 20. 28

Color.

Color viridis, aut rubeus Clericis prohibetur
 60. 3

Color rubeus permittitur tantum Cardinalibus, &
 viridis Episcopis.

Communicatio, siue Communio.

Parochus communicare non potest perpetuo, &
 absolute fatuos, sed tantum semifatuos, &
 non continuò amentes tempore, quo habent
 dilucida intervalla. 168. 19

Sacerdotes quando communicant an teneantur
 induere stolam? 169. 26

Parocho licitum est summo manè antelucem
 notabiliter Missam dicere pro communican-
 do infirmo iamiam morituro. 171. 35

Parocho non licet iterum eadem die celebrare
 quando non adest particula consecrata pro
 communicando infirmo iamiam morituro,
 nec est alius qui celebret. ibid. 36

Pestis tempore debet Parochus infirmos propria
 manu, & non aliquo instrumento communi-
 care. 174. 47

Communicatio non extenditur ad ea, quæ sunt ali-
 is præiudicialia. 214. 9

Diaconus absente Sacerdote, in casu neces-
 sitatis, Sacram Communionem deferre pote-
 rit. 163. 3

Regulares, qui Sacram Communionem sine Pa-
 rochi speciali licentia ipsius subditis mini-
 strare præsumpserint, excommunicationis
 incurrunt sententiam ipso facto per Sedem
 Apostolicam, dumtaxat absoluedi. 164. 7

Parochiani satisfaciunt præcepto annuæ Com-
 munionis si communicarent in Ecclesia Ca-
 thedrali

Index Rerum.

thedrali, vel Episcopum adirent pro huiusmodi Sacramento suscipiendo. 166.12
 Præcepto annuæ Communionis quo tempore satisfieri possit? ibid.14
 Præceptum Ecclesiasticum annuæ Communionis obligat omnes fideles utriusque sexus, postquam ad annos discretionis peruenierint. 167.18
 Peccatores occultos à Communionem quam petunt, repellere non potest Parochus, licet ipse in Confessione absolutionem non dederit. 169.22
 Parochus non habens copiam Confessarij, præmissa contritione, poterit celebrare ad communicandum infirmum. 171.39.
 Parochus non potest celebrare post cibum ad communicandum infirmum, qui est in articulo mortis. ibid.40
 Parochus ruralis ferens Communionem infirmo longè distanti, non potest ire equo, nisi consuetudo loci id permittat, & equus esset mansuetus. 174.51
 Vide *Eucharistia*.
Comædia.
 Comædiis interesse non licet Parochis. 62.23
 Comædiarum impudicarum auctores multiferi criminis rei sunt. ibid.24
 Comædiis interesse ob solam vanam curiositatem absque periculo probabili lapsus, & cessante scandalo, non est peccatum mortale. ibid.25
Conclamations.
 Conclamations, seditiones, & publica, ut vocant, parlamenta, seu Vniuersitatum consilia, aut Congregationes in Ecclesia fieri non debent. 110.28
Concursus.
 Prioratus Regulares habentes curam animarum soliti commendari Regularibus concursu non conferuntur. 19.22
 Parochia resignata ad fauorem in manibus Papæ concursu non confertur. ibid.23
 Descriptus in tempore concursui præfixo si conparuerit legitimo impedimento cessante elapso termino etiam re integra non est audiendus. 22.45
 Episcopus non potest statuere, seu limitare certum numerum personarum ad concurrendum in concursu Parochialium. ibid.47
 Curati ne accedant ad concursum aliarum Parochialium non potest prohibere Episcopus. ibid.48
 Concursus potest fieri vno tantum comparente ex pluribus descriptis. ibid.49
 Concursus est faciendus vbi vnus tantum se describi fecerit, nec alij comparent oppositores ad se describi faciendum, nec opus est alio edicto, aut termini prorogatione. ibid.50
 Concursus, in quibus fuerunt adhibiti examinatores deputati in Synodis præcedentibus, sunt nulli quatenus prædicti examinatores in Synodo posterioris non fuerunt confirmati. 24.67
 Concursus est nullus in quo cum examinatore Synodali interuenit alter, qui non sit examinatus Synodalis. ibid.71
 Forma Concilij Tridentini circa concursum faciendum in vacatione Parochialis Ecclesiæ, est ad vniuersam obseruanda, nec potest per æqui-

pollens adimpleri. 34.114
 Vicarius Episcopi si velit subire concursum, tenetur obseruare formam Concilij Tridentini. ibid.136
 Episcopus præsumitur instructus de vita, & moribus concurrentium ad Parochiales Ecclesias vacantes. 35.142
Condemnatus.
 Condemnati de adulterio si sententia facit transitum in rem iudicatam, non sunt adhibendi in examinatores Synodales, quia sunt infames; si verò causa pendet per appellationem, possunt adhibere, sed non est conueniens. 24.66
Conductor.
 Conductori succedere possunt Clerici, ac persenerare in conductione vsque ad tempus, quod durare debet conductio. 64.39
Confessarius.
 Confessarij attestationi asserentis se absoluisse à censuris non est credendum in foro externo. 153.33
 Confessario licentiam dare potest penitens loquendi de peccatis suis siue coram se, siue coram aliis. 153.56
 Confessario dicenti se habuisse licentiam à penitente de reuelanda Confessione, an & quando credatur, ostenditur. ibid.58
Confessio.
 Confessiones factæ Parocho habenti titulum putatiuum à legitimo superiore, & communi errore pro tali existimato, non sunt iterandæ detecto impedimento. 132.28
 Confessiones inualide audit, qui se de facto intrusit in Parochia siue auctoritate Superioris, vel nullum titulum bonum, aut malum habuit Superiore, nisi communi errore fuisset pro vero Parocho habitus, habens titulum putatiuum à legitimo Superiore. 147.7
 Imperator & Reges de iure suis Presbyteris Parochialium tenentur confiteri. 150.20
 Papa ad præceptum annuæ Confessionis obligatur quoad vim directiuam tantum. ibid.21
 Regulares Ordines Minorum, ac illorum, qui cum illis in priuilegiis communicant, possunt Parochis contradicentibus secularium Confessiones audire. ibid.22
 Parochi ipsi impedire non possunt Regulares ad audiendas Confessiones approbatus, quominus illas audire possint in domibus penitentium ægrotorum quando ab eis vocantur, modò eorundem infirmorum Parocho de audita Confessione eodem die certiores reddant. ibid.23
 Parochus potest alteri Sacerdoti delegare potestatem Confessiones audiendi suorum Parochianorum. 151.24
 Parochus vbi præsumere potuerit subditum habere iustam causam confitendi alieno, debet ipsi petenti licentiam dare. ibid.25
 Parochus si subito iuste postulanti licentiam iniuste denegat, subditus autem sine periculo salutis, famæ, &c. proprio Parocho confiteri non possit, poterit ipse absque alia facultate alieno confiteri Sacerdoti. ibid.26
 Sacerdos, cui Parochus potest delegare potestatem Confessiones audiendi Parochianorum suorum, debet esse ab Ordinario ad audiendas confessiones approbatus. 152.27
 Parochus

Index Rerum.

Parochus concedens alicui subito facultatem
confitendi sua peccata alteri Sacerdoti, intel-
ligitur de eo, qui habet exercitium curæ ani-
marum actus, & habitus, prout habebat com-
mittens. *ibid.* 28
Parochus excommunicatus vitandus non potest
alteri Sacerdoti approbato delegare potesta-
tem Confessiones audiendi suorum Paro-
chianorum *ibid.* 29
Sacerdos delegatus tenetur credere penitenti
dicenti se habere licentiam à proprio Paro-
cho ut illi ministret Sacramentum Confes-
sionis. *ibid.* 30
Parochus credere debet Parochiano fide digno
di eum se factum esse habenti legitimam li-
centiam ipsum absolueri, atque ita debet
illi ministrare Eucharistiam. *ibid.* 31
Parochus non est adhibendus fidem di eum se
adimpleuisse præceptum annuæ Confessio-
nis nisi illud legitime probet. *ibid.* 32
Sacerdos non habens commissio- nem à Parocho
audiendi Confessionem, si illam habuisse
communiter reperitur, & publicè penite- tes
audiat, ille quoad Deum excusatur ob com-
munem errorem. *ibid.* 33
Confessus non approbatus ex ignorantia ob fidem
quam habuit in Sacramento, quoad Deum est
absolutus. *ibid.* 36
Sacerdos auditurus Confessiones eorum, qui
peste, vel simili morbo contagioso infecti
sunt, quid curare debeat. *ibid.* 39
Constitutus in mortis articulo, si aliter non pos-
sit, obligatur ex lege charitatis ad confiten-
dum oram aliis saltem ea peccata, quæ ue-
que cum scandalo, neque cum gravi sua in-
famia, vel simili detrimento iuncta sunt. *ibid.* 40
Interdicti tempore an, & quando Parochus pos-
sit Sacramentum Confessionis administrare
Parochianis. *ibid.* 42
Confessionis sigillum directe, vel indirecte, antè,
vel post mortem confitentis sine mortali sacrile-
gio reuelare non potest Parochus, etiam si alias
integrum regnum debeat perire. *ibid.* 54
Parochi reuelantis Confessionem poena est de-
positio, & in monasterium ad agendam per-
petuam poenitentiam detrusio. *ibid.* 55
Licentia data per poenitentem Confessio lo-
quendi de peccatis suis, debet esse voluntaria,
expresse, & actu data, non verò sufficit præ-
sumpta, & semel data, in Confessione potest
nihilominus reuocari. *ibid.* 57
Confessionale.
Confessionale in Ecclesia habere debet Parochus
in loco aperto, & manifesto, non autem in sa-
cellis, neque in angulis Ecclesiarum. *ibid.* 59
Confirmatus.
Confirmati an, & quando, & quomodo scribendi.
ibid. 69
Congregatio.
Congregatio etiam per laicos fieri potest in Ec-
clesia pro actu pietatis, aut pro spiritualibus
exercitiis, vel piis operibus. *ibid.* 110
Coniux.
Coniuges ante benedictionem Sacerdotalem in
Templo suscipiendam in eadem domo habitare
non debent. *ibid.* 194
Barbos. de Parocho.

Constitutio.

Constitutio Pij V. incip. *Ex debito*, refertur.
ibid. 8

Constitutio Pauli V. incip. *Ex credito*, refertur.
ibid. 9

Constitutio Pij V. *Et si Mendicantium*, fuit per
Gregorium XIII. redacta ad terminos Con-
cilij, non autem reuocata. *ibid.* 115

Consuetudo.

Consuetudo, licet à principio voluntaria, & mini-
mè obligatoria, sensim potest habere vim legis,
& obligare. *ibid.* 208

Contributio.

Contribuendi onus ad Ecclesiarum reparationem per
Parochianos in defectum Parochi spectat ad
dominum, non ad conductores domus. *ibid.* 108

Conuiuia.

Conuiuia inhonestas, & comestiones fugere debet
Parochus. *ibid.* 60

Conuiuia honestis, & quæ sunt gratia charitatis,
& dilectionis, Parochi interesse possunt. *ibid.* 61

Conuiuium benedictione inchoari debet, & gra-
tiarum actione terminari. *ibid.* 13

Conuiuia in Ecclesia cum irreuerentia loci sacri
fieri non debent, nisi aliquid frugale, & paru-
lum in angulo Ecclesiarum sine tumultu, & luxu, ac
perturbatione adstantium sumatur. *ibid.* 110

Crapula.

Vide *Ebrietas*.

Crux.

Crux vnica illius Ecclesie, ad quam corpus trans-
fertur: deferenda est in funeralibus. *ibid.* 234

Crux propria Parochiarum defuncti deferenda est in
funeralibus. *ibid.* 79

Cultus.

Cultus nimio in vestitu vti peccatum est. *ibid.* 60

Cura.

Cura totalis potest in erectione Vicarie trans-
ferri in Vicarium etiam ad nutum amouibilem. *ibid.* 9

Cura titulus in Parochiis vnitus est penes Episco-
pum, quem ab eo recipit Vicarius. *ibid.* 10

Curam remanere penes principalem euidentem si-
gnum est, quando Vicarius constituitur tempo-
ralis, & amouibilis in exercitio curæ animarum.
ibid. 65

Cura habitualis, licet si in illo, qui præest beneficio
principali, cura tamen actualis omnimoda trans-
fertur in Vicarium. *ibid.* 74

Beneficia illi dicuntur habere curam animarum,
quæ eam habent actu, non verò habitu, *ibid.* 75
Habere dicitur um effectu. *ibid.* 76

Cura appellatione venit actualis, non verò habi-
tualis. *ibid.* 77

Cura poenitentialis alia actualis, alia habitualis. *ibid.* 8

Mentio non est facienda de cura annexa. *ibid.* 49

Cura habitualis nulla facit beneficium curatum,
nec causat incompatibilitatem, nec requirit per-
sonalem residentiam. *ibid.* 50

Curatus.

Curati appellantur à cura, quam de regendis ouibus
Cc bus

Index Rerum.

bus susceperunt. 4.11
Curatus vicinus bene potest substitui in absentia
Parochi. 80.53

D.

Decima.

Decimæ possunt etiam acquiri Ecclesiæ non
Parochiali ex aliquo titulo, quàm de iure
Diuino. 6.32
Decimæ sunt res, quæ Ecclesiarum ministris ratio-
ne ministerij Sacramentorum persoluantur.
237.1
Decima definiri solet, vt sit omnium bonorum li-
cité quæsitum quota pars Deo, eiusque mini-
stris diuina institutione, humana verò constitu-
tione dictante etiam naturali ratione debita
ibid.2
Decimæ, prout in iure consistunt, sunt ius spiri-
tuale, seu spiritualibus annexum dependenter.
ibid.3
Decima potius, quàm vigesima, vel alia quota ele-
cta fuit à domino: quia denarius numerus erat
primus terminus numerorum, cum vltra cum
non procedatur, nisi iteretur. ibid.4
Decimæ duplici modo considerantur, vel respectu
congruæ sustentationis, vel habito respectu ad
quotam. ibid.5
Decimæ respectu congruæ sustentationis non so-
lùm humano, sed etiam ex iure diuino positio,
& naturali debita sunt. ibid.6
Decimæ non habito respectu ad congruam, solum-
modo iure humano debita sunt. ibid.7
Consuetudine, vel vsu longissimi temporis an-
præscribitur, & requiratur liberatio à solutio-
ne decimarum, quæ debentur Ecclesiæ. 238.8
Decimæ aliæ prædiales, aliæ personales appellan-
tur; priores debentur ex fructibus prædiorum,
posteriores ex fructibus hominis industria, &
ministerio quæsitis. ibid.9
Decimæ prædiales ex Lege veteri debebantur, &
percipiebantur; personales verò licet olim pos-
sent solui, non tamen erant in obligatione. ibid.
10
Decimæ tam prædiales quàm personales, stante
congrua sustentatione, pro temporum, locorum
& personarum qualitate mutationem recipere
possunt. ibid.11
Decimæ, & primitiæ sunt in præcepto obligante.
239.12
Decimæ, Primitiæ, & Oblationes in quo differant,
breuiter ostenditur. ibid.14
Decimæ tam prædiales, quàm personales, de omni-
bus fructibus ex prædio, vel hominis ministerio
productis, ex quibus petita fuerint, ex necessita-
te præcepti sunt soluenda. 240.1
Decimam soluunt frumentum, & granum. ibid.2
Palsea, ibid.3
Vinum, ibid.4
Faba, & alia legumina, ibid.5
Nuces, amygdalæ, & castanæ, ibid.6
Oliuæ, ibid.7
Folia mororum, ibid.8
Saccharum, ibid.9
Pisces, 241.10
Apes, seu fructus earum, ibid.11
Lac, lana, & fœtus animalium cum nutriti sunt,
ibid.12

Venatio, & aucupium, ibid.13
Pascua, ibid.14
Ligna, ibid.15
Fœnum, ibid.16
Linum, & canape, ibid.17
Negotium, & artificium, ibid.18
Stipendia militum, ibid.19
Aduocatio, procuratio, merces, & salarium, ibid.
20
Furna, 242.11
Lapidicina, ibid.12
Fodina metallorum, ibid.13
Molendina, ibid.14
Decimæ aut ex hereditate, legato, vel donatione sit
soluenda, ostenditur. ibid.25, & seq.
Decima de fructibus illicitè acquisitis soluenda
non est. ibid.26
Meretrices, & histriones tenentur de rigore iu-
ris ex proprio ministerio acquisitis decimam
persolvere, & post peractam penitentiam est
ab illis accipienda. 244.32
Decima est soluenda ab vsurario, vel ab alio iniuste
detinente ex fructibus prædij, quod pecunia
vsuraria, vel malè retenta comparatur. ibid.
33
Decimæ prædiales ex fructibus sunt soluenda abs-
que aliqua impensarum deductione. ibid.34
Expensæ in decimis prædialibus quare non de-
ducantur, ostenditur. ibid.35
Expensæ in decimis personalibus quare dedu-
cantur, ostenditur. 246.38
Colonus partiarius pro portione sua in soluen-
dis decimis non deducit expensas. ibid.39
Decimæ integræ, & sine diminutione soluenda
sunt, priusquam ex fructibus deducantur expen-
sæ, tributa, & census. ibid.40
Decima, vbi debetur, integra solui debet. ibid.
41
Parochus ad excludendas fraudes potest custo-
des apponere, vel prohiberi facere, ne fructus
ex agris afferantur, nisi soluta prius decime,
vel quod ipse, aut eius nuncius sit præsens.
247.4
Fructus omnes Ecclesiæ debiti, excepto casu de-
cimarum prædialium, non aliter intelliguntur
quàm deductis expensis. ibid.43
Decima duplex de vna & eadem re, siue de eodem
aceruo solui non debet. ibid.44
Decima aliquando sumitur pro iure ipso percipiendi
fructus decimarum, aliquando importat ipsam
perceptionem, seu ipsos fructus. 249.1
Decima, quatenus importat ipsum ius percipiendi
fructus decimarum, in laicos cadere non potest,
secus si ipsam perceptionem. ibid.2
Decima considerata, vt ius percipiendi fructus de-
cimarum, post diuisionem Parochiarum ad eos
solis Parochos competit, vt nullus alius illam
habere possit. 250.5
Decimæ totius diocesis ante Parochiarum diui-
sionem ad solos Episcopos spectabant. ibid.4
Decimarum perceptio ad solos Parochos de iure
communis pertinet. ibid.7
Parochus, & alij, quos ipse ad participandum de
iure communi habent fundatam intentionem
respectu omnium decimarum intra suæ Pa-
rochia limites existentium. ibid.8
Parochi in petitorio non tenentur aliter probare
decimas sibi competere, sed contrarium ille-
genti incumbit onus probandi. ibid.9
Iuris

Index Rerum.

- Iuris communis assentia in decimis non suffragatur Parocho ad effectum obtinendi maintenancem. *ibid.* 10
- Decimæ, quæ non sunt intra certam Parochiam, spectant ad Episcopum. 251. 14
- Decimæ spectant ad Episcopum in illis diocesis in quibus Parochia non sunt distinctæ. *ibid.* 15
- Decimarum perceptio iure communi attento pertinet ad Capellam, quæ nouiter, & legitime in Parochiam fuerit erecta, quantumcunque intra limites alterius Parochiæ erigatur. *ibid.* 16
- Ecclesia Matrix de iure communi fundata est quoad decimas prædiales suæ Parochiæ. 152. 16.
- Ecclesia Matrix, si consentit assignationi limitum, & fundationi Parochiæ, tunc censetur remisisse ius decimandi, & alia iura Parochialia quoad illam portionem limitum. *ibid.* 18
- Ecclesia parochialis de nouo erecta fundatam habet intentionem super decimis contra Ecclesiam matricem, cui prius decimæ debebantur, si Episcopus illas nouo Parocho ad præscriptum Concilij assignauit. *ibid.* 19
- Decimas consuetas tardius dantes peccant mortaliter. 253. 22
- Decimæ debentur statim, absque eo quod à Parocho petantur. *ibid.* 23
- Parochiani non tenentur decimas debitas deferre in horrea Clericorum, etiam si sint publica, nisi consuetudo sit in contrarium. *ibid.* 24
- Parocho alij decima non est soluenda, præterquam illi, apud quem ecclesiastica Sacramenta suscipiuntur. *ibid.* 25
- Decimæ personales attento iure alij Parocho debentur quàm illi, apud quem suscipiuntur ecclesiastica Sacramenta. 254. 26
- Decimæ personales in multis Hispaniarum partibus sunt in usu. *ibid.* 27
- Decimæ personales non spectant ad Ecclesiam habitationi connexam, sed domicilio. *ibid.* 28
- Parochianos habens duo domicilia, si vnum accessorium est principali, soluet decimam personalem: si verò in vtroque æqualiter se collocat, inter vtrumque diuidetur. *ibid.* 29
- Artifex, si habeat domicilium in consinio duarum Parochialium, tenetur decimas soluere illi Parochiæ, ubi est pars domicilij, in qua semper laborat. *ibid.* 30
- Decimæ prædiales soluntur ex prædiis sitis intra propriam parochiam, vel in aliena Parochia. *ibid.* 31
- Decimæ personales, & prædiales, intra propriam Parochiam constitutæ, non alij, quàm proprio Parocho sunt persoluendæ. *ibid.* 32
- Decimæ in aliena Parochia constitutæ, cui Parocho prædiali scilicet, an sacramentali sint soluendæ recurrendum est ad consuetudinem. 255. 33
- Decimæ in aliena Parochia constitutæ, cui Ecclesiæ debeantur non est iure expressum. *ibid.* 34
- Decennium sufficit ad introducendam consuetudinem, cui ex duabus Ecclesiis Parochialibus debeantur decimæ: immemoralis verò, aut quadragenaria cum titulo requiritur, si agatur inter Ecclesiam Parochialem, & alterum, cuius resistit. *ibid.* 35
- Decimæ in aliena Parochia constitutæ, semota consuetudine, potius prædiali, quàm baptismali Ecclesiæ sunt soluendæ. *ibid.* 36
- Oues, si dimidia parte anni pascant in Ecclesia prædiali, dimidium totius decimæ illi persoluum est, reliquum verò dimidium pro rata temporis Ecclesiæ Parochiali, si altera dimidia parte anni in oues pascant. 256. 38
- Decimæ ouium diuidendæ sunt inter duas Parochias, si in earum vna iaceant, dormiant, & alia pascant. *ibid.* 39
- Decima ex ouibus non soluenda Ecclesiis illarum regionum, per quas pascendo transitum faciunt, & redeunt in domicilium. *ibid.* 42
- Spoliatus per Parochum à perceptione decimarum, quas in ipsius Parochia possidebat, non aliter est restituendus, quàm si ostendat titulum, vel causam iustam qua possessio eiusdem iustificetur. 257. 43
- Decimæ absque Parochia, an præscribi possint, ita ut virtute præscriptionis aliquis illas exigat à Parochianis. 258. 47, 48
- Laici decimas possidere, & præscribere non possunt. 260. 50
- Laicus potest possidere decimas, quas verè, & præsumptiuè constat obtentas esse ante Lateranen. Concil. & præscribere contra laicum, qui ante Lateranen. acquisierat. *ibid.* 51
- Laicus decimas præscribere potest, si priuilegium Papæ accedente eius fama alleget, & ad eius probationem tempus immemoriale ostendat, ex quo præsumptione iuris resultat titulus priuilegij allegatus. *ibid.* 52
- Laicus in decimis percipiendis tutus est, si accedat fama priuilegij, seu feudi obtenti ante Concilium Lateranen. immemoriali præscriptione allegata. 261. 53
- Decimas quæ iuste, & ex legitima concessione à laicis obtinentur, potest laicus contra laicum præscribere. *ibid.* 54
- Decimæ absque Parochia præscribi possunt, præcedente titulo cum spatio quadraginta annorum. *ibid.* 55
- Præscribenti contra illum, qui habet decimas, de iure speciali sufficit bonam fidem probare. *ibid.* 56
- Ecclesia vna, ut præscribat decimas Episcopo de iure communi debitas, quas tamen Episcopus nunquam possedit, sufficit præscriptio sola quadragenaria cum scientia, & patientia Episcopi. *ibid.* 57
- Præscriptio percipiendi decimas intra alienam Parochiam ad noualia non extenditur. *ibid.* 58
- Interpretatio stricta facienda est in præscriptione. 262. 59
- Decimas tritici in aliena Parochia præscribens seminato milio, vel alio, non priuabitur decimis illorum, quæ de nouo ibi seruntur. *ibid.* 60
- Decimas præscribens in vna parte fundi maximè per limites designati, ita ut vnus dicatur, si postea in altera Parochia fiat noualis, decima præscribenti soluenda est. *ibid.* 61
- Decimas personales Parochianorum habitantium in aliquo loco præscribentes, si aliqui de nouo ad illum locum venerit, præscribens ab illo decimas habebit. *ibid.* 62
- Parochiani omnes fideles, nisi empti proponantur, ad solutionem decimarum sunt obligati. 265. 1
- Reges, Principes, at etiam ipsi pauperes, tenentur ad decimarum solutionem. *ibid.* 2

Index Rerum.

- Iu. lai, & alij infideles non tenentur ad solutionem decimarum personalium. *ibid.* 3
- Decimas prædiales soluere cogendi sunt Iudæi, & infideles, respectu possessionum, quæ sunt in prouinciis Christianorum. 266.4
- Non verò respectu illarum, quas infideles ipsi in suis prouinciis habent. *ibid.* 5
- Clerici in quantum sunt fideles non habito respectu ad clericatum, tenentur soluere decimas Parocho illius Ecclesiæ, in cuius territorio commorantur. 267.6
- Clerici ex illis bonis, in quibus tanquam tales considerantur, non sunt debitores decimarum. *ibid.* 7
- Clerici non tenentur ad solutionem decimarum ex fructibus suorum beneficiorum. *ibid.* 8
- Parocho non sunt soluendæ decimæ ex prædiis eiusdem Ecclesiæ, quorum fructibus ipsi Clerici clericali iure veniunt. *ibid.* 9
- Clerici tenentur soluere decimas ex fructibus prædiorum secularium, quæ seculari iure, puta hereditario emptionis, vel alio quouis titulo comparantur. *ibid.* 10
- Clerici ex lucris, ac redditibus suis temporali titulo acquisitis per se, & personali debito obligantur ad decimas præstandas Sacerdoti Parochiali, à quo Sacramenta percipere debent. 268.11
- Priuilegio Romani Pont. potest dari exemptio à solutione decimarum, dummodo ministris congrua, & sufficiens sustentatio remaneat. *ibid.* 12
- Priuilegium Papæ potest aliquos, siue in parte, siue in totum, eximere à solutione decimarum, manente sufficiente Parochi sustentatione. 269.13
- Priuilegium, quo quis, siue in parte, siue in totum, à solutione decimarum simpliciter eximitur, non extenditur ad noualia, quæ ex post facto orta fuerint. 270.14
- Priuilegium de percipiendis decimis simpliciter concessum ad noualia non extenditur. *ibid.* 15
- Religiosi omnes sunt exempti priuilegio in iure scripto, à solutione decimarum, de noualibus tantum, quæ propriis manibus, seu sumptibus excolunt. 271.17
- Cistercienses, Templarij, & Hospitalarij, priuilegio in iure scripto non tenentur soluere decimas prædiorum suorum, quæ propriis manibus, aut sumptibus excolunt. 272.18
- Priuilegia Cisterciensibus, Templariis, & Hospitalariis, concessa circa decimas non soluendas, non suffragantur respectu portionis colonorum, neque respectu arrendatariorum, neque respectu prædiorum locatorum ad pecuniam. *ibid.* 19
- Eximuntur à solutione decimarum prædiorum suorum, quæ manibus, & sumptibus excolunt, Monachi celestini, & Clunienses. *ibid.* 21
- Monachi Congr. S. Benedicti Vallis. *ibid.* 23
- Monachi Eremitæ Camaldulenses. *ibid.* 24
- Monachi B.M. Montis Virginis, Syluestrii. *ibid.* 25
- Fratres B.M. de Mercede, *ibid.* 26
- Fratres S. Antonij Viennenses. *ibid.* 27
- Cruiciferi. *ibid.* 28
- Fratres radicatores. *ibid.* 29
- Fratres conuentuales S. Francisci, *ibid.* 30
- Canonici Regulares S. Saluatoris, *ibid.* 31
- Monachi S. Basilij, 273.13
- Minimi S. Francisci de Paula, *ibid.* 34
- Carthusiani, *ibid.* 35
- Moniales S. Claræ, *ibid.* 36
- De Conuersis vel Confratribus mediæ Crucis, del Thao Ordinis Hierosol. Virginibus item, & viduis aliisque mulieribus tertij Ordinis S. Francisci, S. Dominici, S. Augustini, B. Mariæ de Monte Carmelo, Redemptoris captiuorum Minorum & sanctissimæ Trinitatis, aliorumque Ordinum, Beatæ nominatis, & Patribus Societatis Iesu, quid. *ibid.*
- Exemptio à decimis non suffragatur, nisi in specie derogaretur cap. nuper 34. de decim. 275.38
- Priuilegium habentes non soluendi decimas de agris quos propriis manibus, vel sumptibus colunt, debent soluere decimas de agris, quos alii colendo tradunt. *ibid.* 39
- Priuilegia exemptionis à solutione decimarum sunt personalia, non autem realia, & ideo non transeunt ad colonos, arrendatarios, seu emptores prædiorum. *ibid.* 40
- Papa communicando priuilegia alicuius Religionis, in quibus adest expressa exemptio à solutione decimarum, alteri Religioni non censetur etiam communicasse exemptionem à solutione decimarum, nisi de hac exemptione fiat specialis mentio. *ibid.* 41
- Parochus manutenendus est in possessione exigendi decimas ratione prædiorum acquisitionum per Regulares, donec doceant de sufficienti priuilegio. *ibid.* 42
- Prædia decimarum solutioni obnoxia ad Regularium Monasteria transeunt cum suo onere, ac proinde Regulares tenentur illas soluere Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, quemadmodum tenebantur laici, priusquam bona ipsa in Monasterij proprietatem transiissent. *ibid.* 43
- Priuilegia eximentia à solutione decimarum amittuntur, si incipiant esse enormiter læsua Ecclesiæ parochiali. 276.44
- Priuilegium quando dicatur enormiter lædere, spectat ad declarationem Papæ. *ibid.* 45
- Exemptio de non soluendis decimis ex concessione Sedis Apost. an effectum fort atur, in præiudicium iuris tertiarum Regis Hispaniæ remissum. *ibid.* 45
- Religiosi omnes priuilegio in iure scripto eximuntur à solutione decimarum de nutrimentis animalium, quæ ipsi nutriunt. *ibid.* 46
- Leprosi in communi viuentes de horis suis, qui sunt in circuitu domus, & nutrimentis animalium suorum decimas soluere non coguntur. *ibid.* 48
- Episcopus non potest alicui concedere immunitatem à solutione decimarum per viam priuilegij. *ibid.* 49
- Episcopus non potest contra Concilium dispensare. 277.50
- Episcopus poterit interponere decretum, & consensum in compositione super solutione decimarum. *ibid.* 51
- Episcopus poterit decimas, quas nunquam possedit, post earum recuperationem, vel illas ad opus suum retinere, vel secundum discretionem à Deo sibi datam, alteri Ecclesiæ concedere. *ibid.* 52
- Decimas

Index Rerum.

Decimas quas aliquando possedit Episcopus, si evertantur ad mensam Episcopalem, non potest ipse transferre in personam, quæ nunquam moritur. *ibid.* 53
 Decimas aliis Ecclesiis concedere poterit Episcopus cum aliqua causa. *ibid.* 54
 Episcopus non potest ius percipiendi decimas laicis concedere. *ibid.* 55
 Decimarum in concessione laicis facienda, est adeo necessaria auctoritas Sedis Apost. ut non sufficiat immemorabilis absque fama privilegij. *ibid.* 56
 Beneplacitum Apost. quando est reservatum in concessione iuris decimandi facta laicis, præsumitur ex lapsu triginta annorum, non ultra. *ibid.* 57
 Episcopus ex quibus causis possit laicis decimas concedere, ostenditur. *ibid.* 58
 Prælati inferiores poterant ante Conc. Lateranense decimas titulo feudi, vel alio temporali laicis concedere, sed ex eo fuit illis hoc prohibitum. *ibid.* 59
 Sed verius, ut *ibid.* 61
 Decimæ si laicis concessæ reperiuntur, & nesciatur an post, vel ante Concilium Lateran. fuerint concessæ, post Concilium concessæ censentur. *ibid.* 60.
 Laici an, & quando decimas, quas obtinent, in alios transferre possint, ostenditur. 278.63
 Consuetudo habet vim, & efficaciam ad eximendos Parochianos à solutione decimarum, si adhuc remaneat Parocho congrua sustentatio. 279.64
 Consuetudo valet, ut ex certis fructibus nulla decima, vel aliqua illius portio persolvatur. *ibid.* 65
 Consuetudo valet ut ex certis fructibus puta fæno, oleo, decima non solvatur. *ibid.* 66
 Consuetudo valet, quod ex eodem prædio vna Ecclesia decimas maiores percipiat, & alia minores. *ibid.* 67
 Consuetudine potest introduci, ut decimæ vni Ecclesiæ, alias debita, alteri abscribantur, & solvantur. *ibid.* 68
 Consuetudo non soluendi integras decimas debet ad effectum excludendi Parochum à decima de iure debita, probari cum requisitis immemorabilis, seu legitimæ præscriptionis. 280.69
 Consuetudo operari potest circa omnes decimas personales in pluribus provinciis. *ibid.* 70
 Consuetudo in soluendis decimis est consideranda. *ibid.* 71
 Consuetudo in solutione decimarum quæ sit attendenda, locine viciniore, an loci ubi prædia existunt, vel ubi sit solutio decimarum, an loci ubi prædicta existunt, vel ubi sit solutio decimarum, an diocesis, ostenditur. *ibid.* 72
 Consuetudo specialis præferenda est generali. *ibid.* 73
 Consuetudo illa potius est attendenda, quæ fauet Parochiali, quàm quæ fauet prædiali Ecclesiæ. *ibid.* 74
 Decimarum controuersia in petitorio, ubi quæstio iuris est etiam incidens, spectat ad iudicem ecclesiasticum: ad secularem verò, quando quæstio est meri facti. 281.1
 Iudex Ecclesiasticus an de possessorio decimandi cognoscat, remissiuè. 283.3
 Decimarum causa reputatur profana quo ad effectum remissoriæ. *ibid.* 4

Barbof. de Parocho. Pars III.

Decimarum in causis proceditur summarie, præcipue quando est inter Clericos, quibus de iure debentur decimæ, & eos qui soluere debent, & quando quæstio fuerit inter duas Ecclesias super iure percipiendi decimas. *ibid.* 5
 Ministri nomine Ecclesiæ pro decimis non solutis rei vindicatione, vel personali actione, vel officio Iudicis contra laicos agere possunt. *ibid.* 6
 Decimas soluere appellatione remota cogendi sunt subditi, sed limitatur ibi tribus modis. *ibid.* 7
 Decimarum collector, quando modum excederet, ab excessu potest appellari. 284.8
 Decimarum debitor non potest prætextu eius, quod sibi debetur, decimas denegare. *ibid.* 9
 Onus soluendi decimas est reale, & sequitur possessorem. *ibid.* 10
 Possessor fundi pro decimis præteritis conueniri potest. *ibid.* 11
 Fundus censetur tacite hypothecatus pro decimis. *ibid.* 12
 Tributum ex certo fundo debitum, transit in quemlibet possessorem. *ibid.* 13
 Census possessor pro præteritis redditibus renetur non excusso principali venditore. *ibid.* 14
 Decimas non soluens, cum teneatur, excommunicari potest, ac debet, monitione præmissa. *ibid.* 15
 Decimas subtrahentes, siue non soluentes, vel earum solutionem impediens, absolui non possunt nisi plena restitutione sequuta, vel saltem remittuntur ab eo, cui debentur, vel denique impotentes sint ad restituendum. 285.16
 Parochus an possit denegare Sacramenta iis, qui nolunt soluere decimas, remissiuè. *ibid.* 17
 Vicarius an possit imponere interdictum personale contra retinentes soluere decimas, remissiuè. *ibid.* 18
 Sepultura Ecclesiastica priuari debet, qui soluere tenetur decimas, neque eas soluit, aut restituit Ecclesiæ. *ibid.* 19
 Religiosi Confessarii sed maxime Ordinis Prædicatorum, & Minorum, tenentur hortari, & monere fideles ad solutionem decimarum. *ibid.* 20
 Religiosi omnes excommunicantur in Clem. 1. de decim. qui decimas Ecclesiæ debitas vsurpant. *ibid.* 21
 Religiosi, qui aliqua, ut audientes à decimarum Ecclesiis debitarum solutione retrahant, in sermonibus suis, vel alibi proferre præsumunt, excommunicationem ipso iure incurrunt. *ibid.* 22
 Religiosi sub pœna suspensionis ipso facto ab officio prædicationis præcipitur ut conscientibus conscientiam faciant de soluendis decimis, quoties à Rectoribus Ecclesiasticis ad hoc requiruntur. 286.23
 Compositio facta inter personas Ecclesiasticas nomine suarum Ecclesiarum super decimas in futurum soluendas, valet, modo causa cognitio à Superiore facta interueniat, consensuque, seu auctoritas Episcopi, vel alterius Superioris accedat. *ibid.* 42
 Compositio super decimas in futurum soluendas, si fiat inter Parochos sine auctoritate Episcopi, vel Superioris, non in totum vitatur, Cc 3

Index Rerum.

tiatur, sed valet pro vita componentium. 286.

26

Compositio de decimis præteritis non solum cum Ecclesiasticis personis, sed etiam cum laicis fieri potest sine auctoritate Superioris, ibid. 27.

Decor.

Decor, & competens vestium ornamentum morum manifestissima solent esse signa. 60. 57

Decretum.

Decreti S. Cong. declaratio. 160. 61. 65

Aliud decretum S. Cong. refertur. ibid. 66

Dedicatio.

Dedicationis Cathedralis anniuersarium celebrandum est in ciuitate quidem cum octaua, in Diocesi verò sine octaua. 91. 28

Defunctus.

Defunctus, si dum vixit, elegit sepulturam in alia Ecclesia priusquam parochialis esset interdicta, huiusmodi sequens interdictum non tollit quartam parochialem, quæ antea deberi cœperat. 217. 31

Religiosi non possunt cum Cruce intrare Parochias ad leuanda corpora defunctorum apud suas Ecclesias sepelienda, nisi monito prius, & requisito Parocho. 233. 67

Parocho spectat declarare per quam viam sit exportandus defunctus. 234. 74

Parochus secularis sicut defert stolam in propria Parochia, & in Parochia Fratrum dum defuncti corpus in eorum Ecclesia sepelitur, ita Parochus Regularis. ibid. 76

Parochi defunctorum in Regularium Ecclesiis humandorum corpora vsque ad eandem Ecclesias associare possunt. ibid. 80

Denuntiatio.

Parochus externos nequaquam denuntiabit nisi eorum conditionem nouerit legitimo in scriptis testimonio, quod alium virum, vel uxorem non habent. 179. 6

Parochus antequam ad denuntiationes Matrimoniales deueniat, inquirere debet, an contrahentes eo anno in paschali solemnitate confessi fuerint, & S. Eucharistiam sumpserint. ibid. 7

Denuntiationes à proprio contrahentium Parocho, vel ab alio de eius licentia fieri debent, non sunt tamen de essentia sacramenti. 180. 17

Denuntiationes fieri debent in vtraque, sponsi scilicet, & sponsa Parochia quando illi sunt diuersarum Parochiarum. ibid. 11

Denuntiationes faciendæ sunt tribus continuis diebus festiuis, quæ sibi non succedunt immediate, dummodo tamen inter vnā, & alteram denuntiationem multos dies festos non interponat Parochus. ibid. 19

Denuntiationes ferialibus diebus etiam cum Episcopi dispensatione fieri non possunt, nisi in eis ingens hominum multitudo ad Ecclesiam accedat. ibid. 20

Denuntiationes validè facere poterit Parochus extra Ecclesiam & Missarum solemnia, si magnus populi concursus, & locus aptus sit vt ad multorum notitiam perueniat. 181. 21

Formula, quia in his denuntiationibus vri debet Parochus, positur. ibid. 22

Parochus non statim atque tres denuntiationes factæ erunt, ad Matrimonij celebrationem

procedere debet, nisi transacto trium, vel duorum saltem dierum spatio. ibid. 23

Parochus an aliquibus casibus denuntiationes omittere possit, ostenditur. ibid. 24

Parochus prætermisiss denuntiationibus Matrimonium celebrans grauius peccat, & seuerius erit ab Ordinario puniendus. ibid. 25

Matrimonium absque denuntiationibus contractum validum remanet, etiam si Ordinarius recuset dare licentiam quod fiant post. ibid. 26

Pœnam triennis suspensionis comminatur in cap. cum inibito, §. sanè de clandest. despons. an incurrat Parochialis Sacerdos, qui interfuit Matrimonio valido, clandestino tamen ob denuntiationem omissionem ostenditur. ibid. 27.

Dies festi.

Dies festos in quibus ab operibus seruilibus est vacandum, populo denunciare tenetur Parochus. 122. 4

Festorum obseruantia quoad vacationem à seruilibus, incipit à media nocte præcedentis diei vsque ad aliam sequentis. ibid. 5

Constitutio Pij V. circa dierum festorum obseruationem, refertur. 123. 11

Vendere, emere, seu asportare merces non licet diebus festis, nisi tantum ad victum necessaria, aut alia minuscule. ibid. 14

Dignus.

Dignus offerendo in concursu pecuniam digniori, vt desistat ab oppositione, committit simoniam, & tenetur ad cedendum beneficio, & restituendo fructus perceptos. 30. 106

Dispensatio.

Dispensatione non indigens præfertur indigenti. 31. 121

Dispensare potest Episcopus de iure communium habentibus Parochialem causa studij ne vsque ad septennium ad Sacerdotium promoueat, & quid post Concil. Trident. ostenditur. 36. 21

Dispensare non potest Episcopus vt duo viri, vel duæ scemina simul suscipiant. 139. 23

Doctrina Christiana.

Parochus Dominicis, & aliis festiuis diebus tenetur pueros Parochias sue, Fidei suæ rudimenta, & doctrinam Christianam docere. 116. 1

Parochus, qui nimium negligens fuerit in doctrina Christiana docenda, peccabit mortaliter. 117. 2

Episcopus constituto sibi de Parochi negligentia, vel sufficientia in docenda doctrina Christiana, poterit ex fructibus Parochialis Ecclesiæ assignare partem congruam alteri, qui hoc ministerium loco ipsius adimpleat. ibid. 3

Parochus an possit multis, & pœnis, etiam in casu notabilis negligentia, aut contumacia cogere pueros ad discendam doctrinam Christianam ostenditur. ibid. 6

Parochus sepe admonere debet parentes, propinquos, tutores, & alios, quorum cura sunt pueri commendati, vt eos mittant ad Parochias omnibus diebus festis, aut saltem Dominicis ad Doctrinam Christianam addiscendam. 118. 7

Doctor.

Doctor

Index Rerum.

Doct̃or p̃æfertur non Doct̃ori. 30.114
Doct̃or vtriusque iuris p̃æfertur Doct̃ori vnius tantum. ibid.
Doct̃ori, cuius vita ignoratur, p̃æfertur minus doct̃us modò idoneus, cuius mores sunt noti. ibid.115

Dominicani.

Dominicani Fratres possunt processionem Sanctissimi Sacramenti Dominica infra octauam Corporis Christi facere per vicos, & plateas ab eis semel eligendas absque Parochorum consensu. 106.14

Domus Parochialis.

Domus Parochialis, id est, habitationis Parochorum, debent reparari & instaurari eodem modo, quo Ecclesiæ Parochiales. 108.12
Rector, & Parochiani à quibus compellantur ad reparationem Ecclesiæ. ibid.

Dux viatorum.

Dux viatorum, qui ad Dei regnum per iter arduum contendunt, est Parochus. 46.3

E.

Ebrietas.

Ebrietatem, & crapulam fugere debent Parochi, & sub qua pena ostenditur. 61.15
Ebrietas quot mala gignat ostenditur. ibid.

Ecclesia.

Ecclesia non percipit decimas, vel primitias, ergo non est Parochialis, non bene concludit argumentum. 6.31
Ecclesia p̃æsumitur Curata vbi beneficium habuerit populum, vel Clerum. 7.37
Ecclesia non debet dedicari, nisi tantum assignetur, quod duobus sufficiat. ibid.41
Ecclesia in titulum est conferenda, & inter duos non est diuidenda. 35.51
Ecclesia non debet ded. cari nisi tantum assignetur, quod duobus sufficiat. 101.39
Parochi Ecclesias cum indigent reparare, & restaurare, debent pro rata scilicet reddituum. 107.1. & 108.2
& deducto prius necessario ad suam sustentationem. ibid.4
Commendatores perpetui tenentur ad reparationem Ecclesiarum. 108.3
Ecclesia olim intrare non poterat vir, qui cum propria vxore copularetur, nisi locus aqua. 111.4

Ecclesiæ in ingressu singuli aqua asperguntur ad veniales saltem maculas abitergendas. ibid.35
Ecclesia illa, apud quam defunctus fuerit sepultus, tenetur partem eorum, qui ille pro anima sua eidem Ecclesiæ reliquit, Parochiali Ecclesiæ tradere, in qua domicilium defunctus habebat. 214.3

Edictum.

Edictum pro concursu faciendo intra decem dies est proponendum, & totidem remanere debet affixum ad valuas Ecclesiæ, & non potest apponi cum maiori termino viginti dierum. 21.40
Edictum pro concursu faciendo apponi debet ab Ordinario loci vbi existit beneficium, & ibidem examen est peragendum, etiam si beneficium ab ordinario alterius diocesis sit conferendum. ibid.41

ferendum. ibid.41
Edictum est de substantia, & forma concursus Parochialium. ibid.42

Electio.

Eligere ex approbatis ad Parochialem magis idoneum, ad ipsum Episcopum spectat. 27.91
Eligere ex approbatis ad Parochialem potest Episcopus extra locum examinis, & etiam absentibus examinadoribus. ibid.93
Electio facta de magis idoneo ad Parochialem vacantem significanda est intra quatuor menses, & si fuerint transmissi, nec peruenierit ad manus Collatoris intra dictum tempus, prouisio deuoluitur. ibid.94
Electio, & prouisio in concursu Parochialium facta de digno omisso digniore est nulla. ibidem 95
Eligere ad Parochialem prouidentes tenentur illum, qui maioribus iuuatur meritis. 27.97
Electores sub pena peccati mortalis digniorem seu meliorem eligere tenentur. 28.98
Eligere licet dignum prætermisso digniore in Canonicatibus, & dignitatibus, ac aliis simplicibus beneficiis curam animarum habentibus. 29.103

Electio non erit simoniaca, nec illicita si quis tradiderit pecuniam electoribus indignum eligere volentibus ne illum eligant. 10.107
Pecuniam offerre non est licitum pro electione particularis personæ, etiam dignissimæ. ibid.108

Originarius idoneior iudicandus, ac p̃æferendus est, si alter sit extraneus. ibid.110
Dignus de ciuitate, vel gremio Ecclesiæ potest eligi posthabito digniore extraneo. ibid.111
Diues potius quam pauper eligi debet, si Ecclesiæ, cui est prouidendum, sit pauper. 31.118

Electio in concursu facta per Episcopum, interpretatio est facienda ad illius fauorem, quod omnia considerauit, & magis idoneum arbitrio suo elegerit. 34.141
Irrationabilitas electionis Episcopi in concursu debet esse manifesta, vt sit locus appellationi. 35.143

Emptio, & venditio.

Emere, vel vendere, aut conducere possessione propter cupiditatem Clericis non licet, nisi necessitas instet. 64.38

Episcopus.

Episcopus vicinior manutendus est in sua quasi possessione concursus instituendi in vacationibus Ecclesiarum Parochialium. 21.39
Episcopus non tenetur prorogare terminum concursus, sed bene facit eum prorogando. ibid.40
Episcopus non excusatur si post annum adhibeat examinadores superstitibus non extantibus sex. 23.60
Episcopus non potest loco examinerum Synodaliū de mortuorum alios subrogare vsque ad nouam Synodum. ibid.64
Episcopo non licet subrogare alios in locum examinerum Synodaliū, qui per sententiam de crimine simoniæ fuerunt condemnati. ibid.65
Episcopus potest gratificari data in approbatis paritate. 27.89
Episcopus cognoscere debet de causis absentiae etiam ab Ecclesiis Parochialibus, quarum collatio

Cc 4 tio

Index Rerum.

tio inferiores spectat. 81.62
 Episcopus precipiens sub excommunicationis sen-
 tentia ipso facto incurreda ne quis stante indu-
 bitata causa operaretur diebus festis excommu-
 nicatio non ligat. 122.8
 Episcopus potest etiam Regulares cogere, ut offer-
 torio Missarum Conventualium, quæ Domini-
 cis diebus in Monasteriis celebrantur, declarent
 Fidelibus quæ festiuitates, & ieiunia in illa heb-
 domada occurrunt. 125.26
Eucharistia.
 Sacerdotibus quibuscunque ex Christi institutione
 competit ordinaria potestas administrandi Sa-
 cramentum Eucharistiam Christiano populo. 163.1
 Sacerdotes licite non administrant Sacramen-
 tum Eucharistiam nisi habeant Ordinariam, vel dele-
 gatam iurisdictionem ad hoc Sacramentum ad-
 ministrandum, excepto necessitatis casu. ibid.
 2
 Diaconi iam hodie ex usu, & consuetudine Eccle-
 siæ, & ob Sacerdotum copiam nullo modo ad-
 ministrare possunt Sacramentum Eucharistiam, nisi
 existente grauissima causa, & interueniente vr-
 gente necessitate. ibid.4
 Excommunicatus non potest distribuere Eucharis-
 tiam, nec eam deferre ad infirmos. 164.5
 Sacerdos simplex de licentia Parochi licite valet
 Sacramentum Eucharistiæ in Ecclesia Paro-
 chiali ministrare, etiam si ab Episcopo non
 sit expositus ad Sacramenta ministranda. ibid.
 6
 Regulares obtinent priuilegia post *Clem. 1. de pri-
 uil.* ut non requisita licentia Parochi omnibus
 Christi fidelibus Sacramentum Eucharistiam in suis
 Ecclesiis per se, vel per alios Sacerdotes secula-
 res in illis ministrare administrare possint. 165.8
 Religiosi, qui in partibus Indiarum de licentia
 Hispaniarum Regum Sacramentum Eucha-
 ristia administrant, nullo modo incidunt in
 excommunicationem *Clem. 1. de priuileg.* ibid.
 9
 Religiosi vigore suorum priuilegiorum an possint
 sine Parochi licentia administrare populo
 Sanctissimam Eucharistiam? ostenditur. ibid.
 10
 Sacerdotes Regulares tempore Paschatis non pos-
 sunt ministrare Eucharistiam secularibus, ut ad-
 impleant præceptum ecclesiasticum annuæ
 Communionis. 166.11
 Parochus suis subditis Eucharistiam ministrare
 debet, quando illi ex obligatione communicare
 debent. ibid.13
 Parochus tenetur Eucharistiam ministrare quo-
 ties pij subditi eam rationabiliter petunt. 167.
 15
 Eucharistia in die Parasceues non est distribuenda
 aliis quam infirmis. ibid.16
 Parochus Eucharistiam ministrans in peccato
 mortali an peccet mortaliter. ibid.17
 Peccatoribus notoriis Eucharistia administran-
 da non est. 168.20
 Peccator notorius dicitur, qui manifestus est,
 vel per sententiam, vel per confessionem fa-
 ctam in iudicio, aut per euidentiā rei, quæ
 nulla tergiversatione celari potest. ibid.
 21
 Viatores Eucharistiam sumere valent in ea Pa-
 rochia, in quo tempore Paschatis reperim-

tur. 169.21
 Parochus, qui Missæ sacrum non fecit sibi ipsi
 potest Eucharistiam ministrare. ibid.24
 Laicus non potest Eucharistiam per se sumere,
 nisi in necessitate extrema mortis, & in ab-
 sentia Sacerdotis. ibid.25
 Eucharistiam pro communicandis infirmis debet
 Parochus sub fidei custodia, & in loco decenti
 conservare. ibid.27
 Lampas ante sanctissimam Eucharistiam noctu,
 diuque ardere debet. 170.29
 Onus deferendi ad infirmos S. Eucharistiam est
 de pertinentibus ad curam animarum. ibid.
 31
 Parochus quo habitu, & decentia S. Eucha-
 ristiam deferre debeat ad infirmos. ibid.32
 Eucharistia non est per plateam, in qua habitant
 Iudei, deferenda. ibid.33
 Eucharistia ad ægrotos etiam de nocte deferri de-
 bet, si necessitas suadeat. ibid.34
 Eucharistiam non ieiuno dare licitum est ob solam
 necessitatem. 171.37
 Eucharistiam, qui semel in mortis periculo consti-
 tutus per modum viatici accepit, perseuerante
 eodem periculo potest iterum accipere per eun-
 dem modum viatici. ibid.38
 Parochus ratione necessitatis potest Eucha-
 ristiam ministrare per modum viatici infirmo
 non ieiuno existenti in mortis articulo, non
 tantum semel, sed iterum. 172.41.42
 Eucharistia ad ægrotum adoranda deferri non de-
 bet si eam ob tussim, aut alias sumere non potest
 pro viatico. 173.44
 Parochus non tenetur Eucharistiam deferre ad
 infirmum prope moriturum, si timeat fore et
 eam non possit illi ministrare, nisi valde fe-
 stinanter currat. ibid.46
 Interdicti locali tempore potest Parochus S.
 Eucharistiam quatenus viaticum mortuen-
 tium ministrare, non tantum semel, sed quo-
 ties expedierit, cum pompa, & solemnitate
 consueta. 174.48.49
 Tabernaculum sanctissimæ Eucharistiæ non est
 deferendum Sacerdotum humeris, sed mani-
 bus tantum celebrantis, non obstante quavis
 contraria consuetudine. ibid.50
Examen.
 Examen statim elapso termino edicti potest per
 Episcopum inchoari, sed non potest eadem die
 claudi, ubi plures fuerunt descripti, quia sunt
 expectandi, vel vocandi, alioquin vitatur con-
 cursus. 172.46
 Examen ubi nullus ex comparentibus vult subire
 Episcopus assignare debet alium terminum, siue
 edictum, & si adhuc nemo compareret, vel alias
 nemo idoneus reperitur, tunc poterit Parochia
 absque concursu conferri. ibid.51
 Examen concursus faciendum est ab Episcopo, siue
 eo impedimento ab eius Vicario generali, atque
 ab aliis examinatoribus non paucioribus, quam
 tribus, & etiam Episcopo non impedito poterit
 fieri examen coram Vicario. ibid.52
 Examen omnium concurrentium ad Parochialem,
 si vna die fieri non potest, poterit in alio conti-
 nuari. 173.53
 Examinis per concursum forma an seruanda sit,
 ubi Ecclesia Parochialis fit, ut patronatus par-
 tem Ecclesiæ, partem laici, ostenditur. 173.125.
 126

Examen

Index Rerum.

Examen per concursum fieri non debet in vacatione Parochialium, quæ sunt iurispatronatus laicorum, sed sufficit quod deputatus à patronis examinaturibus in diocesana Synodo deputatis, & idoneus iudicetur. 32. 129

Examen per concursum inter ipsos præsentatos requiritur in vacatione Parochialium de iurispatronatus laicorum, ubi plures sunt præsentati, & æqualibus vocibus gaudent. Collatio Parochialis si spectet ad interiorem, & in concursu plus æquè idonei sint denunciati, facultas eligendi magis idoneum ad Episcopum pertinet. 33. 130

Examinator.

Examinatores debent singulis annis proponi in Synodo ad minus sex, & ab ea Synodo probari, quorum officium etiam post annum suæ electionis non expirat. 13. 54

Examinatores in Synodo nominatim, & non in genere proponi debent. ibid. 55

Examinator ut dicatur probatus à Synodo, debet dimidiam partem suffragium ferre ab iis, qui vocem habent in Synodo. ibid. 56

Examinatores aliqui si ex sex intra annum suæ electionis mortui fuerint, totam facultatem examinandi vñ cum Episcopo ad superstitēs spectare debet eo anno durante. ibid. 57

Examinatores si decedant, vel in longinquas partes recedant, quid faciendum, ostenditur, & ibid. 58. 62

Examinatores Synodales durant donec alij in Synodo deputati fuerint, verum si anno elapso aliqui ex eis mortui fuerint, officium omnium expirat. ibid. 59

Examinatores non Synodales extraneos non licet Episcopo auctoritate ordinaria sibi assumere, qui suppleant numerum non existētem. ibid. 62

Examinatorum deputationis anno elapso non est Episcopo permīssum iisdem absentibus, vel aliis legitime impeditis alios in eorum locum subrogare. ibid. 63

Negatiua illa quod quis non esset examinātor Synodalis, quomodo probanda ostenditur. 24. 72

Examinatores necessariò eligi debent, qui sint Magistri, seu Doctores, aut Licentiati in Theologia, vel iure Canonico, si extent alioquin alij Clerici, qui ad id videbuntur magis idonei. 25. 73

Examinatores Synodales eligere non potest Episcopus, qui non sint Doctores, seu Magistri, aut Licentiati in Theologia, vel iure Canonico, si extent, alioqui alios Clericos, qui ad id munus idonei videbuntur. ibid. 74

Clerici seculares, aut Regulares in examinātores Synodales eligi non possunt, qui Doctoratus, vel Licentiatuæ gradu insigniti non fuerint, nisi vlli viri huiusmodi qualitatis non extent. ibid. 75

Examinatores Synodales debent iurare, itaut si non iurauerint, concursus coram eis habitus vitietur. ibid. 76

Examinatores Synodales non possunt quicquam prorsus occasione examinis nec ante, nec post accipere, alioquin simoniæ vitium tam ipsi, quam alij dantes incurrunt. 26. 79

Beneficiis antea obtentis priuantur examinātores Synodales si occasione examinis siue antea, siue post aliquid accipiant etiam gra-

tis, & liberaliter datum. ibid. 80

Examinatores Synodales non possunt quicquam pro labore, vel titulo stipendij ad sustentationem ex fructibus beneficij vacantis, vel alia ratione accipere. ibid. 81

Ordinarius non potest statuere aliquod stipendium, etiam minimum, examinātoribus deputatis in Synodo pro occurſu Parochialium. ibid. 82

Episcopus potest aliquid de suo examinātoribus Synodalibus conferre titulo præmij, vel stipendij, seu sustentationis. ibid. 83

Examinatores peracto examine debent eos renuntiare Episcopo, quos idoneos reperirent, non tamen tenentur explicite referre singulas qualitates eorum, qui sunt examinati. ibid. 84

Examinatores etiam extraiudicialiter possunt informari de qualitatibus concurrentium. ibid. 85

Examinatores ut palam inter se sua vota conferant magis expedit, deinde Notario iubeant ut in actis suis simpliciter scribat Titium approbatum idoneum, Seium reprobatum. ibid. 86

Vota dare debent examinatores dum simul congregati sunt cum Episcopo, non autem separatim, sicut Episcopus, ubi datur locus accessui, debet ipse accedere examinātoribus simul congregatis. 27. 87

Idoneus qui magis sit ex concurrentibus ad Parochiale vacantem, nunquam spectat ad examinātores iudicare, sed ad Episcopum solum. ibid. 90

Examinatorum Synodaliū relationem quominus executionem habeat nulla deuolutio, aut appellatio etiam ad Sedem Apostolicam impedire potest. 34. 137

Examinatus.

Examinatus dicitur reprobatus, qui solus comparens ad se examinandum coram tribus examinātoribus fuit ab vno approbatus, ceteris reprobantibus. 27. 88

Excommunicatus.

Excommunicati, & nominatim interdicti, & illi, quibus specialiter est ingressus Ecclesiæ interdictus, ab Ecclesia eiici debent. 111. 31

Extrema Vñctio.

Sacerdos cuius Sacramentum Extremæ Vñctionis valide confert. 197. 1

Extremam Vñctionem ministrans cum non sit Parochus, vel facultatem habeat à proprio Parocho, grauiter peccat. 198. 2

Regulares Sacerdotes, qui clericis secularibus, siue laicis Extremam Vñctionem sine Parochialis Presbyteri speciali licentia ministrauerint, ipso facto sunt excommunicati excommunicatione Sedi Apostolicæ specialiter reseruata. ibid. 3

Regulares Sacerdotes omnibus, & singulis Fratribus professis, conuersis, oblati, donatis, & seruitoribus secularibus possunt Extremam Vñctionem, toties quoties necessarium fuerit, ministrare absq; alicuius pœnæ incurſu. ibid. 4

Parochus si absit, vel non possit, aut per manifestam iniuriam nolit Extremam Vñctionem ministrare, neque hoc casu Superior adiri queat pro petenda licentia, tunc quiuus alius Sacerdos non excommunicatus, aut suspensus eam licite poterit ministrare. ibid. 6

Extremam Vñctionem possunt plures Sacerdotes simul

Index Rerum.

simul cum Curato eodem tempore dare, urgente ne. elisate. ibid. 7
 Parochus ratione officij obligatur Extremam Vnctionem ministrare, ita ut peccet mortaliter si poenitenti sine iusta exultatione neget. 199. 10
 Extrema Vnctionis capax est solus homo baptizatus de vita periclitans, qui ratione utitur, vel certe antea usus est, hocque Sacramentum recipere optauerit. ibid. 11
 Extrema Vnctio non est neganda pueris rationis usum suffi. ientem habentibus ad peccandum, & S. Poenitentia, aut Eucharistia recipienda capaxibus. ibid. 12
 Extrema Vnctio neganda non est diuturno tempore amentibus, aut phrenesi laborantibus, modo priusquam in talem amentia statum peruenissent, Sacramentum hoc saltem interpretatiue desiderauerint. 200. 13
 Parochus eo casu Extremam Vnctionem ministrare debet cum viderit hominem vita periclitari. ibid. 14
 Parochus poterit Extremam Vnctionem ministrare cum viderit hominem morti proximum esse ob pestem, ob tactum viperam, ob vulnus, ob rabidum morsum. ibid. 15
 Senibus, qui senectute conficiuntur, absque alia infirmitate tenetur Parochus extremam Vnctionem ministrare. ibid. 18
 Parochus ad Extremam Vnctionem ministrandam non debet expectare articulum, quo infirmus omni prorsus sensu careat, aut quo omnino ipsius desperata sit salus. ibid. 19
 Extrema Vnctio potest ministrari infirmo extra lectum iacenti. ibid. 20
 Parochus poterit statim in principio morbi Extremam Vnctionem ministrare, etsi diuturnior morbus videatur, si tamen salus de perata sit. ibid. 21
 Extrema Vnctio ministrari potest quamvis adhibito medicorum iudicio probabiliter dubitetur an homo in periculo mortis sit, necne. 201. 22
 Extrema Vnctionis materia remota est oleum ex oliuis ab Episcopo prius benedictum, vel saltem a simplici Sacerdote ex Papae commissione. ibid. 24
 Parochus peccat si oleum alterius anni Extremam Vnctionem ministranda adhibeat, nisi aliud suadeat necessitas. ibid. 25
 Oleum consecratum pro Extrema Vnctione ministranda si creditur non sufficere pro toto anno, licite poterit Parochus miscere aliquam minorem quantitatem olei non consecrati. ibid. 26
 Extrema Vnctionis materia proxima est vnctio saltem quinque sensuum facta a Sacerdote. ibid. 27
 Extrema Vnctio quando ministratur in casu necessitatis, eo quod periculum sit in mora sine culpa, poterit vna autis, vel vna manus inungi. 202. 33
 Forma Extrema Vnctionis quae. ibid. 35
 Extrema Vnctio ex consuetudine ferme vbique obventa ultimo loco inter Sacramenta morituro confertur. ibid. 36
 Extremam Vnctionem conferre infirmo antequam susceperit Sacramentum Poenitentiae, & Eucharistiae, non est peccatum mortale. ibid. 37
 Parochus non poterit Extremam Vnctionem iterum conferre durante eodem periculo

morbi. ibid. 38
 Parochus non potest praemittere Orationes, & Psalmos qui in Extrema Vnctionis administratione praescribuntur ab Ecclesia absque peccati mortalis incurfu. 203. 9
 Psalmi septem Poenitentiales ex praeepto Ecclesiae non sunt necessarij in administratione Extremae Vnctionis. ibid. 40
 Extremam Vnctionem non licet administrare in necessitate non adhibitis vestibus ab Ecclesia praescriptis. ibid. 41
 Pestis tempore propter periculum contagionis satis est in administranda Extrema Vnctione adhibere ea, quae essentialia sunt. ibid. 42
 Parochus in administranda Extrema Vnctione vnum ministerium clericum, si haberi possit, adhibere debet, alioqui solus illam conferens reliqua etiam omnia peragere poterit. ibid. 43
 Parochus non debet sine lumine Extremam Vnctionem deferre. ibid. 44
 Interdicti tempore Extrema vnctio nulli laico, vel etiam clerico, aut Religioso, si sufficienti priuilegio muniti non sint, ministrari potest. ibid. 45
 Extrema Vnctio interdicti tempore ministrare poterit quando infirmus nullum aliud potest recipere Sacramentum. ibid. 46
 Vide Vnctio.

F.

Fabrica.

Fabricae beneficiorum nomine in materia restitutionis fractuum amissionum ob non recitationem Officij diuini, venit fabrica domus beneficij pro fructibus colligendis, & conseruandis. 93. 41

Familiaritas.

Familiaritas tollit multum de praesumptione, quae alias esset pro Episcopo circa agnoscendam vitam, & mores concurrentium ad Parochiales. 35. 144

Festi dies.

Vide Dies.

Festa Kalendarij Romani non possunt Episcopi eleuare ad nobiliorem ritum. 90. 13

Fidelis.

Fideles omnes baptizati vtriusque sexus post perfectum usum rationis, qui sibi conscij sunt aliquius peccati mortalis, tenentur praeepto annuae Confessionis. 150. 18

Fides.

Fides extracta per Parochum ex suis libris, vt in iudicio probet, est necessario facienda cum formalis transcriptione partita de verbo ad verbum. 70. 11

Fides extracta per Parochum lite pendente in Rotam, sine citatione, & recognitione non probatur. ibid. 22

Fidei rudimenta, seu articulos tenentur omnes sub peccato mortali scire. 117. 4

Fidei professio, vide Professio.

Formula.

Formula erectionis Parochialis Ecclesiae cum vnione beneficij simplicis. 7. form. 1

Erectionis nouae Parochialis cum dismembratione alterius. 38. form. 2

Deputatio

Index Rerum.

Deputationis Vicarij ad Parochialem vacantem donec de Rectore provideatur. 40. form. 3
 Literarum deputationis depositarij, & exactoris bonorum Ecclesiæ vacantis. ibid. form. 4
 Edicti de examine eorum, qui Ecclesiæ Parochiali præficiendi sunt. ibid. 11. form. 5
 Fidei examinis, & approbationis ad Parochialem vacantem. 41. form. 6
 Fidei examinis, & approbationis in concursu, & electionis ad Parochialem vacantem in mensse Apostolico. ibid. form. 7
 Edicti assignendi facta coram Episcopo præsentatione de beneficio iuris patronatus. ibidem form. 8
 Institutionis Ecclesiæ Parochialis de iure patronatus. 42. form. 9
 Literarum collationis Ecclesiæ Parochialis. 43. form. 10. & seq.
 Collationis Parochialis vacantis per assequutionem, seu ingressum Religionis, aut contractum Matrimonij. 44. form. 11
 Inductionis in possessionem Parochialis collatæ auctoritate ordinaria per executores. ibid. form. 12
 Inductionis in possessionem Parochialis per Notarium. 45. form. 13
 Formula observanda à Parochis in describendis matrimoniis ponitur. 69. 9
 Formula partitæ in libris mortuorum per Parochum describendæ, ponitur. ibid. 11
 Formula denuntiationis, vide *Denunciatio*.
Fructus.
 Fructuum ad restitutionem tenetur qui Parochialem suscepit animo absoluto eam demittendi, & non suscipiendi Sa. erdorum. 54. 14
 Fructuum restitutio ob non residentiam amissorum faciendæ est fabricæ Ecclesiæ, vel pauperibus, nec obtineri potest compositio. 83. 68
 Restituere tenentur Parochi fructus amissos ob non factam residentiam, etiam ante ullam iudicis sententiam. ibid. 69
 Fructuum appellatione in materia restitutionis ob non factam residentiam, veniunt naturales solum, ac naturales, & artificiales, non autem industriales. ibid. 70
 Fructus, qui ex actu hominis, & illius ministerio personali acquiruntur, in duplici sunt differentia. 241. 30
 Fructus acquisiti ex causa iniusta, & iniuriola, licet tamen retenti, dupliciter considerari possunt. ibid. 31
 Fructus aliquando accipiuntur civiliter, aliquando naturaliter. 245. 6
 Fructus diversimodè accipiuntur in decimis prædialibus, ac in decimis personalibus. ibid. 37
Functio.
 Functiones Parochiales sunt illæ, quæ à proprio Parocho, & non ab alio fiunt. 104. 1
Funus.
 Parochus violenter rapiens, vel spolians funus antequam veniat ad munus eorum, quibus debetur, perdit ius, quod habet, & quartam Canonicam. 218. 27
 Parocho competit ius convocandi alios Sacerdotes pro obeundis funebribus si nullos ipsi hæredes destinaverint. 232. 59
 Parochus potest ad debitum vocare ad funus clericos, quos voluerit, non cogitur vocare vi-

ciniores, nisi aliter disponant hæredes. ibidem 60
 Confraternitates non possunt accedere ad funeralia mortuorum, nisi specialiter, & expresse vocentur. 233. 61
 Vocati omnes ad funus debent convenire ad Parochialem defuncti. ibid. 63
Funerale.
 Funeralia dicuntur, quæ ratione sepulturæ obveniunt, & quæcunque occasione funerum ad Ecclesiam perveniunt, & ea, quæ cum funere portantur. 208. 37
 Funerale ducere, & prosequi tenetur Parochus usque ad ianuam Ecclesiæ Regularium, in qua sepeliendus est defunctus. 234. 75

G.

Gesta.

Gesta sacramentaliter ab eo, qui verus Parochus non est, sed communi errore talis existimatus habens titulum putativum à legitimo superiore, sunt valida in foro conscientiæ. 132. 27
 Gesta ut valeant non satis est communis error, sed necessarium requiritur titulus à superiore collatus, quamvis inualidus. 133. 33

Granum.

Vide *Deima*.

H.

Habendi verb.

Habere dicitur cum effectu. 11. 76

Habilis.

Habilior is dicitur, qui muneri, cui præficatur, est aptior. 31. 117

Habitatio.

Habitatio bona fide, & non fraude suscepta in aliquo loco, unde quis non potest commodè revertere, ad sumenda Sacramenta in loco Parochiæ ubi domicilium habet, illius Parochianum efficit. 149. 11

Hispania.

Hispaniæ Regnorum appellatione comprehenditur Regnum Lusitanæ. 90. 16

Histrionia.

Vide *Meretrix*.

Histrion.

Vide *Mimus*.

I.

Idoneitas.

Idoneitas ad Ecclesiam Parochialem non solum consideratur respectu scientiæ, sed etiam ætatis, morum, prudentiæ, & huiusmodi. 319. 122

Illicitum.

Illicita in Ecclesia facientes quas poenas incurrant, ostenditur. 112. 37

Impeditus.

Impedito non currit tempus. 55. 18

Indulgentia.

Indulgentiæ, & aliæ spirituales gratiæ sine Ordinariis

Index Rerum.

riorum licentia non publicanda. 124.19
Indulgentia concessa à Prælato penitus falso, qui putabatur verus, non minus operantur, quam si essent concessa à Prælato vero. 133.31

Infidelis.

Infideles permittuntur ingredi Ecclesiam ad verbum Dei audiendum, & ibidem stare possunt vsque ad Missam Cathecumenorum. 111.32

Infirmus.

Infirmos suæ Parochiæ visitare, eosque opportunis remediis iuuare debet Parochus. 71.27

Infirmus vbi incipit agonizare, quæ obligatio incumbat Parochis. ibid.28

Infirmus, qui Sacramenta recipit, non tenetur Parochus sub peccato mortali assistere. ibid.29

Infirmus impenitenti vsque ad reductionem debet Parochus assistere. ibid.30

Parochus sub peccato mortali non obligatur infirmum reducere, vt testamento res suas disponat. 71.31

Infirmus in mortis articulo constitutus si adueniente Parocho nullum peccatum confiteri possit, quid Parochus hoc casu agere debeat. 155.46

Infirmus quando inchoatam Confessionem perficere nequit, quid agere debeat Parochus. 156.49

Parochus infirmo moribundo qualiter assistere debeat, remissive. 403.47

Ingratitudo.

Ingratitudo contra Deum inducitur ex consuetudine non dandi illi primitias de frugibus terræ, qui abundanter nobis dona concedit. 2.6.5

Inhabilitas.

Inhabilitas quando procederet à iure diuino, aut naturali, licet concurrat communis error, & titulus, gesta per sic inhabilem nullius sunt momenti. 133.35

Intorstitium.

Intorstitiorum, seu cereorum Confraternitatum secularium funera associantium quarta funeralis Parocho minime debetur. 219.40

Intorstitia, cerei, & candelæ, quæ per viam deferuntur, & circa cadauera accenduntur, sunt diuidenda pro quali portione inter Parochum defuncti, & illum ad cuius Ecclesiam defunctus defertur. ibid.42

B. Ioanna.

Vide *Verdiana*.

Ioculatores.

Vide *Mimus*.

S. Ioseph.

S. Iosephi, & S. Annæ dies festi sub obseruantia, & precepto comprehenduntur. 124.17

Irregularitas.

Irregularitatem incurrit, qui ministrat in Ordine sacro, quem non habet, modò scienter, serio, & officio ministret. 137.3

Iudex.

Iudex subdelegatus siue vigore executorialium, propter rem iudicatam, siue vigore mandati de immittendo pro edens ad aliquam executionem parte se opponente semper dicitur attentante. 293.30

Iudico, Iudicium.

Iudicare quis ex concurrentibus sit magis idoneus, spectat solum ad Episcopum, non verò ad examinatores. 31.123

Iudicia omnia Ecclesiæ possunt fieri in Ecclesia. 110.21

B. Iulia.

Vide *Mulier*.

Iuramentum.

Iuramentum examinatoribus Synodalibus debet præstari tactis sacrosanctis Euangelis. 25.77

Iuramentum præstare possunt examinatores extra Synodum in manibus Notarij. ibid.78

Ius.

Iura loquentia de Parochialibus non habent locum in Collegiatis Curatis. 57.27

Ius *Luctuosa* nuncupatum apud Lusitanos quid importet. 211.32

Compositiones, & pacta super iuribus Parochialibus facta inter Prælatos Conuentuales, & Parochos, quando sint valida, ostenditur. 218.34

Iuspatronatus.

Iuspatronatus laicale deuolutum ad Ordinarium confertur per concursum pro illa vice. 33.131

L.

Laicus.

Læici spoliati decimis agentes interdicto, unde vnde, an sint ante omnia restituendi, ostenditur. 258.46 & seq.

Latrunculi.

Vide *Scacchi*.

Lectio.

Lectio diuinarum Scripturarum in omni Clericali conuiuijo misceri debet. 61.14

Legatum.

Legatum factum Ecclesiæ pro sepultura, adhuc ei debetur etiam si testator ob culpam suam sepultura priuaretur. 232.54

Lex.

Leges tam ceremoniales, quam iudiciales euangelica lege lata cessant. 238.8

Liber.

Libri matricularum non sunt per Episcopum de Parochorum potestate extrahendi, sed penes illos debent conseruari. 70.20

Libros quales Parochus penes se habere debeat, ostenditur. 159.62

Licentia.

Licentiæ de non promouendo ad Sacerdotium vsque ad septennium causa studij hodie non conceduntur. 57.23

Licentiæ expressam Episcopi obtinere debet Parochus abesse volens, quia tacitas non sufficit. 82.65

Licentiæ celebrandi Missam in Oratorio, vel Ecclesia de nouo fabricata, dari non debet nisi cum claus. *saluo iure*, & *sine præiudicio Ecclesiæ Parochialis*.

Licentiæ concedere laborandi in diebus festis non ad Parochum, sed ad superiorem iurisdictionem exercentem spectat, quando necessitas non est indubitata, vel posset recursus haberi ad Ordinarium.

Licentiæ pro laborando in diebus festis concedere ad Vicarium, quamuis foraneum, & non ad Archipresbyterum spectat. ibid.10

Littera.

Index Rerum.

Literæ.

- Literæ vnionis non dicuntur literæ de beneficio, sed de proprietate, & re profana. 11.71
Literæ monitoriales S. Caroli Borromæi de conueniendo ad propriam Parochiam. 103.53
Prosequuntur dictæ literæ ostendendo qui fructus proueniant ex Parochianorum præsentia ad Missam Parochialem. ibid.54

Locatio.

- Locare animalia, boues, & oues possunt Parochi si habent ex decimis, aut successionem. 65.45

Luctuosa, Hisp.

Vide *Im.*

Ludus.

- Ludere non licet Parochis, & aliis Clericis ad aleas & taxillos. 6.27
Ludus, qui consistit in ingenio, aut virtute corporis, Parochis est permissus si secretò, & in suis ædibus ludant, dummodo admixtos laicos non habeant. ibid.28
Ludi theatrales, & monstra laruarum, & chori secularium, vel cantica puellarum in Ecclesia fieri non possunt. 110.22

M.

Maiores.

Maiores qui, vide *Sepultura.*

Mandatum.

- Mandatum de promouendo alicui de beneficio, aut Ecclesiastica dignitate, Curata beneficia non includit, nisi de animarum cura expressa habeatur mentio. 17.12

Matricula.

- Matriculam omnium, qui sunt sub sua Parochia, pro eius arbitrio conficere debet Parochus. 70.17

Matrimonium.

- Matrimonium plenè probatur ex partita extracta de libro Parochi, etiam mortuis testibus, & Parochus. 69.10
Matrimonia à filiisfam. sine consensu parentum contracta irrita minimè sunt. 178.1
Matrimonium contrahendi doctrinam Christianam scire debent. ibid.2
Matrimonium prohiberi non potest Christianam doctrinam non addiscentibus, sed contra eos admonitionibus tantum comminatoriis est procedendum. ibid.3
Matrimonium contrahentes quæ ætate constituti esse debeant, ostenditur. ibid.
Dispensare potest Episcopus, vt minores Matrimonium contrahant, si habeant usum rationis, seu malitiam quæ ætatem suppleat. 179.5
Matrimonium contrahentes cum peccato mortali indignè recipiunt Sacramentum, & peccant mortaliter solum quatenus recipiunt. ibid.8
Matrimonium secundum contrahere non potest mulier nisi per certum nuncium certificata fuerit de morte primi viri, quæ certitudo Iudicis prudentis arbitrio attentis circumstantiis occurrentibus relinquatur. ibid.9

Barbos. de Parocho.

Vagos quomodo coniungere debeat Parochus ostenditur. ibid.10

Interdicti tempore, aut personarum interdictarum Matrimonii interesse non licet Parochis. 180.15

Vicarius generalis non potest impedire ne Parochus absque eius licentia denunciationes faciat. ibid.16

Parochus sponsæ, ad quem pertinet Matrimonij celebratio, non antè hanc faciat, quàm habeat fidem Parochi sponfi de denunciationibus in eius Parochia. 181.28

Ordinarius prohibere non potest, sed tantum hortari ne Matrimonia domi celebrentur seruata Concilij forma. 182.29

Parochus qui facere debeat quando contrahentes publicè accedunt amicis, & cognatis stipati ad celebrandum Matrimonium, si ex Confessione, quam tunc petunt, agnoscat illos habere aliquod impedimentum dirimens, ostenditur. ibid.30. & seqq.

Parocho præsentem, seu alio Sacerdote de eius, vel Ordinari licentia interessentibus duobus, vel tribus testibus celebratur validè Matrimonium. 183.33

Parochus proprius ad Matrimonium coram eo contrahendum dicitur ille, in cuius Parochia contrahentes domicilium habent, vel cui principaliter incumbit cura animarum loco domicilij. ibid.34

Matrimonium contractum coram Parocho illius loci, vbi contrahentes reperiuntur, non animo ibi domicilium constituendi, sed recreationis causa, non valet. ibid.37

Matrimonium contractum coram Parocho illius loci vbi contrahens moratur tanquam Prætor, Iudex, seu Medicus temporalis, validum est. ibid.38

Matrimonium contractum post quartum habitationis mensem à muliere coram Parocho oppidi ad quod à ciuitate in qua habitabat, ad scandala submouenda iussu Principis secularis translata fuerat sub præcepto illinc non discedendi, validum est. ibid.39

Matrimonium validum in casu occurrenti ostenditur. 184.40

Matrimonium contractum coram Parocho, vbi habitat mulier, quæ stat in Monasterio, vel domo causa famulandi, vel addiscendæ virtutis, est validum. ibid.

Parochi duo simul esse possunt ad Matrimonium contrahendum, vbi scilicet quis dimidia in alia habitat. ibid.41

Parochus proprius ad Matrimonium contrahendum erit ille in cuius Parochia contrahitur, si fuerit vnus ex contrahentibus, cum sunt ex diuersis Parochiis. ibid.44

Parochus validè assistit Matrimonio quamuis ipse, vel testes vi detenti intersint, dummodo tamen intelligant consensum contrahentium. 185.46

Parochus renuens, & dolosè adductus validè assistit Matrimonio, dummodo benè intelligat, & audiat contrahentium verba, nisi claudens aures affectatus esset non intelligere. ibid.47

Parochus vi adigere, aut dolo inducere, vt Matrimonio intersit, est graue peccatū, excepto raro casu

D d casu

Index Rerum.

casu necessitatis. ibid. 48
 Parochi praesentia in Matrimonio necessaria
 non tantum corporea, sed etiam mortalis re-
 quiritur cum intelligentia, & aduertentia
 actus. ibid. 49
 Parochus valide assistit Matrimonio etiam si ad
 alium finem vocatus, vel casu praesens sit.
 ibid. 50
 Parochus putatius, vel non promotus infra
 annum, seu habens suam collationem nullam
 ob nullitatem concursus propter defectum
 examinatorum Synodali, item administra-
 tione interdictus, suspensus, irregularis, vel
 excommunicatus non toleratus, valide assistit
 Matrimonio. ibid. 51
 Parochus excommunicatus assistens Matrimo-
 nio non efficitur irregularis, peccat tamen, &
 grauitur. ibid. 52
 Parochus valide assistit Matrimonio quamuis
 sit schismaticus saltem coloratus titulum
 habens, si non fuit ut talis declaratus, & Pa-
 rochia priuatus. 186. 53
 Fornicator notorie, non tamen adhuc in iudi-
 cio condemnatus, & confessus Parochus vali-
 de Matrimonio assistit. ibid. 54
 Titulum iniustum beneficii habens Parochus
 valide Matrimonio assistit. ibid. 55
 Interdictus Parochus seu prohibitus ab Episco-
 po, aut eius Vicario ne aliquos Matrimonio
 coniungat, valide assistit Matrimonio. ibid. 56
 Parochus quamuis existat in peccato mortali
 valide assistit Matrimonio. ibid. 57
 Parochus licite assistit Matrimonio suorum
 parochianorum in alterius parochia sine li-
 centia parochi illius loci, in quo assistit. ibid. 58
 Vicecuratus a Vicario proprietario institutus
 valide assistit Matrimonio. 186. 59
 Parochus etiam non Sacerdos valide assistit
 Matrimonio. ibid. 60
 Parochus proprius potest deputare Sacerdotem
 sui loco, & illi licentiam concedere ad assi-
 stendum Matrimonio, etiam si qui deputatur
 Regularis esset. 187. 61
 Parochus alteri quam Sacerdoti licentiam assi-
 stendi Matrimonio suorum parochianorum
 concedere non potest. ibid. 62
 Parochus quamuis irregularis, excommunica-
 tus, aut suspensus non toleratus concedere po-
 test alteri Sacerdoti licentiam assistendi Ma-
 trimonio suorum parochianorum. ibid. 63
 Degradatus parochus alteri Sacerdoti licentiam
 assistendi Matrimonio suorum parochiano-
 rum concedere potest. ibid. 64
 Parochus potest facultatem concedere alteri
 Sacerdoti coniungendi sponso in Matrimo-
 nium non solum in propria Parochia, verum
 etiam extra illam. ibid. 65
 Vicarius perpetuus, vel amouibilis Curati potest
 alteri Sacerdoti facultatem concedere assi-
 stendi Matrimonio suorum Parochianorum.
 ibid. 66
 Parochi delegati, & Vicecurati a parochis pro-
 prietariis instituti an possint alteri Sacerdoti
 licentiam assistendi Matrimonio concedere,
 ostenditur. ibid. 67
 Parochus proprius nolens Matrimonio alio-
 q. in licito interueniente, vel licentiam interue-
 nienti concedere, poterit ad id cogi per Su-
 periores. 188. 68

Licentia assistendi Matrimonio, quam Parochus
 alteri Sacerdoti dat, debet esse expressa, &
 quae actum praecedat. ibid. 69
 Licentia assistendi Matrimonio metu, vel dolo
 obrenta sufficit, nisi per dolum, & mendacia
 versant a circa substantiam, vel causam fina-
 lem extorqueatur, & non requiritur in scri-
 ptis, sed sufficit verbalis. ibid. 70
 Licentia generalis administrandi omnia Sacra-
 menta sufficit, ut illius vigore possit Sacer-
 dos, cui a parochia data fuit, Matrimonio
 contrahendo interesse. ibid. 71
 Licentia concessa a parochia, ut possit quis intra
 suam parochiam omnia ad curam animarum
 spectantia exerceere, sufficit ut eius vigore
 Matrimonium contrahendo interesse valeat.
 ibid. 72
 Matrimonio valide assistit Sacerdos delegatus
 dum a Parochia licentiam concedente non re-
 uocatur. ibid. 73
 Licentia assistendi matrimonio concessa per pa-
 ro. huius exprat, si ille interim moriatur. ibid. 74
 Matrimonium contractum coram Sacerdote extra-
 neo, qui habet licentiam a proprio parochia
 vnius ex contrahentibus, & ignorat se illam
 habere, est inualidum. 189. 75
 Matrimonium contractum cum licentia non vera
 proprii parochi est nullum. ibid. 77
 Parochi proprii licentiam in contrahendo ma-
 trimonio requisitam non interuenisse asse-
 renti incumbit onus probandi, quando con-
 tra eam opponitur a tertio. ibid. 8
 Parochi proprii, vel alterius Sacerdotis de eius
 licentia, & duorum, seu trium testium ro-
 sententia simultanea debet esse, & non sufficit
 successiva. ibid. 79
 Testes quicunque ratione compotes sufficiunt
 in matrimonio, quamuis impuberes, conlan-
 guinei, domestici, foeminae, aut infames, seu
 dolo, & ad aliud vocati, vel ut detenti, dum-
 modo intelligant consensus contrahentium,
 & aduertant quod agitur, & non desideran-
 tur rogati. ibid. 80
 Matrimonium data urgente necessitate an possit
 absque parochi praesentia, vel alias non seruata
 forma Concilij, celebrari, ostenditur. ibid. 81
 Matrimonium coram paro. ho., & testibus iterum
 obrenta dispensatione contrahere non tenetur,
 qui iam semel coram eisdem contraxere cum
 aliquo impedimento dirimenti. 190. 82
 Matrimonium celebrantes publice iuxta formam
 Concilij subsistente aliquo impedimento oc-
 culto, etsi nullum fuerit matrimonium. eo sub-
 lato non coguntur denuo eandem formam ob-
 seruare. ibid. 83
 Matrimonium nullum ex aliquo defectu, celebra-
 tum tamen iuxta formam Concilij, si post rati-
 ficetur, non eget noua solemnitate. ibid. 84
 Consensus expressio, vel ratificatio non est ne-
 cessario facienda coram parochia, & testibus
 ut matrimonium infidelium fiat Sacramen-
 tum. 191. 85
 Parochi testium praesentia requiritur, ut matri-
 monium celebratum per procuratorem sit
 validum. ibid. 86
 Parochus tenetur interrogare contrahentes de
 mutuo consensu, alias si omittat grauitur pec-
 cat, nisi certus sit de mutuo illorum consen-
 su. ibid. 87
 Matrimonij.

Index Rerum.

Matrimonij ad validitatem minime requiritur ut Parochus, vel alius Sacerdos assistens utatur in eius celebratione aliquibus verbis. *ibid.* 88
 Vagorum Matrimonij, an, & quando interesse Parochus possit, ostenditur. 192.89
 Matrimonium contrahere coram Parocho, & testibus obligatur ij, apud quos promulgatum est Concilium Trident. & receptum. *ibid.* 90
 Matrimonium clandestine contrahere poterunt domesticum collocantes in loco ubi non est acceptatum Concilium Trid. etiam si incolae sint vnius loci in quo promulgatum, & acceptatum fuit Concilium prædictum. *ibid.* 91
 Intellige si recessus à loco habitationis fuisset factus ad evitanda impedimenta, inimicitias, & obstacula parentum, secus si per fraudem, quia verè aderat impedimentum. *ibid.* 92
 Matrimonium non est legitimum si contrahatur inter se transferentes ad locum, in quo Concilium non est promulgatum, sub animo sine Parocho, & testibus contrahendi. *ibid.* 93
 Matrimonium contrahere coram Parocho, & testibus tenetur incola illius loci in quo non est acceptatum Conc. Trid. si diuertat ad locum in quo est receptum. 194.94
 Parochus, qui cum minore testium numero, seu alijs matrimonio clandestino interfuerit, quas penas incurrat, ostenditur. *ibid.* 95
 Matrimonium consumere ante benedictionem Sacerdotis, sub lato scandalo, & contemptu legis ecclesiasticæ, non est peccatum mortale. *ibid.* 97
 Sacerdos tam secularis, quam Regularis coniungens in matrimonium, vel benedicens subditos alterius parochiæ absque licentia Parochi, vel Ordinarij, remanet suspensus ab officio, donec ab Ordinario Parochi obtineat absolutionem. 195.104
 Sacerdotes Regulares matrimonia solemnizantes non habita super his parochialis Presbyteri licentia speciali, ultra suspensionem ipso facto excommunicati sunt excommunicatione Sedi Apostolicæ reservata. *ibid.* 105
 Vide *Parochus*.

Matutinum.

Matutinum defunctorum cantandum non est in vespere festi omnium Sanctorum, sed recitandum ipsamet die Commemorationis omnium fidelium post laudes dici. 91.29

Metropolis.

Metropolis, de Archiepiscopi Ecclesia. 3.6

Mimus.

Mimis, ioculatoribus, & histriionibus intendere non debent Clerici, 81.18

Miraculum.

Miracula ficta, vel noua non publicet Parochus nisi ab Episcopo prius fuerint examinata, & approbata. 124.19

Missæ.

Missæ, & Officium S. Rochi est concedendum de communi Confessoris non Pont pro eius die, in iis tantum locis ubi absunt Ecclesiæ in eius honorem adificatæ. 91.30
Barbof. de Parocho.

Episcopi non possunt constitutionem facere, qua præcipiant suis subditis, ut non audiant Missam nisi in propriis parochiis. 99.20
 Missas celebrare, & campanas pulsare in Ecclesiis Regularium non prohibetur ante celebrationem Missæ, & pulsationem campanarum in Ecclesia parochiali. *ibid.* 21
 Regularibus non est prohibitum inter Missarum solemnias vertere se ad populum, & generalem Confessionem pro eo facere, atque etiam in medio Altaris sistendo elemosynas, & oblationes ab offerentibus recipere, non autem eis licet ab Altari discedere, & per Ecclesiam circumire. *ibid.* 22
 Missam in propria Ecclesia, & non alia celebrare tenetur Parochus in diebus festis. 95.3
 Missas tres in die Natiuitatis Domini celebrare non tenetur Parochus, sed satisfacit si vnam dicat sicut & satisfacit qui vnam audit. 96.9
 Sacerdotes quibus tenentur Missas celebrare ratione beneficij, seu capellæ, legati, aut salarij, si elemosynas pro alijs etiam Missis celebrandis susceperint, non possunt eadem Missa vtrique obligationi satisfacere. 98.12
 Paro hi quibus diebus tenentur Missam celebrare, non possunt manuales elemosynas recipere. *ibid.* 13
 Populum obligatur monere Parochus ut Missas frequenter, cogere tamen non potest ut Missam audiat in parochia. *ibid.* 14
 Missam audientes in Ecclesijs Fratrum Ordinum Mendicantium Dominicis, & festis diebus, non contempto proprio Sacerdote parochiali, satisfaciunt præcepto Ecclesiæ de audienda Missa, nec in aliquod peccatum incidunt. *ibid.* 15
 Missæ sacrificio in Ecclesijs Regularium interesse festiuis diebus liberum iam est populo, neque iisdem Regularibus, vel populo præstare Ordinarij possunt desuper impedimentum. *ibid.* 16
 Parochis non licet compellere parochianos, ut in suis Ecclesijs, non verò Regularium Missam audiant. *ibid.* 17
 Præcepto Ecclesiæ de audienda Missa satisfaciunt parochiani audiendo quancunque Missam vel cantatam, vel recitatam extra parochiam, etiam in sacello. *ibid.* 18
 Missæ celebratio prohiberi non potest in Oratorio ruri adificato per laicum antequam celebretur Missa in parochiali Ecclesia. 99.23
 Missæ votiue dici possunt quocunque die, non Dominica, nec officij duplicis, nisi ex rationabili causa, quæ erit voluntas defunctorum necessitas, aut pietas viuorum votiuas Missas postulantium. *ibid.* 24
 Missa pro defunctis celebrari potest ritu de Requie in Dominicis, & festis, insepulto, & in Ecclesia præsentem corpore, ubi nimirum viget consuetudo sepeliendi defunctos simul cum Missa *ibid.* 25
 Missæ de Requiem tolerari possunt in festo duplici, quod non est de præcepto, pro voluntate testatoris implenda. *ibid.* 26
 Festum duplex si cadat in diem assignatum pro Altari priuilegiato, & illud sit festum de præcepto, non potest in eo Altari dici Missa de Requiem. 100.27
 Missæ defunctorum certo die dicendæ eo impedito transferuntur in sequentem. *ibid.* 28
 Missæ quindecim Auxiliatorum, & de Patre aternino prohibita fuerunt. *ibid.* 29
 D d 2 Missæ

Index Rerum.

Missæ triginta sancti Gregorij non sunt prohibita, & quomodo dicendæ: ostenditur. *ibid.* 30
 Missa Rosarij prohibita fuit, concessa tantum Ordini Pr. dicatorum. *ibid.* 31
 Missa, & Officiu Rosarij celebrari possunt, vt in festo S. Mariæ ad Niuces, cum lectionibus secundi Nocturni de Natiuitate, vbi adest Capella, seu Altare Rosarij. *ibid.* 32
 Missam Rosarij celebrare obligatus satisfacit dicendo Missam votiuam de B. Virgine, vt in Missali. *ibid.* 33
 Missæ certis Regularibus concessæ non possunt ab alijs dici, etiam in ipsorum Regularium Ecclesijs. *ibid.* 34
 Sacerdos non potest sceminâ in necessitate pro refectione Missæ ministram adhibere. 101.43
 Annunciationis festum si venerit in die Sabbati maioris hebdomadæ, an possit Parochus in illa die celebrari facere plures Missas: ostenditur. *ibid.* 45
 Annunciationis festum si acciderit in die Parasceues, non tenetur quis sub reatu peccati mortalis Missam illius diei audire. *ibid.* 46
 Missa diei Parasceues non est Missa, neque propriè Sacrificium. 102.47
 Missa celebrari non potest in die Parasceues. *ib.* 48
 Missam dicere in Feria quinta maioris hebdomadæ Sacerdotibus licet, quamuis prudens consilium sit secretò, & absque concursu populi id facere. *ibid.* 49
 Missam Sabbato sancto dicere non est peccatum mortale. *ibid.* 50
 Fructus prouenientes ex parochianorum præsentia in Missa parochiali plures. 103.54
 Incommoda prouenientia ex absentia Missæ parochialis. *ibid.* 55

Mixtum.

Mixtum non continetur appellatione simplicis. 57.26

Mors.

Mors, & sepultura probatur ex partita extracta per Parochum de libro mortuorum, etiam ad effectum reuerentionis. 69.12
 Mors probatur ex libro Societatis, si Confraternitas habet pro instituto hoc officium generale sepeliendi mortuos. *ibid.* 14
 Mors probatur ex libro Hospitalis, cui consuevit fides adhiberi. *ibid.* 15

N.

Negotiatio, & Negotium.

Negotiari, & mercaturam facere lucri causa non possunt Parochi, & alij Clerici. 64.37
 Negotiationem exercere possunt Clerici non lucri, sed necessitatis causa, vt se, suosque alant, cum aliunde ynde viuunt, non habeant. 65.41
 Negotia secularia, placita, vel contractus, aut seculari iudicium in Ecclesia fieri non debent. 109.14
 Negotia ecclesiastica, & spiritualia in Ecclesia tractari possunt. 110.28

Nobilitas.

Nobilitatē maiore habens præferendus est. 112.0
 Nobilitas triplex, remissiuè. *ibid.*

Nomen.

Nomen malum habet suam suspicionem, & ex bono nomine oritur bona præsumptio. 139.18
 Nomen honestum habere præmium est non modicum. *ibid.* 19

Noualia.

Noualia debentur Parochiæ, in cuius finibus sunt. 25.20

Nundina.

Nundinæ quæ non sunt solemnes, sed sūt peractis Sacris in festo alicuius Sancti ante eius Ecclesiā ex consuetudine antiqua, tolerandæ sunt. 133.15

Nuptia.

Parochus, quo tempore nuptiarum solemnitates celebrare, aut benedictiones facere debeat: ostenditur. 179.11
 Parochus si tempore verito nuptiarum solemnitates celebret, aut benedictiones faciat, graui poena plectendus erit, arbitraria tamen. *ibid.* 12
 Aduentus tempus in prohibitione nuptiarum incipit à primis vespers Sabbati præcedentis. 179.13
 Sacerdos benedictionem secundis nuptijs impartiens in casu non permissio incurrit suspensionem ferendam. *ibid.* 106
 Ignorantia etiam crassa excusat ab hac suspensione, dummodò non sit ita crassa, vt sit ingens meritis. 196.107

O.

Oblatio.

Oblationes generaliter sumptæ quid importent, ostenditur. 206.1
 Oblationum appellatione continetur quicquid fidelis offert Deo, & Ecclesiæ, siue sint res mobiles, siue immobiles. 107.2
 Oblationum tres sunt species. *ibid.* 3
 Oblationum vsus antiquissimus. *ibid.* 4
 Oblationes, quæ in vsu ministrorum exponuntur, sunt de iure parochiali. *ibid.* 5
 Laici non debent recipere à Clericis oblationes. *ibid.* 6
 Oblationes, & anniuersaria pertinent ad Rectores, & Vicarios Ecclesiarum Ordinum Militiarum, & non ad Commendatarios, seu Præceptores eorum. 208.8
 Oblationes non debentur ex præcepto, nisi in quatuor casibus enumeratis. *ibid.* 9, 10
 Parochiani quando soliti fuerint in quibusdā festiuitatibus certas facere oblationes, illis neglectis, aut non præstitis possunt per Superiorem cogi ad illam consuetudinem seruandam. *ibid.* 11
 Oblatio vt verè dicatur oblatio, & sit Deo accepta, quæ requirantur, ostenditur. *ibid.* 13
 Oblationes offerre non possunt, Dissidentes fratres, Pauperes opprimentes, Sacilegi, Extrahentes seruos suos ab Ecclesia, Pœnitentes, Meretrices publicæ.
 Oblationes extra Ecclesiam ad sustentationem debite exigi possunt ab illis, qui offerre prohibentur. *ibid.* 21
 Oblationes alicui capellæ in Ecclesia existentis non Capellano, sed Ecclesiæ, & Reçtori debentur. *ib.* 22
 Oblationes, quæ sunt in aliquo Altari, in dubio præsumuntur fieri intuitu Ecclesiæ. *ibid.* 23
 Oblationes, quæ sunt in capella, vel Oratorio sito intra parochiæ fines, non Oratorio, sed ipsi parochiali adiudicari debent. *ibid.* 24
 Oblationes factæ in capellis, vbi erepta sint distincta beneficia, parochiali, & Parocho, non capellis, & Beneficiariis cedunt. 210.25

Oblationes

Index Rerum.

Oblationes factæ imagini depictæ in pariete domus alicuius personæ priuatæ, parochialis quæruntur, nisi fierent contemplatione domini domus. *ibid.* 26
 Oblationes, quæ sunt tempore Iubilæi, vel anno Sancto in Ecclesia Cathedrali, spectant ad Archiepiscopum eiusdem Ecclesiæ, non autem ad Episcopum. *ibid.* 27
 Oblata celebranti in Ecclesia, cedunt Rectori. *ibid.* 28
 Oblationes, quæ sacris Imaginibus deferuntur, an debeantur Episcopo, vel potius Parocho, ostenditur. *ibid.* 29, 30
 Oblationes erogari debent in usum à largientibus destinatum. 211, 30
 Consuetudo in materia oblationum admittenda. *ibid.* 31
 Oblationes regulariter in præcepto esse non dicuntur. 239, 13

Officium.

Parochus tenetur ad diuinum Officium recitandum. 88, 1
 Officium diuinum recitare tenetur Parochus, seu quilibet alius Beneficiarius, per exiguos redditus ex beneficio habens ad congruam sustentationem minime sufficientes. *ibid.* 2
 Contra citatos. *ibid.* 3
 Parochus ad diuinum Officium recitandum tenetur, etiam si nullo fructu ex suo beneficio percipiat. *ibid.* 4
 Parochus tenetur ad recitandum diuinum Officium à tempore capte possessionis parochiæ. 89, 5, 6
 Officium diuinum recitare nullus ex prouisis tenetur ante captam possessionem, si neuter litigantium illum adhuc habeat, & vterque dubius sit de iure, & de causa litis. *ibid.* 7
 Parochus, siue Subdiaconus non est obligandus Officium recitare, nisi ab illa parte, à qua obligatio incepta. *ibid.*
 Parochus post adeptam sui beneficii possessionem debet diuinum Officium studiosè, & deuotè recitare, quamuis pedester, equitans, procumbens, ambulans, vel quiescens. *ibid.* 8
 Officij diuini in recitatione tenetur quis se cum Rubricis Breuarij conformare, non enim facere potest mutationem ritus. *ibid.* 9
 Parochus, qui red mendi temporis causa officium vnius diei commutat pro breuiori Officio alterius, peccat mortaliter. *ibid.* 10
 Contra citatos. *ibid.* 11
 Officia à Sede Apostol. non approbata fuerunt damnata à S. Congr. Rit. sub librorum vetitorum, & non satisfaciendi muneri recitandi diuini Officij. 90, 12
 Officium Breuiarium debitum non est relinquendum pro Officio deuotionis. *ibid.* 14
 Officium de festis particulariter concessit per Breue Apost. Regno Hispaniæ, non potest recitari in Regno Portugaliæ. *ibid.* 15
 Officium, & Missa de Sancto celebrari potest in ipsius Sancti Ecclesia Titulari, seu vbi asseruatur insignis Reliquia. *ibid.* 17
 Officium duplex potest fieri de Sancto, cuius Reliquia insignis habetur. *ibid.* 19
 Officium si concedatur de Sancto, cuius Reliquia non insignis habetur, debet esse semiduplex, vel
Barbos. de Parocho.

prout recitatur in Breuiario Rom. *ibid.* 20
 Officium extra propriam Ecclesiā non potest fieri de Sancto canonizato sine nouo decreto. *ibid.* 21
 S. Caroli officium ritu duplici celebrari potest in Prouincia Mediolanensi. *ibid.* 22
 S. Conradi officium Placentiæ, & Nettinæ in Sicilia, ac Ordini S. Francisci conceditur. *ibid.* 23
 Stigmatum S. Francisci officium concessit Paulus V. celebrari posse vbique ad libitum cleri, duplici quidem officio in Religione S. Francisci, extra eam semiduplici. *ibid.* 24
 Angeli Custodis officium est duplex munus, & celebrandum prima die, nō impedito officio nouem lectionum, post festum S. Michaelis. 91, 25
 S. Elizabeth Reginæ Portugaliæ officium recitandum die 4. Iulij in Regno Portugaliæ, sub ritu duplici, extra verò Regnum, sub ritu semiduplici. *ibid.* 26
 S. Ant. de Padua officium proprium sub ritu duplici, & cum octaua in Regno Portugaliæ conceditur. *ibid.* 27
 Parochus diuinum Officium non recitans quatenus teneatur restituere ostenditur. *ibid.* 31
 Parochus omittens recitare diuinum Officium tenetur ad fructuum restitutionem quantumcumque curam animarum gerat celebrando, & administrando Sacramenta parochianis. 92, 3
 Contra citatos. *ibid.* 33
 Parochus mente vltro distracta Officium diuinum recitans, tenetur ad fructuum restitutionem. *ibid.* 34
 Fructuum restitutio pro rata omissionis diuini Officij non est facienda, nisi elapsis sex mensibus post obtentam beneficii possessionem. *ibid.* 35
 Restitutio fructuum amissorum ob non recitatum Officium diuinum, cui facienda ostenditur. *ibid.* 36
 Beneficiario diuinum Officium recitare omittenti liberum est restitutionem facere pauperibus, vel fabricæ beneficii, etiam si pauperes sint alterius loci, & fabrica sit alterius Ecclesiæ. 93, 37
 Pauperum appellatione in materia restitutionis fructuum amissorum ob non recitatum diuinum Officium, non solum veniunt personæ pauperes, sed etiam monasteria, xenodochia, & Ecclesiæ ornamentis, & aliis similibus indigentes. *ibid.* 8
 Pauperum appellatione non solum veniunt, qui ex pane mendicato viuunt, sed etiam alij, quibus necessaria ad decentem statum desunt. *ibid.* 39
 Parochus si verè pauper sit, aut eius mater, vel sorores, possunt sibi, aut illis facere restitutionem fructuum amissorum, ob non recitatum diuinum Officium. *ibid.* 40

Oleum.

Parochus tenetur ad manutenendum oleum lampadis sanctissimi Sacramenti, sed obseruari debet consuetudo quod populus faciat hos sumptus. 170, 30

Onus.

Onera necessaria tantum, & ordinaria deducenda sunt ex centu ducatis, quæ debent remanere Rectori Parochialis, quæ pensione grauantur. 190, 19
 Onera necessaria, & ordinaria quoad hunc effectum censentur illa, quæ sunt pr capellano, Clerico,

Index Rerum.

Clerico, candelis in festo Purificationis B. Mariae, manutentione Sacristiae, Cathedralico, Praedicatoris, Visitatore, Episcopo, organo, cera, hostiis, vinculo & oleo pro luminaribus Sanctissimi Sacramenti. 291.19

Onera extraordinaria, voluntaria, seu arbitraria, incerta, & variabilia, & non perpetua, ac illa, quae expleri possunt per ipsum Rectorem, non sunt deducenda ex dictis centum ducatis. ibid.

20

Ordinarius.

Ordinarii locorum Episcopo inferiores possunt dare licentiam Parochis se absentandi a suis Ecclesiis. 82.63

Ordinarius non potest multis, & paucis cogere populum ire ad audiendam concionem in propria Parochia. 116.13

Ordinarii locorum permittere debent, ut Regulares teneant in suis Ecclesiis Oleum Sanctum pro ipsorum usu dumtaxat. 198.5

Ordinarius habenti Parochialem Ecclesiam potest alteram Parochialem conferre, sed post adeptionem possessionis pacificae secunda vacat prima ipso iure. 288.3

Ordinatio.

Ordinari qui prohibeantur populo explicare debet Parochus, ut ille sciat de quibus admonere teneatur. 125.22

Originarius, & Origo.

Originarii semper praefertuntur extraneis. 30.112

Originarii praesumuntur magis diligere patriam. ibid. 130

Origo probatur ex partita libri Baptismi per Parochum extracta. 68.5

Ovis.

Ovis fructus dicuntur industriales, & non naturales. 255.37

Oves quando nec pascuntur, nec morantur per ullam anni partem in Ecclesia domini sui, sed in aliis, nulla pars debetur Ecclesiae parochiali domini, sed illi, ubi pascuntur, & morantur. 256.40

P.

Palma.

Palmarum benedictio in die Dominica proxima Paschae spectat ad Parochos. 105.9

Papa.

Papa erigendo Vicariam perpetuam, & in Vicarium transferendo curam, nihil aliud facit, quam constituere illi actu Rectorem curae animarum, licet proprie non sit Rector Ecclesiae. 9.55

Papa qualiter possit dispensare in residentia. 74.2

Papa ad praecipuum annuae confessionis obligatur quo ad vim decreti tantum. 150.21

Papa communicando privilegium alicuius Religionis, in quibus adest expressa exemptio a solutione decimarum alteri religioni, non censetur etiam communicasse exemptionem a solutione decimarum, nisi de hac exemptione fiat specialis mentio. 257.41

Parochia.

Parochia cuiuslibet Rector appellatur etiam proprius Sacerdos. 4.12

Parochia dicitur quasi partitio curae. ibid. 16

Parochiae antiquitus distinctae non erant, sed Episcopi omnes dicebantur totius Diocesis anima-

rum curam exercere. ibid. 17

Dionysius Papa creatus Christiano populo singulas Parochias singulis Sacerdotibus assignavit. ibid. 18

Parochia dicitur locus in quo degit populus alicui Ecclesiae deputatus, certis finibus limitatus. 5.19

Parochia debet constare ad minus ex decem familiaribus. ibid. 20

Parochia qualibet cum habeat suum territorium separatim, & diuisum, amplius non licet alteri in eo aliquid facere. ibid. 21

Episcopus post diuisionem Parochiarum non amplius dicitur Rector, siue Parochus totius Diocesis, sed solius Ecclesiae Cathedralis, & Praelatus super omnes suae Diocesis Rectores. ibid. 22

Episcopus distincto populo in certas propriasque Parochias, unicuique suum perpetuum peculiarique Parochum assignat, ubi adhuc Parochiae certos non habent fines, nec eorum Rectores proprium populum, quem regant. ibid. 23

Aquila distinguuntur Parochiae non per domos materiales, sed per populos, seu familias. ibid. 24

Parochias novas etiam inuitis Rectoribus Episcopi constituere possunt, ubi propter locorum distantiam, aut difficultatem Parochiani, siue magno incommodo ad percipienda Sacramenta, & diuina Officia audienda accedere non possunt. ibid. 25

Parochiam obtinere desiderans, quam literatum scientiam habere debeat, ostenditur. 17.10
Innocentius III. super promouendis ad Parochiales, quid statuerit refertur. ibid. 26

Parochia si sit intra, & extra ciuitatem, teneat Parochus habitare prope Ecclesiam ciuitatis. 78.38

Parochiae singulae singulis Presbyteris in diuisione fuerunt constitutae, singulisque Parochis territoria per suos terminos diuisa. 250.5

Parochia vulgo dicitur totus ille ambitus, quo plebs eidem Parochiae deputata continetur. ibid. 6

Parochialis.

Parochialis Ecclesia dicitur, quae habet ius censens in cura animarum ipsorum Parochianorum, de quibus Parochus Presbyter tenetur Deo reddere rationem. 5.26

Parochialis Ecclesia ut constituatur, quae conuertere debeant, ostenditur. ibid. 27

Parochialis Ecclesia ut probetur non sufficit quod Rector administret Sacramenta, nisi etiam ostendatur quod de necessitate ministrat, & populus ab eodem de necessitate recipit. 6.18

Parochialis non probatur ex sepultura, & actu sepeliendi. ibid. 29

Parochialis Ecclesia consequenter est beneficium Curatum, & habet curam, non tamen e conuerso beneficium Curatum est Parochialis Ecclesia. ibid. 31

Parochialem Ecclesiam asserenti incumbit onus probandi. 7.36

Parochialis Ecclesia sit Episcopi auctoritate, qui fines designat, plebem constituit, & Parochialem nominat. ibid. 8

Parochia

Index Rerum.

Parochialis Ecclesia erecta praesumitur Superioris auctoritate, & consensu ex lapsu temporis, quando in illa diuina Officia publice celebrata fuerunt. *ibid.* 39
 Dotata sufficienter debet esse Parochialis Ecclesia, ut possit saltem ex dote ipsius vnus Presbyter cum alio ministro commodè sustentari, & iura Episcopalia persolvere. *ibid.* 40
 Parochialis Ecclesia si ita exiguis, & tenuis redditus habere deprehendatur, poterit Episcopus cum illa coniungere aliquod beneficium simplex, vel illam cum aliis Parochialibus vnire. *ibid.* 42
 Parochialis Ecclesia non preest duos, vel plures Parochos habere. *ibid.* 43
 Parochialis Ecclesiae ad regimen vnus Parochus assumi debet, qui suo nomine, & non cum aliis praeficiatur. *ibid.* 44
 Parochialis habitu pari passu ambulat cum beneficio simplici. *ibid.* 51
 Parochialis ad actum reuocata iudicatur, ac si esset nouiter erecta. *ibid.* 52
 Parochiales Ecclesiae accessorie vnitae nunquam vacare censentur, ac proinde impetrari non possunt. *ibid.* 69
 Parochiales per vnionem de illis accessorie factam omnino extinguuntur, & titulum, & nomen amittunt, & sunt effecta praedia beneficij, cui vnitae fuerunt. *ibid.* 70
 Parochialem ad Ecclesiam persona idonea eligi debet, & quae in loco residere, & per seipsam curam exercere valeat. *ibid.* 161
 Idonea persona in hac materia dicitur praedita morum grauitate, aetatis maturitate, & litterarum scientia. *ibid.* 2
 Morum grauitas, seu probitas requiritur in eo qui ad Parochialem Ecclesiam eligi desiderat. *ibid.* 3
 Morum grauitas ex animi virtute nascitur, & ab inculcata vita profiscitur. *ibid.* 4
 Parochialem accessorie vnitam habens, sufficit ut constitutus sit in ea aetate, quam requirit beneficium, cui Parochialis accessorie reperitur vnita. *ibid.* 7
 Episcopus dispensare non potest, ut quis ante 25. annum inceptum Parochialem Ecclesiam valeat obtinere. *ibid.* 8
 Parochialis Ecclesia etiam seruata, vel affecta, etiam vigore indulti in fauorem S.R.E. Cardinalium generaliter, aut specialiter concursu est conferenda. *ibid.* 18.14
 Parochiales litigiosae concursu non conferuntur. *ibid.* 15
 Parochiales exigui valoris, aut vbi nullus esset qui se examini vellet subiicere, aut ob apertas factiones, seu dissidia, concursu non conferuntur. *ibid.* 16
 Parochialis, quam quis acquirit per regressum, & prius possedit, concursu non conferuntur. *ibid.* 17
 Parochialis vnita Dignitati, vel Canonicali, concursu non conferitur. *ibid.* 18
 Parochialis subiecta, seu annexa Monasterio, vel de eius mensa, quando Monasterium nominat Rectorem & Episcopus confirmat, concursu non conferitur. *ibid.* 20
 Parochialis, quae Regularibus conferri consuevit concursu non conferitur. *ibid.* 21

Parochiales, vacantes in Curia, seu apud Sedem, siue per obitum, aut simplicem resignationem, seu dimissionem ex vi decreti, prouideri solent in Dataria sine concursu. *ibid.* 25
 Episcopus habita notitia vacationis Ecclesiae Parochialis deputat in Vicarium cum congrua etiam viciniorem Parochum. *ibid.* 31
 Inferiores, qui non habent iurisdictionem, quasi Episcopalem cum facultate congregandi Synodum, Vicarium in Parochiali vacante, donec prouidetur de Rectore, constituit non possunt. *ibid.* 34
 Parochialis vacans vbi fuerit iuris patronatus Ecclesiastici, & institutio ad Episcopum pertineat, is, quem patronus digniorem inter probatos ab examinatore iudicabit Episcopo se praesentare tenetur, ut ab eo instituatur. *ibid.* 124
 Parochialis Ecclesiae institutio vbi à Summo Pontifice facienda erit, quia forte in mensibus reseruatis vacauit, ius eligendi digniorem ad solum Episcopum pertinet. *ibid.* 127
 Parochialem in collatione facta iure deuoluto, an forma examinis, quae coram inferiore requiritur, seruari debeat ostenditur. *ibid.* 132.
 133
 Parochialis Ecclesia conferri potest illi, qui Sacerdos non est tempore prouisionis, si tamen in ea sit aetate, & aliis idoneus, ut intra annum possit promoueri ad Sacerdotium. *ibid.* 2
 Parochialis, quae datur in commendam, debet Sacerdoti conferri, qui statim possit per se ipsum ei deservire. *ibid.* 3.4
 Parochialem obtinens, & intra annum non faciens se ad Sacerdotium ordinari, beneficium in conscientia retinere non potest, ad fructusque restitutionem tenetur. *ibid.* 11
 Parochialem Ecclesiam adeptu infra annum Sacerdos factus non est, potest illi cedere aut in fauorem resignare ultimo die anni, dummodo absque dolo, & fraude id faciat. *ibid.* 3.6
 Parochialem Ecclesiam adeptus si intra annum non faciat se ad Sacerdotium ordinari, an excusetur si impedimentum interueniat eo tempore quando ordinari non potest, scilicet in fine anni. *ibid.* 21
 Parochiali Ecclesiae habitu tantum, & non actu Parochianos habenti qui praeficitur, non tenetur intra anni spatium Presbyter fieri. *ibid.* 29
 Parochialis habitu regulatur ad modum beneficij simplicis. *ibid.* 30
 Parochialem Ecclesiam insufficientem ad vnum obtinens non tenetur se promoueri facere ad Sacerdotium infra annum, sed eam dimittere cogitur. *ibid.* 5
 Parochialem in ciuitate, & Canonicatum in Cathedrali habenti non est molestia inferenda si potest vtrique inseruire. *ibid.* 13
 Parochialis si vacet, non potest Episcopus illam habenti Canonicatum conferre, etiam si tenues admodum praebendae essent. *ibid.* 14
 Parochialis Ecclesia inconsulto Papa conferri non debet habenti dignitatem tenuem in Ecclesia Cathedrali, quae de distributionibus quotidianis non participat. *ibid.* 15
 Parochiales Ecclesias obtinentes non possunt hodie ab illis studiorum causa abesse. *ibid.* 27
 Parochialis beneficij nomine veniunt superiora beneficia, qualia obtinent Parochi aliqui, Abbates, Archipresbyteri, Archidiaconi, & similes

Index Rerum.

curam animarum, & iurisdictionem in hoc foro habentes. 147.2
 Parochialis Ecclesia culpa Parochi interdicta, si in alia eius Parochianus sepeliatur, nihil percipit de iis, quæ occasione illius sepultura obueniunt. 21.30
 Parochialis vacat ipso iure per affectuionem alterius incompatibilis beneficii, in tantum quod si Parochus illam retinere contenderit, etiam secundo spoliatur. 288.2
 Parochialis Rector si assequatur possessionem etiam Canonicius incompatibilis cum Parochiali definit esse Rector ipso iure, ibid. 2
 Parochialem vi occupans, vel scienter iniuste se intrudens in beneficio Curato illa priuatur ipso iure. ibid. 5
 Parochialis ut vocatio inducatur per affectuionem secundi beneficii incompatibilis, non sufficit collatio sola, sed requiritur adeptio possessionis pacificæ, vel quod per eum sit quominus illam adipiscatur. 289.6
 Parochiales plures sibi inuicem vnita retineri possunt tanquam beneficia non incompatibilia. ibid. 9
 Parochialis, quæ est in ciuitate, potest obtineri cum Canonatu in cathedrali, si vtrique inferuire poterit. ibid. 10
 Parochialis potest obtineri simul cum monasterio, cui cura imminet animarum dato in commendam ad vitam. ibid. 11
 Parochialis habitu non inducit incompatibilitatem simul cum alia Parochiali. ibid. 12
 Parochialis vacat renuntiatione. ibid. 13
 Parochialem resignans debet exprimere per quantum tempus illam possederit, & si tempus est breue, resignatio reicitur. ibid. 14
 Vide *Canonicius*.
Parochialitas.
 Parochialitatis præsumptio concludens resultat, si doceatur quod non facta aliqua electione sepultura per defunctos, & non existentibus sepulturis Maiorum in dicta Ecclesia corpora fuerunt ibi sepulta tanquam in Parochiali. 6.30
 Parochialis resultaret præsumptio, sed non concludens, si in aliqua Ecclesia retineretur sanctissimum Eucharistiæ sacramentum, eo quod in Parochiali debet de necessitate retineri. ibid. 33
 Parochialitatis præsumptio non levis induceretur, si aliqua Ecclesia perciperet decimas, & primitias, vel in illa diebus festis Christi fideles Missas audirent, non tamen necessario ex illis infertur ad curam Parochialem. ibid. 34
 Parochialitas vnde probetur. ibid. & seq.
Parochianus.
 Parochiani ad Diuina audienda in Parochia sunt conueniendi. 103.53
 Parochiani ad Ecclesiæ reparationem tenentur contribuere in defectum Parochi. 108.6
 Parochiani licet nobiles sint, & exempti, tenentur contribuere in defectum Parochorum, & ad hoc cogendi sunt, quacunque appellatione non obstante. ibid. 9
 Parochiani non possunt vsui Ecclesiæ cedere, & recedere à Parochia, nec ipse Parochus renuntiare beneficio, ut euitent onera reparandi Ecclesiam. ibid. 10
 Parochiani quando sunt pauperes, nec possunt reficere Ecclesiam Parochialem, illa debet trans-

ferri ad Matricem, seu ad viciniorem Ecclesiam. ibid. 11
 Parochianus quis efficitur statim, ac habitandi animi maiori anni parte habens incipit habitare, quamuis mutet domicilium simulatè, & animo fraudandi proprium Parochum. 183.35.36
 Parochianus qui censetur illius Parochialis in qua domus aditum magis frequentatum habet, quando habitat in confinio duarum Parochialium. 184.43
 Parochianus, quando eligit sepulturam in aliena Ecclesia, & legatum æquiualens relinquit propriæ, an censetur legasse animo compenlandi in quartam portionem legatorum, quæ relinquit Ecclesiæ extraneæ, ostenditur. 216.18
 Parochianus, si in vna Ecclesia solet audire Missam, in aliena verò recipere Sacramenta, canonica portio debetur ei, à qua recipit Sacramenta. 214.24
 Parochiani tenentur denunciare, & Parochum certiorum facere ad decimas prædiales recipiendas, statimque post collectos fructus illas persolvere, nisi aliud consuetudine sit interdictum. 253.21
Parochus.
 Parochi apud Ethnicos dicebantur illi, qui Legatis publicè Romam missis salem, & ligna præparabant. 3.1
 Parochi in Ecclesia sunt Sacerdotes auctoritate Episcoporum Ecclesiis præfecti, ut plebibus sacrum Diuini Verbi, & Sacramentorum pabulum administrent. ibid. 2
 Parochus datus nomen, & officium conuenit. 45.2
 Nauium gubernatoris nomen, & munus Parochi conuenit. 46.5
 Iudex spiritualis est Parochus. ibid. 6
 Parochus antequam munus pascendi animas suscipiat, accuratè consideret quanti Deus illas se erit. ibid. 7
 Peccata aliena Parochi damnationis causa erunt si ut verus Pastor oues suas non curauerit, aut ipse eius negligetia & incuria perierint. ibid. 8
 Parochus Dei honorem, & lucra animarum, non bona fugacia querere tenetur. 47.9
 Parochus tenetur se facere ad Sacerdotium promoueri infra annum à sibi commissi regiminis tempore numerandum. 52.1
 Parochus intra tempus, quo promoueri tenetur legitime impeditus cessante impedimento, quoad vtrumque forum non alium annum integrum, sed tantum complementum partis anni, in qua legitime impeditus fuit, ad promouendum acquirit. 55.19
 & quid si culpa sua non se promoueri facit. ibid. 20
 Parochi ad exemplum eorum, quorum cura sibi commendata est, debent suam vitam, & mores componere. 59.1
 Vestimenta aut calceamenta Parochis non licet habere, nisi quæ Religionem deceant. ibid. 2
 Parochi non possunt mulieres in habitationes suas recipere, aut retinere, & multò minus cum suspectis sceminis conuersari. 60.9
 Parochus etiam senex famulam quantumvis senem ad mandatum Episcopi remouere tenetur. ibid. 10
 Parochi, quibus non suppetit ex Sacerdotio possunt honesto aliquo artificio victum querere, dummodo

Index Rerum.

modo non impediatur munera obire, quibus incumbere debent. 65.49
 Parochi oues suas non solum in genere, sed etiam in specie, & in indiuiduo agnoscere debent. 67.1
 Parochus tenetur describere illos, qui contrahunt matrimonium in parochia sua. 68.6
 Parochus tenetur sub mortali peccato librum describere eorum, qui in sua parochia matrimonium contrahunt. ibid.8
 Parochus adnotanti mortem parochiani creditur, 69.13
 Parochus notare debet eos, quibus de bonis Ecclesiae subuenit. 70.18
 Parochus fidem de liberis suis faciens, potest accipere pro sua mercede illud quod in loco conseruatum est dari, si verò solitum sit fieri gratis, gratis & ipse faciet. ibid.19
 Parochus debet facere diligentem instructionem ingeniorum suae curae. ibid.23
 Parochus tenetur curare vt sana, & orthodoxa doctrina, & boni mores in plebibus suis conseruentur, & vitia auertantur, & profligantur. ibid.14
 Parochus curret discordias inter filios spirituales quancocumque componi. ibid.
 Parochus inuigilare debet circa pauperes, & miserabiles personas. ibid.25
 Parochus Ecclesiae Cathedralis potest Vicariatus officio fungi. 76.24
 Parochus non potest abesse à sua Ecclesia, vt doceat in ciuitate, quamuis non inueniretur alius idoneus ad legendum. 77.28
 Parochus propter intemperiem aëris minimè exculatur à residentia, vt alibi possit habitare, etiam relicto Vicario approbato. ibid.29
 Parochus si esset infirmus, & in loco parochialis curari non valeret, tunc posset ab Ordinario dari ei trium, aut quatuor mensium dilatio, vt in locis vicinioribus maneat recuperandae sanitatis causa. ibid.30
 Parochus non excusatur à residentia propter Principis, & populi furorem, seu ob pestem, aliumve morbum contagiosum. ibid.31
 Parochus si non habuerit domum parochialem, debet eam in parochia conducere. 78.35
 Parochus, qui paruo tempore abest, non efficit quominus dicatur continuò adesse. 79.42
 Parochus debet talem sui copiam facere, vt indigentes non careant necessaria copia, sed non aratur, vt debeat manere quasi in compedibus. ibid.43
 Parochus si rationabiliter iudicauerit se non fore necessarium, puta quia nullus infirmatur, potest abesse per aliquas horas, etiamsi nullum substituat, tota verò die potest esse damnosum. ibid.44
 Parochus poterit prohibere Episcopus sub poena pecuniaria ne ultra biduum à sua Ecclesia absint. ibid.45
 Parochi quando, & quo tempore relaxandi animi causa possint à suis Ecclesiis abesse, ostenditur. 80.50
 Parochus iusta de causa abesse volens siue cum licentia, siue absque ea tenetur relinquere substitutum, qui se pro populo seruiat, & quid si absentia sit repentina. ibid.51
 Parochus abesse volens Vicarium, siue substitutum etiam idoneum, & admissum in illo Episcopatu pro administratione Sacramentorum relinquere

inconsulto Episcopo non potest, nisi ad sex, vel septem dies. ibid.52
 Parochus sine licentia Episcopi ex iusta causa an possit abesse ad duos menses continuò, vel diuissim, ostenditur. 81.54.55
 Parochus non potest per hebdomadam abesse non petita, vel non obtenta licentia, etiam relicto Vicario idoneo per Ordinarium approbato. 82.56
 Constitutio Episcopi valet ne parochi possint abesse ultra duos dies siue licentia. ibid.57
 Parochus vt legitimè ultra bimestre possit abesse, quae requirantur ostenditur. ibid.58
 Parochus habens iustam causam abeundi extra parochiam per duos menses, aut tres, non satisfacit suae conscientiae si petat licentiam iurans se grauem habere causam, quam non expedit manifestare. ibid.59
 Parochus petens licentiam fingendo causam iustam, quam re vera non habet, peccat mortaliter, & tenetur restituere fructus. ibid.60
 Parochus non excusat distantia loci, etiam cum necessitate eò discedendi, vt possit abesse à sua Ecclesia sine licentia in scriptis obtenta, nisi talis necessitas repente se offerat, quae non patitur dilationem. ibid.66
 Parochus, qui absque legitima causa à sua Ecclesia abest, praeter culpam mortalem incurrit priuationem fructuum pro rata absentiae. ibid.67
 Parochus aliis iuris remediis, etiam vsque ad priuationem, compelli potest ad residentiam. 83.71
 Parochus non residens, etiam monitus, non est hodie ipso iure priuatus parochiali. ibid.72
 Parochi ad priuationem ob non residentiam non est necessarium quòd prius procedatur per alias poenas, nempe per censuras, ac sequestrationem, & subtractionem. ibid.73
 Parochus in actu curae animarum gerit vices Episcopi. 84.1
 Parochum Canonico esse praefendum tenuit Molin. de Canon. ibid.2
 Parochus in propria Ecclesia habet tantam potestatem, quantam Episcopus in propria Diocesi. 85.3
 Parochus in propria Ecclesia loco Imperatoris, & Regis habetur. ibid.4
 Parochus in propria Ecclesia omnes quantumuis in dignitate constitutos praecedere debet. ibid.5
 Canonici Cathedralium Ecclesiarum in possessionibus, vbi collegialiter incedunt, praecedunt Parochis. ibid.6
 Declaratio S. Congreg. Rituum refertur. ibid.7
 Parochi quòd praecedant Canonicis Collegiatarum Ecclesiarum videtur aliquando decisum. 85.8
 Sed contrarium verius, vt num. seq.
 Parochi in Ecclesiis suis diebus Dominicis, & festis solemmibus, ac aliis etiam diebus ita frequenter celebrare tenentur, quòd muneri suo satisfaciant. 95.5
 Parochus tenetur saltem diebus Dominicis, & festis, quibus populus obligatur audire Missam, celebrare per se, vel per alios ex iusta causa. 96.6
 Parochi deficiente sibi copia Confessoris, poterunt praemissa contritione celebrare illis diebus, in quibus tenentur ex officio ad sacrum faciendum, ne Parochiani careant Missa, dummodo tamen

Index Rerum.

tamen quamprimum confiteantur. *ibid.* 7
 Paro. ho concedere potest Episcopus ob defectum
 Sacerdotum, & existente magna necessitate ut in
 diebus festis bis celebret. *97.9*
 Parochus non videtur obligandus ad applicatio-
 nem Sacrificij pro populo singulis diebus festis,
 sed iuxta boni viri arbitrium. *ibid.* 10
 Parochus non potest pro Missa, quam singulis die-
 bus festis populo celebrare debet, stipendium ab
 alio accipere. *ibid.* 11
 Parochus peccat si absque Papæ licentia sacrificia-
 ret tecto capite. *100.37*
 Parochi singuli tenentur habere clericum, qui eis
 in Missa, & divinis Officiis inferuiat. *101.38*
 Parochus sine ministro celebrare poterit cum gra-
 uis necessitas premit. *ibid.* 40
 Parochus si nullum ministrum habeat, qui respon-
 dere sciat, dummodo adsit masculus, qui viceo-
 los ministret, poterit ipse celebrans absque ne-
 cessitate sibi respondere, vel melius poterit præire
 dicendo quæ veniunt respondenda, & facere ut
 minister sequatur recitando eius verba. *ibid.* 41
 Parochus in nullo casu potest sceminam in mini-
 stram admittere. *ibid.* 42
 Parochus cum vno lumine olei, vel lapidis, poterit
 in necessitate celebrare. *ibid.* 44
 Parochi non possunt ab Episcopo cogi, sed hortari,
 ut subministrent necessaria Presbyteris volenti-
 bus celebrare in eorum Ecclesiis. *103.51*
 Parochus studere debet, ut suæ Ecclesiæ debitus
 deferatur honor: nec quicquam in ea indecens,
 aut inhonestum fiat. *109.13*
 Parochi cauere debent à locationibus bonorū suæ
 parochiæ cum anticipatis solutionibus. *113.39*
 Parochus admonere debet populum, ut diebus Do-
 minicis, & festis maioribus frequentet suās paro-
 chias, excommunicandus tamen non est si moni-
 tionem non patuerit. *116.12*
 Parochus non denuntiando ea, quæ tenetur denun-
 tiare, peccat mortaliter. *121.1*
 Parochus ex iusta causa dare potest licentiam suis
 parochianis non ieiunandi, etiam præsentem Epi-
 scopo, seu Vicario. *122.3*
 Parochus ex causa legitima potest concedere licen-
 tiam diebus festis, in quibus ad Episcopum, vel
 Vicarium non potest haberi recursus. *ibid.* 16
 Parochus potest aliquid exigere à laborantibus in
 die festo cum causa dubia est, mutando hoc opus
 seruire in aliquam largitionem, quæ tamen cedat
 in opus pium. *ibid.* 7
 Parochus nonnulla denuntiat absque Episcopi li-
 centia. *124.18*
 Parochus iubente Episcopo debet publicare, & ex-
 plicare inter Missarum solennia decretum *Conc.*
Trid. sess. 24. de reform. Matrim. cap. 1. *ibid.* 20
 Parochi inter Missarum solennia ordinandos ad
 maiores Ordines denuntiare tenentur. *ibid.* 21
 Parochus testimoniales litteras à se subscriptas, &
 signatas consignabit illis, quos denuntiavit ad
 Ordines sacros promouendos. *125.23*
 Parochus litteras functionum exercitarum pro or-
 dinandis concedit. *ibid.* 24
 Parochus cauere debet, ne dum pestis tempore
 vnius non grauitur indigentis spirituali vtilitati
 consulere intendit, lures ex ipsius occubitu
 grauiorem iacturam spirituale patiantur. *130.15*
 Parochus an possit sibi prouidere de necessaria de-
 fensione in probabili vite periculo, cum tamen
 necessitas Sacramenti administrandi urgeat. *131.21*

Parochus si certo sciat se occisum iri, an teneatur
 ire ad infirmum sine Sacramento penitentiae
 certo moriturum. *ibid.* 22
 Parochus, qui capitales gerit inimicitias, non potest
 admonere populum, ut qui indigerit illius ope-
 ra, vocet eum de die, & non de nocte. *ibid.* 23
 Parochus excommunicatus occultus petitus à pa-
 rochianis suis, ut Missam celebret in die festo,
 vel Sacramentum aliquod ex necessitate mini-
 stre, non peccat, modò præmittat dolorem de
 peccatis, nec possit absolutionem excommuni-
 cationis obtinere. *ibid.* 24
 Parochus excommunicatus vitandus admittans
 Sacramenta, & ab eo illa petentes, seu recipien-
 tes extra necessitatem, grauitur peccant. *ibid.* 25
 Parochus in minori excommunicatione notatus con-
 ferendo ecclesiastica Sacramenta, an peccet
 mortaliter ostenditur. *ibid.* 26
 Gestis sacramentaliter ab eo, qui verus parochus
 non est, sed communi errore talis existimatus
 habens titulum putatiuum à legitimo suo, etio-
 re, sunt valida in foro conscientiae. *ibid.* 27
 Parochus seclusa Episcopi reservatione potest dare
 alteri etiam simplici Sacerdoti licentiam admi-
 strandi Sacramenta, excepta poenitentia, quam
 dar solus Episcopus. *133.7*
 Parochus si Sacramenta administrare nolit, ubi
 obligatus est, quæ poena afficiatur. *135.41*
 Parochus excommunicatus maiori excommuni-
 catione non potest solemniter baptizare, alias pec-
 cabit mortaliter, & fiet irregularis, imò nec in
 extrema necessitate; sed debet tali casu absque
 solemnitate baptizare. *137.4*
 Parochus excommunicato præferendus est laicus
 non excommunicatus in baptizando in extrema
 necessitate. *ibid.* 3
 Parochus infantem in periculo mortis iam bap-
 tizatum nequaquam iterum baptizabit, alioquin
 in irregularitatem incidet, sed caeremonias ab
 Ecclesia fieri consuetas exhibet. *141.37*
 Parochus ad Confessiones audiendas virtute Cru-
 ciatæ, aut Iubilæi vbique sit eligibilis. *147.4*
 Parochus suorum Confessiones potest etiam in
 aliena Diocesi, & vbique locorum audire. *ibid.* 5
 Parochus post dimissum beneficium non potest
 etiam tempore Iubilæi, absque noui approba-
 tione Confessiones audire. *ibid.* 6
 Parochus toties, quoties expedire prudenter iudi-
 cauerit subdito, nullaque subfit causa negandi,
 tenetur vel per se, vel per alium Confessionem
 eius audire. *ibid.* 8
 Parochus in confitendo magna cura caueat ne fan-
 ctum de canibus, & proiciat margaritas ante
 porcos. *148.9*
 Parochi iurisdictioni in foro poenitentiali fideles
 subiiciuntur non solum constituentes in paro-
 chia domicilium, siue habitationem perpetuam,
 sed etiam quasi domicilium, siue habitationem
 ad tempus non admodum breue, negotij alioquin
 causa. *149.10*
 Parochus vterque habet ordinariam potestatem
 erga personam, quæ in duabus parochiis domi-
 cilium contraxit, in quibus si licet diuersis anni
 temporibus habitare solet. *ibid.* 12
 Parochus Cathedralis non licet Sacramenta admi-
 nistrare, vel curam exercere in aliena parochia.
ibid. 14
 Parochus facultatē non à iure, sed ad consuetudine
 habet eligendi Confessarium, quem vel t ex ap-
 probatis

Index Rerum.

probatu absque licentia particulari Episcoporum. *ibid.* 17
 Parochus pœnitentiam habentem peccata referuata Episcopi absenti poterit absoluerè à peccatis non referuatis, referuata absolutione à referuatis cum Superior copiam sui fecerit. 154.
 43
 Parochus caueat ne administraret Sacramentum Pœnitentiæ per litteras, aut nuncium, sed præsentibus tantum, & sibi contentibus peccata absolutionem conferat. *ibid.* 44
 Parochi ubique locorum existentes pœnitentes ad turpia, & inhonestos actus sollicitantes ab Inquisitoribus tanquam de hæresi suspecti puniuntur. 156.48
 Parochus, qui pœnitentem in Confessione osculatur, aut cum venerea delectatione manus, vel aliam partem pœnitentis atrectat, aut ietu oculorum, vel alio signo ad libidinem prouocat, incidit in pœnas contra sollicitantes in Confessione comminatas. *ibid.* 49
 Parochus prouocans in Confessione masculum ad nefandum peccatum penetrandum, incurrit pœna contra sollicitantes comminatas. *ibid.* 50
 Parochus Confessarius sollicitans pœnitentem in Confessione ad alia grauiora delicta præter venerea, non incidit in pœnas contra sollicitantes in Confessione comminatas. 157.51
 Filia spiritualement ratione pœnitentiæ extra Confessiones sollicitans Parochus ad venerea, non incurrit pœnas contra sollicitantes in Confessione comminatas. *ibid.* 52
 Parochus, qui carnaliter cognouit pœnitentem, non tenetur hanc circumstantiam in Confessione explicare. *ibid.* 53
 Parochus ruralis non est proprius parochus, quando rus vel recreationis causa habitatur, aut ad paucos dies tantum incolitur, non autem si maiori parte anni 184.42
 Præsentia vnus Parochi alterius sponforum sufficit in qualibet Parochia contrahentiū. *ibid.* 45
 Parochus inutilis effectus non est suo beneficio priuandus. 314.3
 Parochi imperiti dicuntur illi, qui inhabiles sunt ad exploranda ea, quæ incumbunt muneribus beneficii, quod habent. 205.9
 Episcopus respectu Cathedralis dicitur propriè & immediatè Parochus, non verò aliorum Parochianorum. 251.13
 Vide *Matrimonium*.
Parœcia, & Parœcus.
 Parœciæ nomine antiqui Christiani vsi fuerunt. 4.
 14
 Parœcia Græcè idem est quod acclorum conuentus, seu habitatio aut cura. *ibid.* 15
 Parœchus Græcis est incola, siue habitator in loco. 3.3
Patrinus.
 Patrinus designare ad parentes spectat, ipsis verò non designantibus ad Parochum pertinet. 139.21
 Patrinus vnus, vel ad summum duo, vnus scilicet vir, vnaque femina adhibendi sunt. *ibid.* 22
 Patrinus plures adhibens Parochus, peccat mortaliter, sed cum omnibus contrahitur cognatio. *ibid.* 26
 Patrinus in Baptismo esse non potest, qui nondum fuit baptizatus, nec inde aliquam contrahit cognationem. 140.27
 Patrini in Baptismo esse possunt pueri cuiuscun-

quæ ætatis, modò habeant vsum rationis *ibidem* 28
 Patrini possunt esse minores baptizato. *ib.* d. 29
 Patrini in Baptismo qui esse non possunt, referuntur. *ibid.* 30
 Abbates, Monachi, aut Religiosi saltem claustrales Patrini esse non possunt. *ibid.* 31
 Religiosi ad Episcopalem dignitatem euecti possunt esse Patrini in Baptismo. *ibid.* 32
 Patrini quod onus subeant pro docendis illis, quos in Baptismo susceperunt, ostenditur. 140.36
Patronatus.
 Patronatus laicus, etiam quoad beneficia Curata non tenetur præsentare digniorem. 29.102
Patronus.
 Patroni, quatenus Ecclesia, quæ indiget reparatione, de iure patronatus sit, tenentur contribuere in defectum Parochorum. 108.8
Peccatum.
 in Peccato mortali constitutus est inimicus Christi, & indignus stipendiis de illius patrimonio sumendis. 16.5
 Peccata venialia habentes an & quando teneantur præcepto annuæ Confessionis? 150.19
Pensio.
 Pensio nulla, & inualida existente non abdicatur ius à resignante. 291.21
Peregrinus.
 Peregrini cui Parocho confiteri possint, ostenditur. 149.15
Permutatio.
 Permutationibus Ecclesiarum Parochialium fit concursus. 19.23
Pernoctatio.
 Pernoctationes, & vigilie, quæ olim in Ecclesiis pro solemnitatibus ad Martyrum corpora fieri solebant, hodie non permittuntur. 111.29
Pestis.
 Pestis tempore Parochus non potest figere, aut populum deserere. 130.13
 Episcopus tenetur tempore pestis suis magnis expensis idoneos quærere ministros, si illi desint. 131.13
 Religiosis an sit licitum tempore pestis fugere, vel potius teneantur obedire Prælati iubenti permanere, ac Sacramenta peste infectis ministrare instar Parochorum, remissiuè. *ibid.* 20
Pileus.
 Pilei vsus in Missa etiam extra Canonem concedendus est à Papa, & non ab alio.
Piscatio.
 Piscare Parochis, & Clericis licet, si id non assidue exercent. 64.36
Plebannus.
 Plebani dicuntur, qui curam exercent animarum in Plebania, habentes sub se plures Ecclesias, vel Capellas. 3.4
 Plebani Ecclesia appellatur matrix, quasi mater Ecclesiarum, quas sub se continet. *ibid.*
 Plebanis sola competit iurisdictio fori pœnitentialis, vt Parochis. *ibid.* 7
 Plebani non dicuntur in dignitate constituti. *ibid.* 8
Pœna.
 Pœna eorum, qui intra anni spatium ordinati sunt ad Sacerdotium, quando beneficium obtinent Parochiale, est priuatio illius ipso iure. 54.9
 Pœna

Index Rerum.

Pœna cap. licet canon. de elect. lib. 6. non habet locum quando Parochialem obtinens iusto impedimento intra annum non potuit promoueri. 55.17
Quid si impedimentum proueniat sua culpa, ostenditur. ibid. 20

Pœna priuationis ipso iure, de qua in cap. licet canon. de elect. lib. 6. non habet locum in Ecclesiis etiam Parochialibus si Collegiatae sint. 57.25

Pœna cap. licet canon. de elect. lib. 6. non habet locum in Decanis, Præpositis, Abbatibus, Prioribus, & Archipresbyteris curam animarum, sed non Parochialem Ecclesiam habentibus. 58.31

Pœna eiusdem cap. licet canon. non habet locum in Parochialibus Ecclesiis accessorie unitis. ibid. 32

Pœnitens.

Pœnitentes solemniter, & criminosi ab Ecclesia ingressu arcentur ad tempus. 111.33

Pœnitens non solum ubi semel pœnitentiariae litteras super dispensatione aliqua in foro Conscientiae præsentauit Confessario, sed etiam postquam fuit ab eo pronunciatum dispensationem esse subreptitiam, potest alium Confessarium adire. 155.45

Pœnitentia.

Parochus habet iurisdictionem ordinariam in pœnitentiæ foro circa omnes suæ parochiæ fideles, & censetur quoad hanc lege approbatus. 146.1

Pœnitentiæ Sacramentum potest quilibet de dicesti recipere in Ecclesia Cathedrali. 149.13

Populus.

Populus si adeo numerosus sit in aliqua parochia ut unus Rector non possit sufficere pro ecclesiasticis Sacramentis ministrandis, parochi ab Episcopis cogi poterunt tot Sacerdotes ad hoc munus adiungere, quot sufficiant ad Sacramenta exhibenda. 95.4

Portio.

Portio congrua Vicario deputanda est arbitrio Episcopi. 20.35

Portio canonica inducta est iure Canonico propter Sacramenta, quæ ministrat Parochus suis parochianis. 213.1

Portio canonica de iure est quarta, & potest induci per consuetudinem, quod sit medietas, vel tertia, & quæ consuetudo in hoc attendenda sit? ibid. 2

Kenunciatio canonice portio in damnum Ecclesiæ Cathedralis, vel Parochialis facta, nullius est valoris. 217.33

Portio canonica debet solui de rebus quomodolibet donatis seu relictis, siue sit donatum vni ex Regularibus, siue toti Monasterio. 220.48

Possessio.

Possessionem pacificam habere dicitur ille, qui ne dum illam tenet beneficii, & tituli, seu exercitij & curæ, sed etiam bonorum, & fructuum beneficii, seu maioris partis. 53.6

Possessionem beneficii pacificam non videtur pacifice adeptus, qui statim ex ea fuit deturbatus, seu his mota. 53.7

Possessio secundi pacifica, ut inducatur vacatio prioris beneficii incompatibili, debet esse non solum de facto, sed etiam de iure. 289.8

Præcedentia.

Præcedentia inter ipsos et parochos, seu Curatos Ecclesiarum parochialium, siue sint seculares, parochialium, siue sint seculares, siue Regulares,

datur secundum prærogatiuam sacrarum Ecclesiarum, & non secundum prærogatiuam regularem. 86.12

Præcedentia vnius parochi, in cuius Ecclesia quis est mortuus respectu alterius parochi Ecclesiæ, ad quam defunctus sepeliendus esset, qualiter concedenda, ostenditur. ibid. 13

Præcedentia semper danda Clero seculari inter Regulares. ibid.

Præceptum.

Præceptum de Dominicis, & festiuis diebus sanctificandis, & obseruandis sub prætextu mercatum, & nundinarum nullatenus est violandum. 123.12

Prædicatio.

Prædicatio verbi Dei quibus temporibus parochis iniuncta sit, ostenditur. 214.1

Episcopus cum prædicat, silere debent omnes alij Concionatores, illisque potest inhibere, ut eo tempore à prædicatione se abstineant. 115.2

Parochi possunt per se ipsos tantum inter Missarum solemnias sermonem habere, etiam quando Episcopus ipse prædicat. ibid. 3

Parochus quamuis nec valde doctus, nec eloquens sit, non ideo debet prætermittere plebem creditam erudire. ibid. 4

Parochi si per se velint munus prædicationis obire non debent impediri. ibid. 5

Parochi possunt per alios officio suo satisfacere, quo tenentur prædicare. ibid. 6

Parochi per se ipsum concionanti minime licet prætextu cuiusque paupertatis pretendere sibi præstari elemosinam solitam dari prædicantibus, alias ab vniuersitate electis. ibid. 7

Parochi prohibentur in suis Ecclesiis admittere Concionatores ab Ordinario non approbatos, etiam si esset Episcopus, nisi sibi noti essent ad hoc, ut semel bisve prædicent. ibid. 8

Parochus officio suo satisfacit quoad Deum prædicationes totius anni aliis committens. ibid. 9

Parochiæ suæ vnusquisque tenetur interesse pro audienda prædicatione si id commodè fieri potest. 116.11

Prælati.

Prælati inferiores, qui non habent ius congregandi Synodum, non possunt facere concilium, quamuis habeant ius conferendi. 21.8

Prælati non aliter satisfaciunt suæ obligationi, quam si de digniore Ecclesiæ parochiali prouideant. 27.96

Prælati non notorie intruso soluens liberatur. 133.1

Premium.

Premium maximum, & eximium præpositum est illis, qui animas à Diabolo ad Deum, à vicio ad virtutem traducunt. 47.12

Præscriptio.

Præscriptio non est admittenda, si non detur capacitas possidendi in præscribente. 260.49

Presbyter.

Presbyteri parochiales obtinentes Ecclesias, non possunt esse iudices Ordinarij, vel delegati illius, in prouincia Toletana. 76.24

Extenditur ad omnes Ecclesias parochiales Regni Castellæ, & Legionis. ibid.

Primitiæ.

Primitiæ dicuntur, quasi primi fructus terræ eo anno collecti. 2.5.1

Primitiæ

Index Rerum.

Primitiæ sunt res per quas initia, seu primitiua frugum in recognitionem diuini beneficij Deo Creatori rependuntur. *ibid.* 2

Primitiæ non solum dabantur ab hominibus in veteri Lege, sed etiam à Gentilibus. *ibid.* 3

Primitiæ ex sua origine videntur esse de consilio, non de præcepto. *ibid.* 4

Primitiæ debentur de præcepto, vbi extat consuetudo illas dandi. *236.6*

Primitiæ quantitas non est determinata in iure, ideò consuetudini standum est. *ibid.* 7

Primitiæ debent solui illi Parochiæ, in qua prædia existunt, si consuetudo non sit in contrarium. *ibid.* 8

Primitiæ sunt onus prædiale, non personale. *ibid.* 9
Clerici, qui terras colunt, tenentur soluere primitias. *ibid.* 10

Regularibus non prohibetur recipere triticum, & vuas, ac similia, antequam Parochus receperit Primitias. *ibid.* 11

Prioratus.

Prioratum Conuentualium sub reservatione censentur comprehensi etiam illi Prioratus, qui nullos Monachos habent, & sic sunt Prioratus habituantium. *20.29*

Prinatus.

Prinatus quando quis est ipso iure administratione publica, beneficio, munere, & officio, quo fungitur, valent acta eius ante criminis declarationem concurrente communi populi, vel maioris partis errore. *133.30*

Privilegium.

Privilegium Inquisitorum, Consultorum, &c. ad lucrandos fructus in absentia quorumcumque beneficiorum, excipit Parochiales Ecclesias, & perpetuos Vicarios, cæteraque beneficia curam animarum habentia. *76.26*

Processio.

Processiones facere per Parochiam ad Curatos spectat, & sine eorum consensu illas dirigere nullus etiam Regularis valet. *105.13*

Procurator.

Procurator vnus, qui sit viri, & alter procurator mulieris, baptizatum de sacro fonte suscipere possunt. *139.24*

Professio.

Parochi Ecclesiis Parochialibus præfecti post adeptam possessionem intra duos saltem menses professionem Fidei emittere tenentur. *48.1*

Professio Fidei potest fieri coram Vicario etiam Episcopo non impedito. *49.2*

Professio Fidei potest fieri per procuratorem speciale mandatum habentem. *ibid.* 3

Contra citatos. *ibid.* 4

Professio Fidei faciendæ est à prouiso Parochiali tam per obitum, quam per resignationem. *ibid.* 5

& etiam Sede Episcopali vacante. *ibid.* 6

Professionem Fidei tenetur emittere etiam, qui semel emisit in adeptione alterius Parochialis. *ibid.* 7

Prouisi de Parochialibus tenentur vltro se offerre ad professionem Fidei emittendam, adeò vt non requiratur de necessitate monitio ad eam faciendam. *ibid.* 8

Prouisus de Parochiali habitu non tenetur emittere professionem Fidei, quamuis contingat illam ad actum reuocare. *ibid.* 9

Barbos. de Parochia,

Prouisus de Parochiali semper tenetur ad professionem Fidei emittendam etiam elapsis duobus mensibus post captam possessionem. *50.10*

Terminus duorum mensium à die captæ possessionis computandorum ad professionem Fidei emittendam, non currit prouiso, qui possessionem noui accipit, quamuis per illum steterit quominus illam accipiat. *ibid.* 11

Possessio pacifica requiritur, vt post illam currant duo menses ad emittendam professionem Fidei præfixi. *ibid.* 12

Probare tenetur prouisus se fecisse professionem Fidei, quando Ordinarius super illam inquit. *ibid.* 13

Parochi omittentes facere professionem Fidei peccant mortaliter, nisi id per ignorantiam faciant. *ibid.* 14

Professionem Fidei non facientes fructus decursos post lapsum duorum mensium à die pacificæ possessionis computandorum, amittunt. *ibid.* 15

Ordinarius non potest condonare fructus amissos ob non factam professionem Fidei. *ibid.* 16

Prouisus ante professionem Fidei non potest haberi pro præsentate à Capitulo, nisi faceret ex indulto Apostol. *ibid.* 17

Professionem Fidei omittens non potest reg. de annali, aut longissima possessione se tueri quoad dictos fructus percipiendos quandiu professionem non emisit. *51.18*

Fructus amissos ob non factam professionem Fidei non tenetur in conscientia restituere prouisus donec condemnatur, seu sequatur sententia. *ibid.* 19

Contra citatos. *ibid.* 20

Fructus amissi ob non factam professionem sunt impendendi vel in vsu pauperum, vel in fabricam Ecclesiæ. *ibid.* 21

Possessio non suffragatur professionem Fidei non emittenti quoad fructuum perceptionem. *ibid.* 22

Possessio adepta per prouisum, qui tenebatur facere professionem Fidei, est manutenibilis etiam post tempus. *ibid.* 23

Possessores non emittentes professionem Fidei non possunt molestari super titulo. *ibid.* 24

& possunt se tueri quocumque remedio possessorio, etiam reintegranda. *ibid.* 25

Propino.

Propinare populis in publico Clerici non debent, secus in cellis adinuicem. *61.17*

Prouisio, & Prouisus.

Prouisiones Parochialium Ecclesiarum factæ sine examinatoribus in Synodo Diocesana deputatis, sunt nullæ, & qualiter sanandæ, ostenditur. *24.68.69*

Prouisio beneficii quando per concursum, seu oppositionem faciendæ est, an teneatur quis ad restitutionem si omisso digniore dignum eligat, ostenditur. *29.104.105*

Prouisio, & collatio Parochialium intra quod tempus perfecto examine sit faciendæ, ostenditur. *35.150*

Prouisus de Parochiali si illius possessionem aliquandiu; id est, saltem per duo menses obtinuit sine litigio, tenetur infra annum ad Sacerdotium promoueri, & sufficit quodd semel coeperit pacifice possidere, quamuis postea lis ei moueatur. *53.8*

Ee

Pygmanus

Pygmæus.
Pygmæi quando irregulares sint. 452.53

Pyxis.
Pyxides duæ in Sacrario tenendæ, quarum in vna
conseruetur sanctissimum Sacramentum, in altera
deferatur ad infirmos. 170.28

Q
Quæstuarus.

*Q*uæstuarios elemosynarum non commendat
Parochus absque Episcopi licentia. 125.25

Qualitas.
Qualitas Parochialis annexæ accessoriæ non debet
redundare in principale. 10.67

Quarta funeralis.

Religiosi omnes etiam Mendicantes, tenentur
soluere quartam funeralem, quando quis eligit
sepulturam apud suas Ecclesias. 214.4

& quid apud Ecclesias Monialium? ibid.5

Quarta funeralis semper pro relicta censetur, etiam si
id non exprimitur. ibid.6

Quartam funeralem soluere non tenentur Religiosi,
seu alij, qui sunt exempti à solutione quartæ
per privilegia concessa ab habente potestatem.
ibid.7.

Privilegia habentes non soluendi quartam fune-
ralem, si licentiam obtinuerint adificandi ali-
quod Monasterium cum conditione, ut adifica-
retur sine præiudicio iurium Ecclesiarum Paro-
chialium, à solutione eiusdem quartæ non
eximuntur. 215.11

Ecclesia vel Monasteria ædificata 40. annis ante
Concilij confirmationem, quæ non erant solita
soluere quartam funeralem, ad illam etiam post
Concil. non tenentur. ibid.15

Quarta funeralis vsque ad quartam exclusivè potest
præscribi patio decem annorum absque titulo: at
consuetudo 40. annorum cum titulo, aut imme-
morabili requiritur ut præscribatur infra quartam,
vel ut nihil debeat. ibid.16

Quartam funeralium tenentur heredes mortuorum
soluere Parocho. 216.17

Quarta funeralis debetur Ecclesiæ, in qua Parochia-
nus consuevit audire diuina, & recipere Sacra-
menta. ibid.19

Rectoribus Parochialium de iure debetur quarta
funeralis. ibid.20

Vicario perpetuo, vel temporali, & etiam Sacer-
doti conducto, ac habenti curam Parochiano-
rum, debetur quarta funeralis, si nullus adesset
Rector. ibid.21

Cathedrali Ecclesiæ debetur quarta funeralis, vel
præscriptione, vel ex eo, quod illam sibi refer-
uauit, quando Parochiæ fuerunt erectæ in si-
gnum superioritatis. ibid.22

Quarta funeralis non debetur Parocho, intra cuius
fines viator decessit stante consuetudine in
ciuitate, quod ius sepeliendi peregrinos, & via-
tores spectet ad Ecclesiam Cathedralē. ibi-
dem 23.

Quarta funeralis quando non constat ex consuetu-
dine, vel alia ratione, cui debeat, Episcopone,
vel Parocho, in hoc dubio præfertur Parochus.
217.25.

Quarta funeralis debetur Parochiæ, vbi quis ha-

bet domicilium, licet obierit defunctus in vi-
la ad quam se contulerat animo redeundi, ibi-
dem 26.

Quarta funeralis suæ Parochiali Ecclesiæ debetur,
etiam si quis ægrotus ad aliam de ferri se fecerit, &
ibi mortuus fuerit. ibid.27

Quartam funeralium Ecclesiæ Parochiali debet, qui
in ægitudine constitutus se cum bonis suis ad Re-
ligionem in alia Ecclesia transtulerit: secus si sanus
bona sua Monasterio, aut alteri Ecclesiæ dederit.
ibid.28.

Sepultura electa apud Ecclesiam, vbi defuncti
Maiores solent ab antiquo sepeliri, quarta fu-
neralis ei non debetur, sed Ecclesiæ, in qua
consuevit audire diuina, & recipere Sacramen-
ta. ibid.29

Parochus quartam funeralium qua actione petere
possit ostenditur. ibid.32

Renuntiare iuri quæsito de non soluendo quartam,
quando per vnum, vel binos actus contrarios
censeantur Religiosi. 218.35

Quarta funeralis debetur de omnibus, quæ obueniunt
ratione funeris. ibid.36

Quarta funeralis debetur Parocho ex funeralibus se-
quenti die post funus solemniori pompa factis.
219.38

Quarta funeralis non debetur Parocho de candelis,
quas Fratres, & alij Presbyteri in funeralibus pre-
manibus deportare solent. ibid.39

Quarta funeralis debetur de candelis, seu cereis ac-
censis, quæ circa Crucem, & cadauer deferuntur
ibid.41.

Quarta funeralis debetur de illis, quæ dantur pro
Missis dicendis. ibid.42

Quarta funeralis debetur de armis, libris, bandiis,
culcitra, seu pallio, quæ in feretro deferuntur,
nisi aliter sit ex consuetudine, vel privilegio.
ibid.44

Quarta funeralis non debetur de illis, quæ effe-
runtur in funere alicuius, qui de facto contra vo-
luntatem Fratrum in eorum Ecclesiis, v.g. tem-
pore interdicti sepelitur. ibid.45

Quarta funeralis an, & quando debeat de illis,
quæ offeruntur in funere alicuius nouitij osten-
ditur. 220.46

Quarta funeralis non debetur de legatis factis Ec-
clesiis, vel locis piis pro fabrica, ornamentis, ce-
reis, luminaribus, & anniuersario post sextum
diem. ibid.47

Quarta funeralis debetur de vestibus non datis pa-
uperibus. ibid.49

Quarta funeralis debetur de omnibus illis, quæ iure
institutionis relinquuntur Monasteriis, siue aliis
piis locis, non verò de iis, quæ testator in pios vius
iussit distribui. ibid.50

Quarta an debeat de illo quod relinquitur vni ex
Regularibus remissivè. ibid.

Quarta funeralis debetur de omnibus legatis factis
Ecclesiæ, in qua quis elegit sepulturam, si relin-
quantur ratione loci, non autem ratione personæ,
neque in fraudem. ibid.51

Quarta funeralis non debetur ex legatis factis Mo-
nasterio, quod sit exemplum per privilegium, &
ex legatis factis Ecclesiæ in qua testator non sepe-
litur, & ex legatis factis Ecclesiis, vel locis piis,
ornamentis, cereis, luminaribus, anniuersario
post sextum diem, & ex legatis relictis Ecclesiæ
pro fabrica. ibid.52

Vide Porrio canonica, & Regularis. Refert

Index Rerum.

R

Rektor.

Rectores dicuntur qui plebem, & populum sibi commissum cum cura regunt. 4.10
Rektor quasi populum regens dicitur. 7.43

Redecima.

Redecima est contra ius. 247.45
Redecima potest acquiri prescriptione immemorabili, vel quadragenaria cum titulo. ibid. 46

Regularis.

Regularibus non licet in suis Ecclesiis ad celebrandum admittre Presbyteros seculares contra prohibitionem Episcopi. 103.52
Regulares non possunt in Sabbato sancto benedicere domos, cum non possint hoc munus extra Conuentus suos exercere. 105.12
Regulares in suis Ecclesiis non Parochialibus non prohibentur annunciare Populo festa, & ieiunia. 126.27.
Regulares, qui 40 annis ante confirmationem Concilij erant soliti soluere quartam Parocho, vel Episcopo, eam etiam post Concil. tenentur soluere, licet ex priuilegio soluere non tenerentur Episcopo, vel Parocho, sed alijs personis. 215.12
Regulares non tenentur ad solutionem quartæ, quorum Ecclesiæ sunt ædificatæ ab annis 40. citra, & sunt exempti per priuilegia. ibid. 13
Regulares extra claustra decedentes possunt ad eorum Ecclesias deferri Parochis incòsultis. 33.68

Reiectus.

Reiectus in concursu Parochialis potest prouocare præelectum ad nouum examen coram iudice appellationis, etiam antequam doceat de irrationabili iudicio Episcopi. 35.148
Reiectis, vbi illi in concursu Parochialis Ecclesiæ appellant à mala electione; dandus est nouus concursus in Vrbe, vbi debet vocari præelectus ab Episcopo. ibid. 149

Religiosus.

Religiosi sine speciali licentia Parochi Sacramenta Vnctionis Extremæ, vel Eucharistiæ administrantes, Matrimonijve solemnizantes, excommunicationis sententiam ipso facto incurrunt. 134.40.
Religiosi in partibus Indiarum ad curam Indorum deputati tanquam Parochi, liberè suis Parochianis Sacramenta administrare valent. ibid. 4

Reliquia.

Reliquia insignis alicuius Sancti est corpus, caput, brachium, crus, & ea pars, non parua tamen, in qua passus est Martyrium. 90.18

Res seu bona.

Res, seu bona etiam mobilia ad Parochiales Ecclesias pertinentia quomodo conseruanda, ostenditur. 112.38

Reseruatione.

Reseruationem casuum Episcopaliū, & Bullam in Cæna Domini Parochi penes se habere debent. 159.63

Residentia.

Residere tenentur de iure diuino in suis Ecclesiis Parochi, & alij animarum Rectores. 74.1
Papa qualiter possit dispensare in residentia ostenditur. ibid. 2
Parochus non solum habens curam animarum, quæ exercetur in foro animæ, sed etiam obti-

Barbof. de Parocho.

nens illam, quæ pertinet ad forum exterius, tenetur de iure diuino in sua Ecclesia residere. 75.3

Residere tenetur Parochialem etiam tenuem habens, & etiam si tres, vel quatuor incolæ remanserint. ibid. 4

Residere non tenetur Parochus in Ecclesia, quæ in totum Parochianos habere desierit. ibid. 5

Monasterium, seu Abbatiam obtinens, quæ cura, & Conuentu caret, residere non tenetur. ibid. 6

Ecclesiam baptismalem obtinens, cui incumbit sola cura baptizandi omnes infantes oppidi, & existentes sub cura Archipresbyteri, tenetur ad residentiam. ibid. 7

Residere tenetur obtinens Parochialem Ecclesiam cum libero curæ exercitio, & omnibus fructibus licet ei in limine adeptæ possessionis motalis fuerit per aliquem in petitorio. ibid. 8

Parochus si duas habet Ecclesias vnitas tenetur residere in digniori; si verò non constet quæ sit dignior, in frequentiori. ibid. 9

Residere tenetur Parochus in ciuitate si populus diuidatur, & pars vna habitet in ciuitate, & altera extra. ibid. 10

Parochiales duas perpetuò inuicem æquè principaliter vnitas habens, potest in qua maluerit residere. ibid. 11

Parochialem Ecclesiam cum Canonicatu ex legitima dispensatione habens, in Parochiali residere debet; sed si sunt in eodem loco, & potest vtrique seruire, quotidianas distributiones percipiet. ibid. 12

Subcollectoris Apost. officio fungentes non excusantur à residentia Parochialis. 76.25

Inquisitoris officium exercentes non excusantur à residentia in suis Ecclesiis Parochialibus. ibid. 26

Inimicitia capitales non excusant Parochum à residentia, sed solet S. Congreg. licentiam concedere, vt se absentare possit ad sex menses, vt interim aut resignet, aut permutet 77.32

Senectus non excusat Parochum à residentia, quamuis Ordinarius iam prouideret illius insufficientiæ apponendo idoneum Vicarium. ibid. 33

Parochus debet residere in domo ipsius Parochialis, vel, in alia intra limites Parochiæ quatenus propriam non habeat. 78.34

Parochus non excusatur hodie quin intra Parochiam residere debeat, quamuis non adsit commoda domus parochialis. ibid. 36

Parochus Parochiali domo relicta poterit in paterna, vel cognatorum domo intra fines Parochiæ habitare, si ex ea possit residentia muneris satisfacere.

Parochus non potest haberi pro residente si inhabitet in ciuitate etiam docendo, à qua distat sua Parochialis duobus, aut tribus milliaribus, etiam si Dominicis, & festis diebus ad eam accedat. ibid. 39

Residere tenetur Parochus personaliter, & non alio modo satisfacit officio suo, etiam si populo per alium æquè benè, & fortè melius seruiatur. ibid. 40

Parochus officio suo non satisfacit si residet quidem, sed totam curam relinquit Capellano. 39.41

De a

à Resi

Index Rerum.

à Residentia excusant Parochum Christiana cha-
ritas, ibid. 46
Necessitas vrgens, ibid. 47
Obedientia debita, ibid. 48
Residens in Parochiali si non longè absit ab Ec-
clesia, in qua habet Canonicatum, potest ex
indulgentia diebus ferialibus ad Ecclesiam ac-
cedere, & in ea Diuinis inservire, 75. 16
Canonicatum, & Parochialem iu duabus Dice-
cesibus habens, & non residens in Parochia-
li ex permisso Episcopi, cogendus est reside-
re in Canonicatu. ibid. 17
Parochialem obtinens, in qua Vicarium perpetuum legitime institui obtinet, eo viuente resi-
dere non tenetur, intellige, vt ibid. 18
Capellanus in Parochiali auctoritate Aposto-
lica institutus coadiutor, tenetur residere sicut
ipse Rector. ibid. 19
Coadiutor vbi datur ratione infirmitatis non
ob id proprius Parochus excusatur à resi-
dentia. ibid. 10
Vicarius amouibilis in exercitio curæ arguitur
curam esse penes deputantem. ibid. 21
Residere in Parochiali, vel Prioratu Curato vni-
to Dignitati, aut Canonicatui accessorie, &
in perpetuum, non tenetur ille, qui obligatur
residere in Ecclesia dignitatis, vel Canonica-
tus. ibid. 22
Parochi extra residentiam in seruitio Episcopi,
Ecclesiarum Cathedralium permanere non
possunt, vt sint Vicarij, Visitatores, Secre-
tarij, fiscales, &c. ibid. 23

S

Sacerdos.

Sacerdos præfertur alteri aliquo inferiori Or-
dine insignito. 31. 119
Sacerdos credere non debet dicenti se licentiam
habere à Parocho, vt possit coram ipso contra-
here, nisi certa signa offerat, vt sit persona spe-
ctatæ fidei. 189. 76

Sacramentum.

Sacramenti Sanctissimi delationes, & celebratio-
nes Missarum, feria quinta in Cæna Domini, &
Sabbati sancti non spectant ad Capellanos, siue
Sacristas Ecclesiarum, sed ad proprios earum Pa-
rochos. 105. 3.
Sacramentorum vim, & vsum plebibus suis pro-
fusciptentium captu explicare debent Parochi.
128. 1.
Sacramenta iis ritibus & ceremoniis, quæ in Ri-
tuali sub Paulo V. edito continentur, admini-
strare debent Parochi. 129. 2
Ritus & ceremoniæ in Sacramentis admini-
strandis iam præscriptæ, omitti sine peccato
non possunt, nisi aliud facere ipsa necessitas
cogat. ibid. 3
Sacramenta in peccato mortali administrans, an
peccet mortaliter ostenditur. ibid. 4
Sacramentorum validitas ex bono, vel malo mi-
nistro minime dependet. ibid. 5
Ministri Ecclesiæ instrumentaliter operantur in
Sacramentis, ideo non agunt secundum pro-
priam virtutem, sed eius à quo mouetur, qui
est Christus. ibid. 6

Sacramenti ad necessitatem requiritur, vt Parochus
ipse intendat homini conferre sacramentum,
saltem implicite ibid. 7
Intentio virtualis sufficit in Parocho ad valorem
Sacramenti. ibid. 8.
Intentio ad Sacramenti vtilitatem semper debet
esse absoluta. ibid. 9.
Sacramenta administrata sub conditione de præ-
senti, vel de futuro, valida sunt. 130. 10.
Parochus peccat non solum si apponat condi-
tionem de futuro in Sacramentis admini-
strandis, sed etiam si apponat conditionem de
præterito, vel de præsentis absque rationabili
causa. ibid. 11
Sacramenta dare suis Parochianis ex obligatione
iustitiæ tenetur Parochus tempore grauis neces-
sitis etiam cum certo periculo vitæ propriæ.
ibid. 12
Parochus nullo casu excusari potest quominus
ministret Sacramenta morienti, ne quidem
metu mortis, seu alterius contagiosæ infirmi-
tatis, excepto si alteri æquè idoneo officium
suum cum Ordinarij consensu committat.
ibid. 14.
Principes non possunt impedire parochos, &
Sacerdotes administrare Sacramenta tempo-
re pestis, poterunt tamen Curatos, & alios
ministrantes infectis prohibere à sanorum
commercio. ibid. 16
Episcopus potest tempore pestis præcipere pa-
rochis, etiam cum mortis periculo, ne ab Vr-
be discebant, & quod necessaria Sacramenta
petentibus administrent. ibid. 17
Parochi tempore pestis tenentur residere in suis
parochialibus, possunt tamen per alium ido-
neum ministrare parochianis suis pelle in-
fectis Sacramenta Baptismi, & Pœnitentiæ.
131. 18.

Sacrilegium.

Sacrilegij species & modi quot? 111. 36

Saltatio.

Salutationes in Ecclesia fieri permittere non debent
Parochi. 110. 36

Vide Choreæ.

Scacchorum ludus.

Scacchorum, siue latrunculorum ludus non est Cle-
ricis prohibitus, modo ludatur causa recre-
tionis, non causa voluptatis, aut auaritiæ, vel
cupiditatis, & dummodo non distrahatur à diui-
nis propter longum tempus, quod in tali ludo
conteritur. 63. 29
Scacchorum ludus non multum conuenit literatis
hominibus. ibid. 30

Senior.

Senior idoneior iudicandus est respectu alterius
iunioris cum quo concurrit. 30. 109

Sepultura.

Parochus suos parochianos, omnēque alios in-
tra parochianos degentes sepelire debet. 224. 1
Sepultura tripliciter sumi potest. ibid. 2
Sepelire mortuos opus piissimum, & multum com-
mendandum. ibid. 3. 4
Cadauera inter Vrbes sepeliri prohibitum erat
lege duodecim tabularum. 225. 3
Cœmeteria pro fidelium mortuorum corpori-
bus sepelienda instituta sunt. ibid. 6
Sepultura honor intra Ecclesiam Episcopis deferri
cœpit, aliisque personis insignibus. ibid. 7
Sepeliri

Index Rerum.

Sepeliri in Ecclesia quibuscunque siue clericis, siue laicis licitum est. *ibid.* 8
 Sepultura ius concedere spectat ad Episcopum. *ibid.* 9
 Sepeliendus nemo est propè Altare, seu sub bradellis. 226.10
 Sepultura locus quibus modis, & cuius auctoritate dari possit, ostenditur. *ibid.* 11
 Sepulchrum proprium potest quis habere quoad usum, & prohibere ne absque eius assensu quis in eo sepeliri queat. *ibid.* 12
 Sepeliendi ius quæsitum non censetur ex solo cursu decennali, & cadauerum illatione, nec ex iurepatronatus, quod quis habet in Ecclesia. *ibid.* 13
 Ecclesia etiam non Parochialis capax est, vel ex consuetudine, vel Episcopi auctoritate habendi. *ibid.* 14
 Sepulchrum probatur commune esse familiæ ex inspectione literarum. *ibid.* 15
 Simoniacum est aliquid tanquam pretium exigere pro iure sepultura, siue ut aliquis in certo loco Ecclesiæ, aut cœmeterij sepeliri possit. *ibid.* 16
 Sepulchri hæreditarij usus est pretio æstimabilis, & vendi potest pro debitis defuncti. 227.17
 Gabella non soluitur de venditione sepultura ratione situs, vel dignioris loci. *ibid.* 18
 Consuetudo certi quid exigendi pro sepultura, seu officio sepultura, an sit valida. *ibid.*
 Electio sepultura omnibus adultis est libera, dummodò non prohibeantur à iure. *ibid.* 19
 Sepultura eligi potest in Fratrum Prædicatorum, & Minorum Ecclesiis, relicta Parochiali. 228.20
 Sepultura electio in Ecclesiis Regularium non potest à Parochis impediri. *ibid.* 21
 Parochus non potest prohibere quin defunctus sepeliatur in Ecclesia per ipsum ædificata, & electa, reseruata ipsi paracho quarta funerali. *ibid.* 22
 Curatus requisitus, ut intersit defuncti sepultura in Ecclesia per ipsum defunctum ædificata, si interesse recuset, vel petitam licentiam denegat, poterit sine ipsius interuentu & licentia tradi sepultura. *ibid.* 23
 Electionem sepultura potest quis reuocare usque ad finem vitæ. *ibid.* 24
 Religiosi, & seculares clerici nullum inducere possunt sub pœna excommunicationis ad eligendam sepulturam sub voto, vel promissione de non mutando illam electionem, etiam non sequuto effectu. *ibid.* 25.26
 Pater eligit sepulturam pro filio impubere si consuetudo terræ id habeat, si verò non sit, sepeliri debet in sepultura Maiorum. *ibid.* 28
 Vxor præmorta non electa sepulturâ, si maritus habet proprium sepulchrum, in ipso etiam tumulari debet. *ibid.*
 Mulier nupta liberè potest sibi eligere sepulturam sicut vir. *ibid.* 29
 Mulier, quæ habuit plures viros, si non electa sepultura moriatur, est sepelienda in sepultura ultimi viri. *ibid.*
 Religiosi sepeliendi sunt in propriis monasteriis, etiam si extra claustra decedant, nisi sint ita remoti à propriis Monasteriis, ut commode portari nequeant. 229.30
 Sepultura non electa ubi quis decedit in ea, sepe-

liendus est in qua Maiores sui sepeliri consueverunt soluta quarta Parochiali. *ibid.* 31
 Maiores dicuntur Pater, auus, & alij superiores. *ibid.* 32
 Sepeliendus est quis in Parochia ubi Sacramenta suscipit, si in alia Ecclesia Maiores sui sepulturam non habebant. *ibid.* 33
 Sepultura ius pendet multum ab administratione Sacramentorum. 230.34
 Peregrinus si moriatur dum est in via, sepelitur in Cathedrali. *ibid.* 35
 Canonicus Ecclesiæ Cathedralis an in ea sit sepeliendus, vel potius in parochia ubi habet domicilium, remissiuè. *ibid.* 36
 Parochus quanto tempore à morte tenere debeat mortuum super terram antequam sepeliatur, & an sepeliri possit omni die, & hora. *ibid.* 37
 Parochus dum vadit ad infirmum communicandum, debet in genere interrogare eum in qua Ecclesia velit sepeliri, non verò in specie. *ibid.* 38
 Sepultura ius, quibus casibus amittatur, ostenditur. *ibid.* 39
 Sepultura Ecclesiastica caret excommunicati notorij, & denunciati. *ibid.* 40
 Interdicti notorij, & denunciati. *ibid.* 41
 Vsurarij publici, & manifesti, *ibid.* 42
 Infideles, Pagani, Iudæi, Hæretici. 231.43
 Raptores manifesti. *ibid.* 44
 Decedentes in torneamentis, vel in duello. *ibid.* 45
 Qui semel in anno Confessus non est. *ibid.* 46
 Religiosus vtriusque sexus proprietarius. *ib.* 47
 Peccator notorius decedens in peccato mort. *ibid.* 48
 Occidentes seipsos ex industria. *ibid.* 49
 Decimas Ecclesiæ non restituentes. *ibid.* 50
 Parricida. 232.51
 Blasphemantes Deum publicè. *ibid.* 52
 Clericus notoriè concubinaris. *ibid.* 53
 Parochi non debent propter ius sepultura minime solum cadauer exhumatum retinere. 232.55
 Sepultura concessa conceditur quoque delatio mortui processionaliter. *ibid.* 56
 Hæredes defunctorum numerum Sacerdotum & ceræ sibi benè visum pro defuncto ad sepulturam associando conuocare, & subministrare possunt. *ibid.* 57
 Parochus destinatos clericos ab hæredibus defuncti pro eo ad sepulturam associando conuocare potest, & non alios. 233.58
 Parochus proprius nullatenus excludendus quantumuis ad sepeliendum cadauer Regulares dumtaxat à defuncto accersiri iubeantur. *ibid.* 62
 Regulares vocati ad sepeliendos mortuos etiam in eorum propria Ecclesia, debent accedere ad Ecclesias ex quibus cadauera amouentur. *ibid.* 64
 Regulares, casu quo cadauer in aliqua Ecclesia deponi contingat, ad eandem Ecclesiam, ubi depositum erit, conuenire debent. *ibid.* 65
 Defunctorum cadauera in alterius Parochia existentia, quæ in Ecclesiis Fratrum sepeliri debent, prius ad Ecclesiam Parochialem deferenda sunt. 234.70
 Mortui sepeliri possunt in Ecclesia in qua sepulturam

Index Rerum.

tura elegerunt, sine praesentia Parochi, si ipse requisitus interesse recuset, vel petita licentiam denegat. *ibid.* 71

Ecclesiae Parochiali nihil debetur exceptis iuribus Parochialibus si in ea deponatur defunctus, ut inde transferatur ad Ecclesiam Regularium in qua elegit sepulturam. *ibid.* 72

Habitu suscipientes, à Guardiano, & cum eo decedentes quando in Ecclesiis eiusdem Ordinis sepeliendi sint, ostenditur. *ibid.* 73

Vide *Mors.*

Simonia.

Simonia est pro Sacramentis celebrandis aliquid recipere tanquam pretium ipsorum, aut tanquam mercedem operis, seu laboris concomitantis. *134.42*

Sponsalia.

Sponsalia de futuro celebrari non prohibentur Ad-
duntur, aut Quadragesimae tempore. *179.14*

Stola.

Vide *Superpellicium.*

Streptus.

Vide *Clamor.*

Subdelegatio.

Subdelegare non potest delegatus à Parocho ad audiendas Confessiones suorum Parochianorum, nisi officium suum explere non possit. *153.37*

Subsidium.

Subsidium Hispanicum à diuersis Pontificibus concessum. *221.53*

Subsidium item quod vocant, Excusatum. *ibid.* 54

Supellectile.

Supellectilia, seu utensilia domus in Ecclesia reponi non debent, nisi propter hostiles incurfus, aut incendia repentina, & similem necessitatem. *111.30*

Superpellicium.

Superpellicium, & stolam deferre tenetur Parochus secularis dum audit Confessiones. *159.60*

T

Taberna.

Tabernae sunt hodie loca, & fomenta intemperantiae, & incontinentiae. *62.21*

Vide *Caupona.*

Tabernarius.

Tabernarius, & Tenderij in ciuitate Vlixbonen. diebus festiuis, etiam ante Concionem, & Missae Conuentualis celebrationem omnia ad humanum victum necessaria vendere possunt, fores velamine aliquo contegendo. *124.16*

Taurus.

Taurorum agitationibus adesse non debent Parochi, & qualiter id praemittatur in Regnis Hispaniarum, ostenditur. *62.26*

Terminus.

Termino decem dierum, vel ad summum viginti elapso ad concursum faciendum nullus est admittendus ad examen, nisi qui descripti fuerint. *21.43*

Edicti post terminum re integra potest oppositor admitti, etiam alio reclamante. *22.44*

Tertiarius.

Tertiarij quando in Fratrum Ecclesiis sepeliendi

sint, ostenditur.

234.69

Titulus.

Titulus in Parochiis vaitis non existit cum fuerit suppressus, & extinctus per vnionem accessorie factam. *9.62*

V

Vacatio.

Vacatio prioris beneficij per affectuionem secundum incompatibilis inducitur si dicti secundum habeatur pacifica possessio, non enim requiritur vtriusque. *289.1*

Vagus.

Vagus debet confiteri Parocho illi in cuius Parochia reperitur tempore perceptionis Sacramenti, dummodo non vegetetur ut euadat iudicium proprij Parochi. *149.16*

S. Valeria.

Vide *S. Flavia.*

Vallisumbrose.

Vide *Abbas.*

Valor.

Valor ducatorum centum, quae debent remanere Rectori Parochialis, quae pensione grauatur, est intelligendus iuxta mortem cuiusque regionis. *290.17*

Venatio.

Venatio in dubio praesumitur facta causa recreationis. *64.34*

Venationi deditus dignus est reprehensione. *64.34*

Venatorem cur nunquam legisse sanctum asserat. *ibid.* 35

Verbum.

Verba semper in propria, & potiori significatione sunt intelligenda. *11.78*

S. Verdiana.

Vide *Mulier.*

Vestis.

Vestibus nec fulgidis, nec sordidis se ornare debent Parochi, sed inter vtrumque medium quoddam est capiendum. *60.8*

Viaticum.

Infirmo deliranti potest Parochus praebere viaticum, si illud tempore vsus rationis expresse petiisset, modò non sit periculum irreuerentiae. *172.43*

Parochus non potest praebere viaticum sub specie vini, si infirmus non possit deglutire sub specie panis. *173.45*

Vicaria.

Vicaria perpetua Parochiae vnitae concursu non confertur, nisi in Vicarium totalis cura fuerit translata. *18.19*

Vicarius.

Vicarius perpetuus in Ecclesia Collegiata deputatus habet omnimodam curam actualem, habitualis vero est penes Capitulum. *9.54*

Vicarij perpetui in Parochialibus annexis debent de iure constitui. *ibid.* 60

Vicarius deputandus, cum congrua donec provideatur de Rectore, non est necessarium examinandus, dummodo alijs sit idoneus. *20.32*

Vicarij deputatio in Parochiali vacante donec provideatur de Rectore, semper spectat ad Episcopum, in cuius dicecesi Parochialis est. *ibid.* 33

Vicarius

Index Rerum.

Vicarius constitutus cum congrua in Parochiali vacante donec provideatur de Rectore, non potest remoueri sine causa. *ibid.* 36

Vicarius Sede Episcopali vacante in loco examinatum absentium, vel defunctorum; alios auctoritate propria sufficere non potest. 24.70

Vicarius idoneus relinquendus in absentia Parochi quis, remissus. 82.64

Viccuratus.

Viccuratus quando seruiert Ecclesiæ, & administraverit Sacramenta Parochianis pro Rectore infirmo, consequitur emolumenta ipsius Rectoris, & licita est ei retentio oblationum. 115.10

Viccuratus à proprio Parocho ob eius absentiam ad breue tempus, vt omnem curam gerat, potest alij delegare vnam, vel alteram causam. 134.38

Viccurati ad tempus absentes alteri Sacerdoti munus Pastorale consuetudine id permitte delegend. 153.38

Vigilia.

Vigilia, in quibus ea hebdomada ex præcepto Ecclesiæ, vel ex loci consuetudine, seu ex Ordinarij lege ieiunandum est, debet Populo denunciare Parochus. 122.2

Vide *Pernotaciones.*

Vinum.

Vinum suum etiam minutim vendere possunt Parochi. 65.48

Vnio.

Vnio potest fieri in perpetuum alteri beneficio dependenter, vel independenter. 10.64

Vnctio.

Parochus si inchoatas Vnctiones ob repentnam

infirmam, vel mortem absoluere non possit, tunc alter ei succedere debet. 199.8

Parochus si omnes Vnctiones infirmi propè morturi perficere non posse credat, tunc plures Sacerdotes ad vngendum admittere poterit. *ibid.* 9

Pestis tempore ad vitandum contagium inferuire potest vltus virgæ argenteæ oblongæ ad vngendum è loco remotiori. 200.16

Parochus non tenetur cum mortali vitæ periculo Vnctionem præbere. *ibid.* 17

Infirmus si dum inungitur moriatur, debet Parochus ab vnctionibus desistere. 201.23

In quinque sensibus vngendis non est necessarius ordo necessitate Sacramenti. *ibid.* 28

Vnctiones pedum, ac renum non sunt de essentia Sacramenti extremæ Vnctionis. *ibid.* 29

Vnctio in renibus conuenientius omittitur, præsertim in fœminis, ac viris Religiosis. *ibid.* 30

Infirmus si manibus careat, vngenda est caro propinqua, si oculis careat, locus oculorum vngi debet, dum ei administratur Extrema Vnctio. *ibid.* 31

Sacerdotes non in palmis vbi sacro oleo vncti sunt, sed infra palmam, vel in exteriori manus parte inungi solent dum eis Extrema Vnctio ministratur. *ibid.* 32

Vnctiones sine Cruce fieri in Extrema Vnctione nihil obstat causa celebrandi propter periculum instantis mortis. 202.34

Votum.

Votum decisuum in concursu non habet Episcopus, sed tantum accedere potest vbi vota sunt paria, vel singularia. 27.92

F I N I S.

